

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 82/14
מיום רביעי, ט' בסיונתשע"ח, 23.5.2018

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל מישיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 82/14

מיום רביעי, ט' בסיון תשע"ח, 23.5.2018

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - מר פאלי כהן
4. חבר מועצת עיר - מר שחר סימנה
5. חבר מועצת העיר - מר יצחק מוסאי
6. חבר מועצת העיר - מר יניב עמרני
7. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
8. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן
9. חבר מועצת העיר - מר אליהו מזוז
10. חברת מועצת העיר - גב' רונית ארנפרוינד-כהן
11. חבר מועצת עיר - מר מאיר בן הרוש

חסרים:

12. סגן ראש העיר - מר משה חזות
13. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
14. חבר מועצת העיר - עו"ד עדי ינקילביץ
15. חבר מועצת העיר - מר חובב אשרף

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה - דוד שטרית
2. קובי נעים - מהנדס העיר
3. גזברית העירייה - תמר קופר
4. הלשכה המשפטית - עו"ד איתן בראש
5. אלי אלוש - מנהל רשת המתנ"סים
6. דובר העירייה - אריאל הלר
7. עוזר ראש העיר - מנחם שושן
8. ירון עברון - יועץ תנועה וכבישים לתכנית המתאר
9. מזכירות העירייה - יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. הצגת תוכנית אב לתחבורה.
2. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "חגיגות 70 שנה ליבנה או חגיגות לקראת הבחירות".
3. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "תעמולת בחירות בעיר – 2018".
4. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "אפשרויות בחירת מקצועות לימוד בחטיבה העליונה גינזבורג".
5. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "ניהול כספי הורים ותלמידים בבית הספר".
6. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "בית הספר של פסח".
7. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא: מצוקת בתי כנסת בשכונת נאות רבין.
8. אישור עדכון שכר גזברית העירייה, גב' תמר קופר, ל-95% משכר מנכ"ל.
9. אישור האצלת סמכויות לניהול ולחתימות בחשבון בנק גן ילדים "שקמה" לגגנת וסייעת עובדת עירייה.
10. אישור מינוי מר יצחק מוסאי כחבר ועדת משנה לתכנון ובנייה במקום עו"ד מאיר דהן.
11. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "בניית דירות בשכירות ארוכת טווח במחיר מפוקח".
12. הצעה לסדר של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא "בחירות לוועדי שכונות בעיר".
13. הצעה לסדר של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "מתן הקלה בבניית בית כנסת ליוצאי אתיופיה".
14. הצעה לסדר של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "קריאת כיכר בעיר ע"ש מבצע משה".

1. הצגת תוכנית אב לתחבורה.

צבי גוב-ארי: אני פותח את ישיבת המועצה מהמניין ומזמין את מר עברון, מתכנן תוכנית האב, תוכנית המתאר של התחבורה של יבנה. יפתח את הדיון, יסביר בבקשה, ולאחר מכן מהנדס העיר יפרט את כל מה שצריך לפרט בנושא התחבורה. אנחנו מדברים על תכנון ועל הסתכלות קדימה. זה נושא שהתחייבתי אליו בדיון הקודם.

ירון עברון: שלום לכם, שמי ירון עברון. ואני מהנדס תחבורה. אני השתתפתי כמהנדס תחבורה בעריכת תוכנית המתאר לעיר, שאושרה. זומנתי על ידי הקברניטים פה בשביל לדבר באופן מאוד כללי על העקרונות של התוכנית מההיבט התחבורתי בלבד, קודם כל. אז בואו נתחיל. במסגרת התוכנית, הרי כידוע לנו שהעיר יבנה מתכוונת לגדול בצורה מאוד משמעותית. היא גדלה במהלך השנים האחרונות ועדיין מתכוונת לגדול. כמובן שהגדילה שלה צריכה להיות מלווה בפיתרונות תחבורתיים נאותים. ואנחנו במסגרת תוכנית המתאר דאגנו לכך. מה שנעשה בשנים האחרונות זה למעשה הקמת מחלף יבנה דרום. סליחה, הקמה של מחלף יבנה דרום או אשדוד צפון, זה מחלף שהוא עדיין לא קיים. הוא מחלף שמתקצב על ידי נתיבי ישראל. למעשה כבר התחילו לבנות אותו.

מאיר בן הרוש: אבל אתה לא שייך אליו.

ירון עברון: אני לא שייך למחלף, אני לא מתכנן את המחלף עצמו. אבל במסגרת אבל במסגרת תוכנית המתאר כמובן שמנו דגש על המחלף הזה.

צבי גוב-ארי: יש תכנון ויש תכנון לביצוע. זה שני דברים אחרים.

מאיר בן הרוש: לא, לפי מה שנאמר לי, כל המחלף הזה בעצם המטרה שלו, עם השילוב ליבנה, יותר לנמל החדש. כדי לא ליצור פקקים לכיוון אשדוד.

צבי גוב-ארי: מבחינתי זה מחלף יבנה-דרום.

מאיר בן הרוש: בסדר, מתחבר.

צבי גוב-ארי: ... לקרוא לו צפון. לי זה נחוץ יותר ממה ש...

מאיר בן הרוש: כן, אבל יש להיכנס ליבנה ויציאה. אבל עצם כל הפקקים והכל.

ירון עברון: רבותי, אחד ההדגשים במחלף הזה זה שהוא נותן פיתרונות לדרום יבנה. בפועל. מה זה משנה לאיזה מטרה הוא הוקם?

מאיר בן הרוש: לא, שלא יוצר מצב כאילו שאתה תכננת או משהו כזה. זה פרויקט של משרד התחבורה. אנחנו קיבלנו אותו כמתנה.

ירון עברון: לא, לא, שוב אני אומר. אני לא מדבר על עצמי. אני מדבר על מה, אלו תוכניות יש, מבוצעות, תוכניות תחבורתיות מבוצעות כיום, מתכונות כיום. אנחנו עשינו איזשהו רוויו לכל התוכניות עצמן וגם תכננו דברים שהתקיימו בהמשך. מה כן תכננו שקשור במחלף הזה? מה שאנחנו תכננו שקשור במחלף הזה,

דוד שטרית: רק ברשותך, סליחה. בן הרוש, לא קיבלנו שום מתנה. אם אתה רוצה לדעת את ... המחלף הזה,

צבי גוב-ארי: מי אמר מתנה?

דוד שטרית: לא, ההיסטוריה של מחלף, בהתחלה תכננו לעשות כביש שירות ממחלף יבנה צפון לכיוון אשדוד. אנחנו כעירייה התנגדנו ודרשנו שיהיה מחלף ואז בנו את המחלף הדרומי. בהתחלה גם החליטו שלא תחובר יבנה, ובעקבות לחצים שלנו אנחנו חיברנו את יבנה. לא קיבלנו ...

מאיר בן הרוש: תראה, אני בדקתי במשרד התחבורה.

דוד שטרית: אני מכיר את ההיסטוריה.

צבי גוב-ארי: חברים, רגע, דקה. הויכוח הוא מי בעל הבית? המחלף ישרת את יבנה.

מאיר בן הרוש: זה ברור, זה בסדר.

ירון עברון: המחלף עצמו ישרת את יבנה. מה גם השגנו בתוכנית המתאר? השגנו, זה בתהליכי אישור. למעשה המחלף עצמו או כביש הגישה מהמחלף לכיוון יבנה היה כזה ששירת רק את השכונות הדרומיות של יבנה. למעשה כל מי שעל פי התכנון המקורי, או על פי התכנון זה שבעצם עתיד להתבצע בעתיד הקרוב, הכביש מהמחלף אל יבנה יחבר אל השכונות הדרומיות בלבד. מה שאנחנו טענו במסגרת תוכנית המתאר שהכביש צריך לחבר בין המחלף לכביש 42. יש לך את -

קובי נעים: יש לנו למעשה פה אנחנו רואים גם בתוכנית המתאר שלנו וגם בתוכנית ותמ"ל 1043, זו תוכנית של יבנה מזרח, אנחנו דרשנו וקיבלנו אישור סטטוטורי בתוכנית המתאר ובתוכנית ותמ"ל 1049. אנחנו רואים חיבור בין כביש 42 למחלף לכיוון כביש 4, כלומר שיהיה חיבור בקצה הדרומי של יבנה. אפשר לראות חיבור, אם רוצים לראות, זה למעשה חיבור מהנקודה של כביש 42 לכביש 4. כלומר שלא יצטרפו גם להיכנס ליבנה בעתיד, אלא יוכלו להיכנס ישירות, מי שמגיע מ-4102 שזה יישובי גדרות, לא יצטרך לקחת ימינה ולהיכנס לתוך יבנה ולצאת החוצה,

מאיר בן הרוש: הכביש מגיע כאילו מבן זכאי לכיוון -

קובי נעים: כן, זה למעשה בן זכאי.

ירון עברון: אני רוצה להסביר מה היתרונות של הכביש הזה. ושהתקשנו עליו, ולמרות ההתנגדויות של כל העולם ולהקתו, אנחנו הצלחנו, מצליחים לקדם אותו. תראו, אם אנחנו מדברים על מחלף פה וחיבור לשכונות הדרומיות, מה שיקרה זה שאם יש רק את הדבר הזה, כל מי שמגיע מכל יישובי הסביבה, וירצה להגיע לכביש 4, יעבור בכל מקרה דרך יבנה. בלי הכביש הזה. אם לא, הכביש הזה לא יתקיים. כלומר ייכנס לתוך יבנה ודרך כל השכונות יתחבר או למחלף הזה, או יעבור דרך הסנהדרין ויגיע למחלף יבנה. יעמיס על יבנה הרבה מאוד תנועה.

מה שעשינו, באמצעות החיבור הזה, באופן קל ופשוט, הוצאנו את כל התנועה העוברת מתוך

יבנה אל מחוץ ליבנה, כך שהיא תעבור ישירות לכביש מס' 4.

- מאיר בן הרוש:** איפה יוצאת בדיוק ההצטלבות הזאת?
- ירון עברון:** איפה החיבור הזה?
- קובי נעים:** קן. כאן יש למעשה זה החיבור לבנייה. המספר של הכביש זה 4102.
- מאיר בן הרוש:** כשבאים מבנייה ימינה?
- קובי נעים:** כן.
- ירון עברון:** עכשיו הוא ימשיך הלאה לכיוון כביש 4.
- מאיר בן הרוש:** אבל ממול זה בן זכאי.
- ירון עברון:** נכון. זה בתוך תחום השיפוט,
- רונית ארנפורינד-כהן:** אבל חלק מיבנה. עד לשלב, לפנייה הזאת. מה קורה בכביש 42?
- קובי נעים:** אנחנו נדבר על זה עוד דקה, בסדר?
- ירון עברון:** אנחנו נראה את זה. הצומת הזה, המיקום הזה של הכביש החדש עם 42 למעשה נופל איפה שהצומת הקיים היום. אוקיי? רק הצומת הקיים היום הוא צומת T. וזה יהיה צומת שאיננו T. זאת אומרת ארבע זרועות. או בעתיד, אם נפחי התנועה יגדלו, הוא אפילו יכול להפוך להיות מחלף. מה היתרון הנוסף של הדבר הזה? שכל השכונות המזרחיות שעכשיו מתוכננות ביבנה, במקום להיכנס לתוך יבנה בשביל להגיע לכביש מס' 4 ולהעמיס את כל הדרכים בתוך יבנה, עושות את הדבר הזה, ושולם על ישראל.
- מאיר בן הרוש:** בשכונה המזרחית.
- ירון עברון:** כל השכונות המזרחיות. הרי על פי התוכניות הולכות לקום אלפי יחידות דיור. נכון? אז זו הקלה שהיא מאוד משמעותית. ואני לפחות מרוצה מזה שאנחנו הצלחנו, לפחות לגרום לוועדת התכנון לקבל את הדבר הזה.
- עכשיו, כאמור, מקודמת התוכנית הזאת שמוצגת כאן, שהיא למעשה התוכנית המפורטת. כלומר התוכנית הסטטוטורית המפורטת. התב"ע המפורטת לקידום הכביש הזה. בואו נעבור הלאה.
- קובי נעים:** דברים נוספים שאנחנו עושים, אנחנו חילקנו את המצגת לשלושה חלקים. חלק שזה רמה אזורית, מה שראיתם חיבור בין 42 לכביש 4, את המחלף, ובנוסף יש לנו בתוכנית המתאר חיבור נוסף בין אזור התעשייה לכביש 4.
- ירון עברון:** כן. אז מה למעשה אנחנו עשינו פה? תראו, על פי תוכנית המתאר, אזור התעסוקה פה ילך להכפיל את עצמו. להכפיל את עצמו זה כמובן מצוין ליבנה.

יבנה הרי ידוע לכם שעיריות מתפרנסות פחות ממגורים אבל יותר מאזורי תעסוקה. וזה חשוב ביותר. תעסוקה שמשרתת במיוחד את תושבי יבנה אבל גם תושבים אחרים מהאזור כולו, וכמובן אני מדבר גם על כספי ארנונה. הדבר הזה הוא חשוב ביותר. העניין הוא שכשאזור התעסוקה הזה יגדל, מן הסתם גם התנועה תגדל יחד איתו. אז מה הצענו? המחלף הזה הוא מחלף קיים, מחלף יבנה, שכולנו עוברים בו יום יום. גם אני, אגב, כי אני גר באזור. אוקיי? ומה שאנחנו הצענו פה זה תוספת למחלף. כלומר מחלף נוסף שהוא צמוד למחלף הקיים. המחלף הזה לכשייבנה, יתחבר ישירות לאזור התעסוקה. אוקיי? אני מאוד מקווה -

מאיר בן הרוש: זה כניסות ויציאות? או יציאה לכיוון תל אביב?

ירון עברון: זה כניסה מכיוון תל אביב ויציאה לכיוון תל אביב בלבד. הנדבך הזה הוא יהווה חלק מהמחלף הזה. זה אומר שלכשזה ייבנה, זה וזה יהוו מחלף מורכב, מחלף גדול יותר. אבל לכשהוא ייבנה, הוא יקל במידה ניכרת על זרימת התנועה, במיוחד לאזור התעסוקה. כמובן שהוא יהיה נחוץ, על פי דעתי.

קובי נעים: התוכנית הזאת למעשה אושרה במערכת הסטטוטורית. תוכנית המתאר שלנו בנויה כבר היום, במערך הזה. אנחנו נתקדם הלאה קצת,

ירון עברון: שנייה, אני עוד רוצה. תראה, אם אנחנו מדברים על האזור הזה, חשוב לי לציין, סליחה? אני צריך לקצר? אוקיי, סליחה. יש פה גם כמובן את תחנת הרכבת. הרי יבנה התברכה בשתי תחנות רכבת. וזה איזשהו הישג תחבורתי לא נורמאלי. כמובן שזה היה מקדמת דנא. אבל זה דבר נהדר, שמשרת את תושבי יבנה היום ותושבי יבנה גם בעתיד. כן, בואו נמשיך הלאה. ראש העיר רוצה שאני אקצר, אני נוטה לברבר יותר מדי.

קובי נעים: לגבי הנושא הזה, זה קצת אני אדבר עליו. מה שאנחנו רואים פה למעשה זה התכנון העתידי של יבנה מזרח. כל האזור של יבנה מזרח. זה אזור של תוספת מגורים משמעותית. והוצאה של כביש 42. כביש 42 למעשה היום כל התנועה עוברת דרכו. התנועה שבאה מדרום או באה מצפון תעבור בכביש, היום זה 441, 410, ותגיע לכביש 411. ולא תיכנס דרך יבנה. יהיה באיזשהו מקום, באזור 4102 חיבור ליבנה, למי שרוצה.

עו"ד מאיר דהן: 4017 זה.

קובי נעים: כשאתה ממשיך לבית גמליאל, ואז שמאלה, זה נקרא 410. וכביש 411.

מאיר בן הרוש: ... פסי רכבת, מאיר.

רונית ארנפרוינד-כהן: במקביל ל-42?

קובי נעים: 42 כבר לא יהיה יותר 42.

רונית ארנפרוינד-כהן: ממזרח?

קובי נעים: ממזרח לכביש 42 היום. הנה, את רואה אותו פה. יהיה כביש חדש, שיחבר בין הצומת היום שכביש 42 נכנס ונכנס לעיר. זה יחבר עד למה שנקרא צומת של בית גמליאל, למחלף של בית גמליאל, וימשיך ל-410 ול-411.

- מאיר בן הרוש:** דרך הואדי, קובי?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז כמה מסלולים יהיו שם?
- קובי נעים:** זו תהיה הפרדה מפלסית. למטה תעבור התנועה העוברת, שתיסע מתחת ותצא מחוץ לעיר. ומי שרוצה לנסוע בתוך העיר יעבור למעלה. זו תהיה הפרדה מפלסית בין התנועות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מסלול אחד או שניים לכיוון?
- קובי נעים:** לכל אחד יהיה שני כיוונים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שני מסלולים.
- קובי נעים:** שני מסלולים, שני כיוונים.
- ירון עברון:** שני נתיבים בכל מסלול.
- קובי נעים:** זו תהיה מערכת מורכבת, מסודרת, שתיקח את התנועות שרוצות לחצות את האזור הזה ולא תכניס אותם לתוך העיר. ויש הפרדה פיזית מפלסית. כלומר שיש מפלס אחד לאנשים שנוסעים בעיר, כדי להרגיש שהם נוסעים בתוך העיר ולא מרגישים הבדל בין האזור הישן לאזור החדש. ולמטה יהיה האזור שתהיה הרכבת והתנועה המהירה, שזזה מכיוון מערב -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה ממזרח למסילת הרכבת יהיה?
- קובי נעים:** המסילה תהיה באמצע למעשה. בעיקרון הדבר הזה משנה מעט את המיקום של תחנת הרכבת ויוצר מערכת כבישים נפרדת גדולה וחזקה, שלוקחת, מי שלא רוצה, מי שלא צריך לעבור פה לא יפריע למי שכן צריך להיות פה. זאת המטרה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ובמתחם של החנייה של הרכבת זה יפגע? זה יצמצם?
- קובי נעים:** זה לא שיצמצם, זה פשוט יגדיל. יש לנו באזור הזה מתנ"ח. אנחנו עושים כמויות אדירות של חנייה, על מנת לייצר אפשרות לנסוע בתחבורת המונים, כדי שאנשים יוכלו להגיע, לשים את הרכב ולנסוע. הדבר הזה מתוכנן למרכז תחבורתי. כלומר שגם הרכבת וגם האוטובוסים וכל התנועות שהם תחבורה ציבורית יהיו מרוכזים בנקודה אחת ומשם יוכלו להיכנס ולצאת מהשכונה ואל העיר בכלל.
- מאיר בן הרוש:** התוכנית הזאת בעצם הוצגה לנו לפני איזה שבע שנים, נדמה לי. לא יודע, ראש העיר, נדמה לי, היתה תוכנית כזאת. נכון, דוד?
- דוד שטרית:** זה חלק מתוכנית המתאר שאנחנו עובדים -
- מאיר בן הרוש:** כן, אבל התוכנית שהיתה בזמנו גם -

דוד שטרית: היא קצת השתנתה מאז. כי היום, כמו שאמר קובי, זה דו מפלסי, קצת התכנון. וגם החיבור לכביש 4 לא היה במקום. וההמשך לכביש 410 היה קצת שונה במקור, כדי לא לעבור בתוך שכונות מתחברים לכביש. זו התוכנית ההיא, משודרגת.

קובי נעים: יש פה תוכנית שנותנת לעיר להרגיש כאילו היא חטיבה אחת, מערכת אחת, ללא הבדלים וחצייה של העיר לשניים.

רונית ארנפרוינד-כהן: כשהמקטע הזה הוא מהפנייה של בנייה עד לכפר גבירול?

דוד שטרית: עד אחרי נחל סורק.

קובי נעים: בדיוק. עד לפני נחל סורק. כן, בדיוק.

שחר סימנה: מה לוח זמנים?

קובי נעים: למעשה אנחנו נמצאים כרגע, התוכנית הזאת נמצאת,

שחר סימנה: זה יותר חשוב מכל דבר.

קובי נעים: התוכנית הזאת נמצאת מבחינה סטטוטורית התוכנית הוצגה. יש לנו 90 יום, היה לפני 30 יום, זה סדר גודל. יש לנו עוד 60 יום לתקן את התוכנית. התוכנית הזאת תופקד. במידה ויהיו התנגדויות, ואנחנו מצפים שכן יהיו התנגדויות, יהיה דיון להתנגדויות. זה סדר גודל של עוד 90 יום. אחרי ההתנגדויות אנחנו מניחים -

רונית ארנפרוינד-כהן: מתי היא תופקד, אתה חושב?

קובי נעים: אנחנו מניחים שעוד 90 יום היא תופקד. זו תוכנית ותמ"לית. היא מה שנקרא מקודמת ברמה ארצית. זה דבר שהוא ציון דרך משמעותי בעיר. אנחנו מניחים שתוך 90 יום היא תופקד, יהיה דיון להפקדה, אנשים יתנגדו. היה לנו אותו הליך גם עם התנגדות של תוכנית המתאר, ואנחנו מניחים שכל מי שהתנגד בתוכנית המתאר יתנגד גם פה. אבל אנחנו יודעים גם להתייחס לכל אחת מההתנגדויות. כמובן שלא שמענו אותן, אבל כשהם יגיעו אנחנו נתייחס לכל אחד ואחד מהם. ואחרי זה למעשה תהיה תוכנית סטטוטורית. אחרי זה יש הליך של תכנון מפורט, שאנחנו מעריכים אותו בסדר גודל של כשנתיים. ואחרי זה יתחילו שיווקים של הקרקע.

דוד שטרית: מה שחשוב להדגיש, שזה חלק -

***** מר אלי מזוז נכנס לישיבה *****

צבי גוב-ארי: זה ישתלב, כמובן, עם התכנון של השכונה החדשה. זה חלק מהעניין.

קובי נעים: טוב, אנחנו נרד עכשיו גם לרמה עירונית. אחרי שהצגנו, בעיקרון. למעשה מה שירון עברון הציג את כל המערך החיצוני, שמחבר את התנועה החיצונית לתוך העיר, יש לנו עוד רמה נוספת, היא רמה עירונית. ברמה עירונית יש לנו מספר דברים שאנחנו עושים. אחד הדברים שרואים אותם כבר בשטח זה למעשה הפיכת הצירים הראשיים לכיכרות

דו נתיביות, על מנת להגדיל את קיבולת התנועה בכבישים. ראינו את זה בעין כבר בכיכר הקישון. באותו רגע שהפכנו את הנתיב ופתחנו את היציאה לעיר באמצעות כיכר דו נתיבית, הכביש הזה השתחרר לגמרי. אנחנו בונים את זה עכשיו לכל אורכי הכבישים של ז'בוטינסקי, ירושלים ושד' דואני. ובעתיד אנחנו גם נהפוך את חטיבת גבעתי גם כן לכיכרות דו נתיביות, אז אנחנו מדברים על כמעט 16 כיכרות. מערך שלם של עיר ולא חתיכה חתיכה אלא צירים שלמים שכל הצירים הם כיכרות דו נתיביות ולא אחד כן ואחד לא, כדי שהנהג והנוסע, המשתמש בדרך לא יתבלבל.

דבר נוסף שאנחנו עושים מבחינה תכנונית, זה הנושא של בה"ת. בה"ת זה בדיקת השלכה תחבורתית. אנחנו עשינו בכל פרויקט, שיש לנו מגה פרויקט יש לנו למעשה בה"ת. אחד הבה"תים הראשונים שעשינו, שנעשה בעבר, זה כשעשו את השכונות של מה שנקרא פינאי בינוי, כרמל, חרמון, שד' העצמאות, דואני, ועמר, נעשה בה"ת. נעשתה בה"ת כשעשינו את המתחם של נאות שמיר. עשינו עכשיו בה"ת, וכשאני אומר בה"ת, תבינו, זו החוברת הזאת. זו בדיקה של השלכת של כל כביש וכביש סופרים, מנסים לנתח ולנבא מה תהיה ההשלכה של התחבורה. ואחרי שיש ניתוח ומה שנקרא סימולציה של כל הדבר הזה, מתכנן התנועה קובע את רוחבי הכבישים והכיכרות ויש לציין שאנחנו היום מגדילים אפילו במעט את הנתונים ואנחנו לא רוצים רחובות של 17 מטר, שזכות הדרך 17 מטר. אנחנו רוצים שהיא תהיה בסדר גודל של 21 מטר, על מנת לייצר גם תנועה יותר נוחה וגם מה שנקרא נוף לכל העיר.

בהמשך, אנחנו נרד לרמה השכונתית. שאנחנו מתכננים שכונה או מתכננים עיר או מתכננים פינאי בינוי, אנחנו לא נשענים רק על המצב הקיים. כמובן שאנחנו עושים שינויים בתוך המערכת הקיימת ואני אתן מספר דוגמאות. הדוגמה הבולטת שהולכת לקרות בעתיד הקרוב זה במתחמים של כרמל, במתחמים של דואני והעצמאות. למשל אנחנו רואים פה, זה מתחם הכרמל. אנחנו רואים בתוכנית, כבר בתב"ע אנחנו דאגנו להגדיל את הכניסה לרחוב. ולהוסיף חיבור נוסף בין הרחוב לרחוב הראשי, לכביש 42. הדבר הזה יבוא לידי ביטוי,

זה ליד המשטרה?

אלי מזוז:

זה ליד המשטרה. פה המשטרה. בדיוק, כאן זאת המשטרה.

קובי נעים:

בדיוק.

קובי, מהנדסת אני לא. מה זה להגדיל? כמה?

רונית ארנפרוינד-כהן:

להגדיל זה לחבר אותו. לא להגדיל אותו. לחבר אותו. זה אומר

קובי נעים:

כאן היום עוד יש קיל דה סק, שאין חיבור.

אתה דיברת על להגדיל פה.

רונית ארנפרוינד-כהן:

להגדיל במטרים, אני מעריך שזה סדר גודל של כמה מטרים,

קובי נעים:

מגדיל את כל הרדיוס ונותן לי אפשרות לפתח את כל זכות הדרך. אני מגדיל את זכות הדרך. אני לא מתכנן עכשיו פה את הכביש. אנחנו נותנים זכות. אם תהיה שם כיכר, אפשר לעשות כיכר. אם רוצים לעשות רמזור עושים רמזור. אנחנו מגדילים את זכות הדרך, לפי הנחיות של יועץ התנועה.

מגדילים מה? בעוד מסלול?

רונית ארנפרוינד-כהן:

לא, לא, לא בעוד מסלול. מה שאת רואה פה, מגדילים את זכות

קובי נעים:

הדרך לצומת. כדי ליצור מצב שאפשר יהיה להיזז מה שנקרא את ההפרדה, לשים רמזור,

להגדיל. אם נרצה בעתיד לשים כיכר, אפשר לעשות דברים נוספים בתוך המתחם.

רונית ארנפרוינד-כהן: הרי מה יהיה שם? מפנים 149, בונים 773. ו-773 אני יוצאת מתוך הנחה, אתה יודע מה? לא לכל בית יש שני רכבים, אבל רכב וחצי. למעלה מ-1,000 רכבים.

קובי נעים: התוכנית קובעת את זה. התוכנית קובעת שיהיה מקום חנייה ל-1.3 חניות לכל -

רונית ארנפרוינד-כהן: אני עוד לא דיברתי על החנייה.

קובי נעים: שנייה, אז עכשיו מתכנן התנועה, שבודק את הדבר הזה, למעשה מנבא, מנסה לנבא את כמות התנועות וכמות הנסיעות. היתרון הגדול שיש במקום הזה, שאתה נמצא על הציר, ואתה מרחק של פסע אחד מהיציאה מהעיר. המיקום שלו,

מאיר בן הרוש: זה רק ימינה, אין שמאלה.

רונית ארנפרוינד-כהן: זהו. ואז איך הוא נכנס?

מאיר בן הרוש: אין שמאלה.

קובי נעים: למה אין שמאלה? א', עוד לא תכננו את המקום.

מאיר בן הרוש: כן, אבל אתה לא יכול. ...שמאלה.

קובי נעים: אנחנו עדיין לא תכננו -

מאיר בן הרוש: אתה צריך להזיז את כל הצומת.

רונית ארנפרוינד-כהן: גם ימינה 1,500 רכבים.

מאיר בן הרוש: לא, אני אומר. הוא צריך להזיז את כל הצומת שמאלה.

קובי נעים: צריכים לזכור שאנחנו נמצאים בשלבים של תב"ע, שעכשיו אנחנו מתכננים לעוד, אם אני מתכנן עכשיו לעוד שלוש שנים זה כבר לא יהיה רלוונטי. אנחנו חייבים לתכנן היום, לתת את הזכות. אנחנו שומרים חטיבות קרקע בשביל לתת את כל התכנון העתידי. וכאן יהיו תנועות שאפשר יהיה, בוא נגיד אפילו במקום הזה, אני לא רוצה להגיד במאה אחוז, אבל יכול להיות שנשים פה מקום, וכן אני אוכל לעשות שמאלה. הדבר הזה הוא זכות, הוא דרך ארצית, וכרגע היא במה שנקרא, צריך להתייעץ על זה עם משרד התחבורה. התוכנית הזאת היא תוכנית שעברה סמכות של ועדה מחוזית. היא לא נבדקה ואושרה, אושרה מה שנקרא עקרונית ועברה לוועדה מחוזית. יועצי התחבורה של הוועדה המחוזית בדקה אותה ואישרו אותה. נציגי משרד התחבורה בדקו ואישרו. כל הדבר הזה עבר את כל רמות התכנון. עירוני, מחוזי ואפילו הגיע לרמה הארצית ואושר. אז לכן השאלות לגבי איך וכמה ומתי, הם היום נמצאים ברמה אחרת.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראה, אני לא מתווכחת אושר או לא אושר. אני הבן אדם

הפשוט שחושב שגם אם תרחיב קצת, מינימום 1,500 כלי רכב בבוקר יוצאים. מהמקום הקטן הזה. אני לא מסוגלת לחשוב, לדמיין את זה. גם אם אושר.

דוד שטרית: אבל רונית, אמרת, את הבן אדם הפשוט,

רונית ארנפרוינד-כהן: אושרו גם הרבה דברים בשכונה הירוקה.

דוד שטרית: רונית, רונית, את הבן אדם הפשוט ובצדק, בהגינותך אמרת את לא מהנדסת, את לא מבינה. בשביל זה יש יועצים ויש משרדים ממשלתיים שבודקים. משרד התחבורה. הבה"ת הזה בודק, כדי שלא יהיו סתם השערות לבדוק אינטואיטיבית. בודקים את נפחי התנועה החזויים, לפי כל הכללים, לפי מודלים ובדקו ומצאו שלא תהיה שם פגיעה בכל אותם רכבים שיגיעו, יוכלו לצאת בבטחה ובהירות ולצאת החוצה. ברור שאם את מוסיפה רכב, אז כל רכב שאת מוסיפה הוא יותר ממה שהיה קודם. אבל הסדרי התנועה, כולל החיבור של הגלבו, והרחבה של פנייה, מה ששאלת כמה זה מורחב, ופנייה ימינה יותר רחבה חופשית, פותרת את בעיית התנועה ואלו המסמכים. אי אפשר, אפשר להניח הנחות, אבל זה -

מאיר בן הרוש: מה היה מונע לפני שלוש שנים לעשות את זה?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני מכבדת את זה מאוד.

דוד שטרית: עשינו את זה לפני שלוש שנים. זה לא מעכשיו. זה חלק מהתוכנית.

רונית ארנפרוינד-כהן: דוד, אבל אני מכבדת את כל האישורים.

דוד שטרית: לכל תוכנית מצורף המסמך הזה.

צבי גוב-ארי: עלתה שאלה. האם אנחנו בונים מבלי ראייה עתידית מבחינה תכנונית. מטרת המפגש כאן להוכיח, בין היתר, שהמערכת הזאת חושבת, מתכננת קדימה, ולא בשליפות. שניים, אחרי שיושב צוות מתכננים, עם עבודת חקר מסודרת, מדידות וכו', אפשר תמיד לעמוד בצד ולומר 'לא יעברו, כן יעברו'. מבחינתי זה הספר שעל פי זה צריך לעבוד. עבדו על זה, על מנת לייצר תכנון.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, עבדו גם, אני מנסה, השכל הפשוט. אני לא מהנדס. השכל הפשוט, ויש לנו הוכחה. חתמו על כל התוכניות על השכונה הירוקה הרבה אנשים, אנשי מקצוע, לא אני. ותראה מה קורה היום. ברחובות מסוימים. זה לא ברחובות שנבנו בתחילת יבנה לפני 50 שנה. זה ברחובות חדשים שנבנו לפני חמש שנים, שש שנים. ואני באה ואומרת עכשיו,

דוד שטרית: מה הבעיה בשכונה הירוקה?

רונית ארנפרוינד-כהן: אין צפיפות בשכונה הירוקה?

דוד שטרית: אין צפיפות. את יודעת מה? אני רוצה לגלות לך סוד. בשכונה הירוקה,

רונית ארנפרוינד-כהן: בוא, תגלה לי באמת.

דוד שטרית: בזמנו בכלל היתה מדיניות של מיתון תנועה. את מכירה את הסיפור הזה? ביקשו מאיתנו לעשות רחובות ברוחב של -

קובי נעים: 11 מטר.

דוד שטרית: של נתיב אחד. אנחנו, העירייה דרשה, ראש העיר אז לחץ. אנחנו לא רוצים מיתון תנועה, למרות שזה היה אופנתי. הנושא של תקן של 1.6:1 ובמגדלים 2:1 הוא תקן מעל התקן הארצי. עכשיו, מה קורה היום? אנשים או שלא מחנים במרתפים, או שיש יותר רכבים, מה לעשות, המדינה הולכת וגדלה, וגם קשה להם ללכת עוד כמה מטרים מהחניון שנמצא במרחק, כל החניונים שנמצאים שם, הציבוריים, במרחק הליכה מכל בית. אני לא יודע, בתל אביב נוסעים במונית כדי להגיע לחנייה. אז פה הולכים 50 מטר לחנייה.

רונית ארנפרוינד-כהן: תשמע, נורא קל לבוא ולהאשים את התושבים, 'אתם לא -

דוד שטרית: לא קל,

צבי גוב-ארי: סליחה רגע. דקה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה? מה זה צפוף? זה תכנון ש... יחידות דיור, ואני לא דיברתי רק על החנייה. אני דיברתי על רוחב הכבישים ועל התנועה שאמורה לעבור שם.

צבי גוב-ארי: רוחב הכבישים מתוכננים על פי -

רונית ארנפרוינד-כהן: 1,500 לפחות רכבים. שיצאו מהכרמל, צריכים ללמוד קצת מהניסיון הזה. שיצאו מהכרמל והחרמון. אני לא רואה דבר כזה.

צבי גוב-ארי: את לא רואה מפני שלא עיינת בתוכנית. אני אתן לך את התוכנית כאן, מי שמלווה אותה -

רונית ארנפרוינד-כהן: אני מוכנה. תראה, אתה מציג גם את זה. אני שואלת אם יש עוד מסלול, אתם אומרים 'אין עוד מסלול'.

צבי גוב-ארי: נכון. זו התוכנית. הלאה.

דוד שטרית: אגב, גם בפנינו בינוי את יודעת שזה נבנה בשלבים. כדי להרחיב כבישים צריך להרוס את כל הבניינים. זה לא ילך. פינוי בינוי יכול לקום רק בבינוי פינוי. מה לעשות? ביבנה ערכי הקרקע הם כאלה שרק בבינוי פינוי.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה זוכר, אני הרי התווכחתי כאן לפני למעלה משמונה חודשים או תשעה חודשים, לא לתת כמות כזאת יחידות דיור, כדי שלא תהיה צפיפות כזאת.

דוד שטרית: אפשר גם לא לבנות בכלל.

- רונית ארנפרינד-כהן:** אתם התווכחתם איתי אחרת.
- דוד שטרית:** אפשר גם לא לבנות בכלל.
- רונית ארנפרינד-כהן:** ועדיין התוצאה היא כזאת.
- צבי גוב-ארי:** התשובה זה ויכוח קל. 'אני יושבת בצד ואני מציעה לא לתת כמות כזאת של יחידות דיור'. אוקיי. היות ואין לעניין הזה קופצים, אנחנו בעצם מחליטים על פי דעתה של רונית. לא נותנים מספיק יחידות דיור, ואז אין פינוי בינוי. הכל בסדר.
- רונית ארנפרינד-כהן:** צביקה, כבר היינו בדיון הזה.
- צבי גוב-ארי:** לא, הביטי. הדילמה היא לחיות מעט אולי בצפיפות תחבורתית, ולעשות פינוי בינוי, או לא לעשות פינוי בינוי.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, הדילמה היא לא זאת. זה לא אם יהיה פינוי בינוי או לא יהיה פינוי בינוי.
- צבי גוב-ארי:** זו השאלה, לא שום שאלה אחרת.
- רונית ארנפרינד-כהן:** יהיה פינוי בינוי. השאלה היא התכנון ואיכות החיים של אותם תושבים לחמישים שנה הקרובות. יש לנו ניסיון בשכונה הירוקה ולא למדנו אותו. אם זה התכנון.
- דוד שטרית:** השכונה הירוקה היא שכונה שצריך וחייבים להתגאות בה. באים מבחוץ ללמוד איך השכונה. אני לא יודע מה אתם רואים בשכונה הירוקה?
- צבי גוב-ארי:** היא נלמדת בכל מקום.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אתה יודע מה? אנחנו עיוורים. תשאל את התושבים. באמת.
- צבי גוב-ארי:** אני רוצה, רגע, סליחה. נושא התוכנית לא עומד לדיון. ביקשתם הצגה של תוכנית האב של התחבורה. מציגים לנו.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אז אנחנו שואלים שאלות.
- צבי גוב-ארי:** אז קיבלתם תשובה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** ביקשנו הצגה כדי לשאול שאלות. זה התפקיד שלנו פה. לדאוג לעתיד של יבנה.
- קובי נעים:** כל תכנית נבדקת בפרמטרים מקובלים לתכנון תנועה. התוכנית הזאת נבדקה בפרמטרים מקובלים ואושרה בכל הדרגים. עירונית, מחוזית וארצית.
- רונית ארנפרינד-כהן:** קובי, אמרת את זה.

- קובי נעים:** אני אגיד את זה עוד פעם.
- רונית ארנפרינד-כהן:** גם אם אושרה עירונית, מחוזית, ארצית, גם השכונה הירוקה כל התקנים היו.
- קובי נעים:** ברחוב הדייגים, נעשה שני מסלולים לכל כיוון. ואז צריך גשרים בשביל לעבור. אנשים, אני מתכנן נורמאלי,
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, אני לוקחת למשל ברחוב הסצירה.
- קובי נעים:** סליחה, לזה אני אסביר לך גם כן. אני מתכנן עיר. יש לי תואר שני בתכנון ערים בטכניון.
- רונית ארנפרינד-כהן:** יפה.
- קובי נעים:** ברוך השם, כן. זה כבר אחד מהדברים, אני לא נוהג להתגאות בזה הרבה, אבל -
- רונית ארנפרינד-כהן:** תתגאה בזה.
- קובי נעים:** אבל מה שאת מבקשת זה להפוך את העיר לאספלט. לשים שני נתיבים,
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, אני מבקשת -
- קובי נעים:** כן, זה מה שאת אומרת. אולי את לא מבינה את המשמעות של לעשות זכות דרך של 21 מטר, זה שני נתיבים, שני מסלולים והפרדה באמצע. זה אספלט בכל העיר. אין טיפה ירוק, לא עובדים ככה. יש, מה שנקרא, היררכיה של כבישים. כביש ראשי, כביש מוביל וכביש נקודתי. אין מה לעשות, זה דבר שצריך. אנחנו לא יכולים עכשיו להפוך את כל העיר לאספלטים. אז יש צפיפות. אנחנו עיר גדולה, אנחנו כבר לא כפר. אנחנו עיר, ברוך השם, והיא תהיה גם 100,000.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אנחנו נהיה עוד מעט, בקצב הזה, אוי ואבוי.
- קובי נעים:** לא יהיה אוי ואבוי. אני אומר, התכנון של העיר הזאת,
- רונית ארנפרינד-כהן:** יש צפיפות ולא צריכה להיות צפיפות. כל עוד אפשר להוביל מהלך ...
- צבי גוב-ארי:** ובכן ככה. הקצב הזה יהיה אני מניח אוי ואבוי, והעיר שתמשיך בקצב הזה, אנחנו נמשיך לתכנן. נמשיך לפתח.
- קובי נעים:** מה זה קשור?
- רונית ארנפרינד-כהן:** זה קשור לזה שלא היו צריכים למשל שם לתת 773 יחידות דיור,

צבי גוב-ארי: והעיר תמשיך לגדול. ומי שחושב שזה אוי ואבוי, שיחפש מקום אחר.

קובי נעים: א' כשעשו את זה לא היה מושג כזה של קרקע משלימה. אוקיי? נכון? לא היה מושג כזה.

רונית ארנפרוינד-כהן: קובי, אתה היית כאן לפני שלושת רבעי שנה, כשאני התווכחתי לבוא ולבקש להוריד כמות יחידות דיור?

קובי נעים: אני לא זוכר להגיד לך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה לא זוכר? אז אני יכולה להזכיר -

קובי נעים: את יכולה להזכיר. אני בא להסביר שהעיר הזאת מתוכננת לעילא ולעילא ואני יכול להגיד שאני רואה רחוק כי אני נשען על כתפיים של ענקים שהיו לפני. אני באמת חושב שהעיר הזאת תכננה בעבר ומתוכננת היום לעילא ולעילא. באמת. כל תוכנית שאנחנו נוגעים בה, אחד הדברים הראשונים, ואת מוזמנת לבוא לוועדות תכנון ובנייה, הדבר הראשון שאנחנו נוגעים בו זה נושא התחבורה. היא נבדקת על ידי היזם, מועברת אלינו. אנחנו בודקים אותה עם יועצים שלנו, יש לנו ניסיון רב בדבר הזה. יש לנו את הנושא של התחבורה של החנייה ואני לא חושב שהעיר הזאת מתוכננת כלאחר יד.

אלי מזוז: אפשר להגיד משהו?

רונית ארנפרוינד-כהן: כן, בוודאי.

אלי מזוז: השאלה שלי מאוד פשוטה. הצגתם פה את היציאות.

קובי נעים: זה אני רוצה להסביר שאת מה שאני מסביר זה שאנחנו מתייחסים פה לרמה גם שכונתית. זאת דוגמה למקום. אבל יש עוד מספר מקומות שאני יכול להראות בהמשך, אם תיתנו לי -

אלי מזוז: רק שאלה קטנה. תמשיך אחר כך, רק שאלה קטנה. אם יש לך תשובה אני אשמח, אם לא אחר כך, בהמשך. תכננתם את זה לאור ההתפתחות והפינוי בינוי שיש בשכונה. זה מובן לכולם. השאלה שלי מה, מבחינתכם, מה הצפי של העומס התחבורתי שיגדל. יש עומס מסוים היום. עשיתם בדיקה.

קובי נעים: היום אין עומס.

אלי מזוז: היום אין עומס, אוקיי.

קובי נעים: היום אין עומס. אין עומס, אפס.

אלי מזוז: עומס תחבורתי אפס. בסדר. מה הצפי שלכם, לאור הגדילה וההתפתחות של השכונה.

קובי נעים: זו שאלה שאתה לא יכול להגיד את הפרמטר שאתה מבקש. אם אתה רוצה להגיד לי כמה כלי רכב יש שם,

אלי מזוז: אתה אמרת שיש מומחים שמודדים את הדברים האלה.

קובי נעים: אין בעיה, אבל כזה פרמטר של עומס. אני יכול להגיד לך מה מספר הנסיעות,

אלי מזוז: יהיה עומס? לא יהיה עומס? עומס נמוך? לא יהיה עומס בכלל?

קובי נעים: כמה כלי רכב יש -

קובי נעים: אם תרצה להגיד לי איזה פרמטר, מה שנקרא מה רמות התנועה היומיות, מה כמות התנועה בשעת שיא. יש כל מיני פרמטרים, שאם תרצה נוכל לנתח ולהבין. אבל כרגע בשליפה אני לא יכול.

אלי מזוז: בשליפה לא, אוקיי.

מאיר בן הרוש: קובי, אני רוצה להגיד לך שלפני שלוש שנים, ארבע שנים, אם אני לא טועה, ברגע שראש העיר ביקש להקים את הכיכר בדואני, והיתה דרישה לשים שם שני מסלולים והיתה התנגדות שלכם בהנדסה לא לעשות שני מסלולים. היום עושים שני מסלולים, אז זה כפל תשלומים והוצאות.

קובי נעים: לא, לא, אני אסביר, אני אסביר. אני יכול להסביר?

מאיר בן הרוש: אני הייתי בישיבה. התנגדו.

קובי נעים: אני יכול להסביר, בבקשה? יש משפט כזה שאומר 'חוזקה של השרשרת הוא כחוזק החוליה החלשה'. אתה לא יכול לייצר כביש עם רמזורים ואחר כך לשים כיכר דו נתיבית. זה לא בטיחותי. כשאתה עושה מבחר של תנועות, אתה רואה גם היום, אנחנו מלמדים את האנשים, אנשים לומדים איך לנסוע. אם אתה עושה בכיכר צומת שהיא יחסית קטנה, ללא עומסים, כשאתה דיברת כשעשו את זה העומסים היו הרבה הרבה יותר פחותים. היום כשאני עושה תוכנית, כמו שהראיתי לכם פה, אני אראה את זה עכשיו, אנחנו עושים את זה לכל העיר. אני לא עושה כיכר אחת. כל שדרות דואני, כיכר דואני, דואני-שבזי, דואני-הדרור, דואני-קדושי קהיר, כולם אני הופך אותם לדו-נתיביים. כשיש לי כביש שמשתמש בדרך יודע שהוא נוסע בדו-נתיבי, בכיכר הוא יודע לנסוע. כשאתה עובר מכיכר לדו-נתיבי לחד מסלולי, הנוסע משתגע וצריך להזכיר שלפני שלוש, חמש שנים, הנושא של כמות התנועות ביבנה היה קטן. וההחלטה לעשות אותה חד נתיבית היתה החלטה נבונה.

דוד שטרית: אבל לא רק, הוחלט אמנם לעשות אותה חד-נתיבית בגלל בטיחות. כי ככל שהכיכר אין מספיק תנועה, דו-נתיבית תראה מה קורה בכפר גבירול שם, סכנת נפשות. אבל הכנסנו כבר אופציות תכנון. שמתם לב איזה מהירות?

קובי נעים: שמתם לב איזה מהירות לקח להפוך אותה מחד-נתיבית לדו-נתיבית?

- דוד שטרית:** התכנון נעשה כולל אופציה להגדלה לדו-נתיבי. בסוף הגיע זמן,
- קובי נעים:** לקח 14 יום להפוך אותה לדו-נתיבית. 14 יום. זה ניכר ברישוי מתוכנן, להוריד את העטרה החיצונית, לרצף אותה, וכבר יש לך דו-נתיבי. 14 יום ביצוע.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בסדר, בוא. אני אשמח לשמוע גם איך אתה פותר את בעיית האלון.
- קובי נעים:** בבקשה, אני אסביר לך. אם תתני לי, אני אסביר לך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני נותנת לך.
- צבי גוב-ארי:** תן בבקשה הסבר ...
- קובי נעים:** אני אמשיך הלאה.
- אלי מזוז:** הערה כללית, קובי, דוד, זה מה שאמרת בהמשך. אני חושב שכל מה שעולה פה, בסופו של דבר מסתכם, לא משנה על איזה רחוב עכשיו, מסתכם ברצון שלנו להבין. יש רמת עומס או אי עומס ברחובות מסוימים כרגע שעוברים שינוי. מה הצפי לעתיד וכיצד זה הולך להיפתר. זו הדאגה. לגבי כל הרחובות שמשפיעים גם על הרחובות שלא בתכנון. ואנחנו רוצים לדעת, אנחנו רוצים להבין שזה קורה נכון. זה הכל.
- צבי גוב-ארי:** אני רוצה רק הערה לומר. אי אפשר להגביל עיר, לצופף מבנים ולהישאר עם אותה רמת שירות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** באותה מה?
- צבי גוב-ארי:** רמת שירות. מבחינת מספר כלי רכב בשעה. כמובן שזה משתנה. ובכן, תקבלו נתונים מה תהיה רמת השירות. הלאה.
- קובי נעים:** הלאה. אנחנו מדברים כאן בתוכנית פינוי בינוי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זאת אומרת רמת שירות? לא הבנתי.
- קובי נעים:** רמת שירות זה, יש רמות שירות. אם היה לוקח לך לנסוע פעם בזמן של X דקות, היום ייקח לך ב-5% או 7% יותר זמן לעשות את אותה תנועה. אוקיי? זאת התב"ע של מה שנקרא דואני-העצמאות. אנחנו רואים פה שאנחנו למעשה מגדילים את הכביש של שדרות דואני, את הכבישים מסביב, ומחברים בין רחוב בוכריס וגם בקטע של רחוב הלילך וכביש 42 העצמאות, אנחנו מוסיפים רמזור, על מנת לתת מענה לתנועה.
- אלי מזוז:** כשאתה מחבר את בוכריס, זה רק יציאה?
- קובי נעים:** אני למעשה נותן זכות דרך.
- דוד שטרית:** צומת, צומת.

- אלי מזוז:** כניסה ימינה?
- קובי נעים:** אנחנו למעשה היום, בוא נגיד ככה, יכולים לתכנן את זה שיהיה שם רמזור, ואז זה יהיה לכל הכיוונים. אנחנו יכולים לתכנן את זה בתור T, ואז יהיה רק ימינה וימינה.
- אלי מזוז:** אוקיי, לא תוכנן עדיין.
- קובי נעים:** זכות הדרך קיימת. אנחנו דואגים שתהיה לנו אופציה לתכנון.
- מאיר בן הרוש:** אז קובי, למה בצבעוני למעלה לא עשיתם יציאה ימינה לכביש 42? שם זה מקום באמת שיש לך שם גם,
- קובי נעים:** אם היית שואל אותי לפני, הייתי מכין תשובה. אני לא רוצה להגיד -
- מאיר בן הרוש:** לא, כי שם באמת הכביש מגיע, ויהיה רק,
- צבי גוב-ארי:** ליד הרמזור לצאת מהצבעוני ל-42?
- קובי נעים:** כמו שאני מזכיר, צריך -
- צבי גוב-ארי:** יש לך יציאה של אהרון חג'ג', בין הרמזור,
- קובי נעים:** לא, הוא מדבר על צבעוני, לחבר -
- מאיר בן הרוש:** לא, לא, צביקה. הצבעוני,
- צבי גוב-ארי:** יש לך חג'ג' בצומת. לצאת -
- מאיר בן הרוש:** להיפך, למה? אפשר להיכנס מימין ולצאת ימינה. גם שם אפשר.
- קובי נעים:** אתם צריכים לזכור שזה כביש ארצי. כביש 42 אנחנו לא עושים בו ככל שעולה על רוחנו. כל נגיעה וכל פגיעה בכביש הזה מצריך אישור של משרד התחבורה. והכביש הזה הוא בהיררכיה גבוהה מאוד. אי אפשר להיכנס ולצאת ממנו איך שרוצים. לגבי הנושא של תכנון ברחוב האלון. למעשה אנחנו יכולים היום להגיד, היום קיימים במתחם 210 חניות. בסופו של פרויקט יהיו חניות ציבוריות, זה יגיע ל-418 חניות. אנחנו מגדילים את זכות הדרך. זה למעשה יהיה חתך של התנועה ברחוב האלון. יהיה נתיב אחד לכל כיוון, עם חנייה משני צידי הדרך. כאשר יש לנו אופציה שאנחנו בודקים שבשעות מסוימות אנחנו נהפוך את רחוב האלון לתנועה חד סטרית, כמו שעשינו ברחוב הדייגים בשכונה הירוקה. הדבר הזה עדיין לא נקבע. זה מוקדם מדי לעשות את זה. אנחנו נמצאים רק בתחילת הדרך. וכשהדבר הזה יהיה, מה שנקרא, טעון ביצוע, אנחנו נדאג שהוא יהיה. אנחנו רצינו להראות לכם את כמות החניות שנמצאות בתוך המגרשים. אנחנו היום בתוך המגרשים, יש אפס חניות. אחרי הפינוי בינוי יהיו 1,330 חניות. כלומר אנחנו מוסיפים כמות אדירה של חניות לאנשים, על מנת לתת להם את הפיתרון בתוך תחומי המגרש.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** ל-1,008 יחידות דיור? ל-1,008 יחידות דיור יהיו 1,330 חניות?
- קובי נעים:** חוץ מה-408 שיש בחוץ.
- מאיר בן הרוש:** זה כולל המרתפים, נכון?
- קובי נעים:** זה במרתפים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ה-400 מתי ייתנו?
- קובי נעים:** ה-400 למעשה צריכים להתבצע במקביל לביצוע. כל מקום שיהיה מבונה, יהיה טיפול בחלק שלו. הרי העירייה אין לה תקציב אינסופי לעשות את כל הרחוב במכה אחת. אז היא גובה היטלי פיתוח, ועושה את החלקים שרלוונטיים לאותו,
- צבי גוב-ארי:** דרך אגב, סליחה, תלוי בפינוי המבנה. אתה מכניס את המבנה פנימה.
- קובי נעים:** נכון. זה מה שאמרת.
- צבי גוב-ארי:** אתה מרחיב את הכביש,
- קובי נעים:** אנחנו עושים פינוי בינוי מתחם. יש נגיד 20, 22. בחלק שלו, כל מה שקשור לחלק שלו, יבוצע. אנחנו מתכננים היום את כל הרחוב. משדרות דואני עד ז'בוטינסקי, הוא מתוכנן עד הסוף. כלומר אנחנו מכינים אותו לכל אורכו. ואז נבצע חלקים חלקים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בוא, אני באמת רוצה, אני לא רוצה להתכתש. הרי אני מה שמעניין אותי זה הדאגה, בסוף, למה יקרה כאן בעוד חמש ועשר שנים. הרי 1,008 יחידות דיור, כשיש לנו עוד 220 בנחל. אנחנו יודעים שהפיתרון של 1,330 הוא לא פיתרון לכמות הזאת של יחידות דיור.
- קובי נעים:** למה לא? לפי מה את אומרת שלא? את בדקת את זה? יש לך יועץ תחבורה שאמר לך שזה לא יעבוד? לנו יש יועצי תחבורה שבדקו את זה והביאו, נבדק שוב פעם, ברמה עירונית, מחוזית וארצית, על ידי יועצי תנועה של המדינה. לא של יבנה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה רכבים יש לך בבית? סליחה על שאלה אישית?
- קובי נעים:** לי ברוך השם יש אחד,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז אתה באמת חריג. אבל יש בין שניים לשלושה,
- קובי נעים:** אז מה את מצפה. רגע, בואי נלך לפי שיטתך. את מצפה שיהיה כביש,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** קובי, אני רוצה, סליחה,

קובי נעים: אני שואל, אני שואל. מה את מצפה? תן לי דוד, תן לי שנייה להשיב. את מצפה שיהיה כביש דו נתיבי? דו מסלולי? ואספליטים? איפה יעשו את הפינוי-בינוי?

רונית ארנפרינד-כהן: אתה שאלת אותי מה אני מצפה. לפחות יחידות דיור שם. simple as that. זה דבר אחד.

קובי נעים: simple as that? אז simple as that, מאחר שזה פשוט כל כך,

רונית ארנפרינד-כהן: לא, זה לא פשוט.

קובי נעים: לא, אז את צריכה, מה שנקרא לכל הנדסה יש לה כלכלה בצידה. הנדסה שלא מלווה בכלכלה לא עובדת. אני מאז שאני מכיר את עצמי, זה הדבר. אם יש פה בנייה שנותנת אפשרות כלכלית, זה ייבנה. כשיבנה בעזרת השם, יהיה לה ערכי קרקע של מיליון שקל ליחידת דיור, את צודקת. לרמת גן זה 2.5. באשדוד, היום, עם כל הזה, הם לוקחים כמעט 5. אנחנו באותו סדר גודל של אשדוד, וזה עשו בתוכנית שעשו לפני חמש ושבע שנים.

צבי גוב-ארי: עשר שנים.

קובי נעים: עשר שנים, סליחה. אז אני אומר, כשעשו את הדבר הזה, לקחו בחשבון את ערכי הקרקע, ונלקח החלק הכלכלי. ומה שנעשה נעשה טוב.

רונית ארנפרינד-כהן: קובי, א', לא 1:5 כי ראש העיר עצמו אמר 1:4.

דוד שטרית: רונית, רונית,

צבי גוב-ארי: היום אנחנו הולכים על 1:4.

קובי נעים: 1:4.2 אנחנו עובדים היום.

דוד שטרית: רונית, לעניין הרכבים. המדיניות היום, וגם אפרופו המדינה, יושב פה, אולי ירון ירחיב בעניין הזה. התקן הארצי לחנייה פעם היה, אם היה פעם 1:1.5 היום זה 1:1. הקטינו את התקן כהוראת חוק. אתה לא יכול לעשות יותר חנייה ממה שכתוב בתקן. קבעו מספר חניות מקסימאליות. ולמה? כדי לעודד תחבורה ציבורית. אנחנו יודעים שזה לא יקרה מהיום למחר. אבל זו המדיניות וזה מה שיקרה בעתיד. אנשים יעזבו שלושה רכבים. אם תהיה רכבת זמינה, בתזמון נכון, ויהיה גם שאטל לרכבת, אנשים לא יצטרכו לקחת את הרכב, לחנות בחנייה.

צבי גוב-ארי: קובי, אני מבקש,

רונית ארנפרינד-כהן: לא, זה לא עובד ככה בכל הרשויות המקומיות.

צבי גוב-ארי: פעם נוספת, תציג בבקשה את מספר החניות ברחוב הדרור, לעומת מספר יחידות הדיור. סליחה, רחוב האלון.

רונית ארנפרינד-כהן: רגע, עדיין באלון, אני רוצה, נכון להיום. כיוון שהיום, המחשבה הכי פשוטה שלי,

צבי גוב-ארי: אני מציע להקשיב,

רונית ארנפרינד-כהן: שנייה, שנייה. אני מקשיבה ואני שואלת שאלות. אמרנו, אני לא מהנדסת.

צבי גוב-ארי: תקבלי בבקשה שהמהנדסים עושים עבודה נכונה.

רונית ארנפרינד-כהן: נכון להיום יש שם מצוקה מטורפת של בעיות חנייה. ואתם יודעים את זה ואני לא צריכה לספר לכם. למה בעצם לא תיתנו, אני מדברת רק עכשיו, לכאן ועכשיו פלסטר. לא תיתנו את הטיקטים לרק אפשרות למי שגר שם לתת,

קובי נעים: זה לא דיון אחד וזו גם לא החלטה של קובי נעים או מהנדס העיר. יש ועדת תנועה. אם יעלה דבר כזה, אני מניח שייבדק. לא יודע מה תהיה ההחלטה, אבל אני לא רוצה להיכנס לדבר הזה.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי. אם אתה לא מתעסק בזה, אז אוקיי. אז אני רוצה עכשיו,

קובי נעים: אני רוצה להסביר. אנחנו למעשה היום ספרו, יש 210 חניות ברחוב. בתכנון הסופי יש לי 418,

צבי גוב-ארי: על כמה יחידות דיור?

רונית ארנפרינד-כהן: איפה הם יהיו?

קובי נעים: על כמות היום של כמה מאות יחידות דיור. אנחנו מדברים היום, למעשה אתם רואים, כל מה שצבוע בצהוב זו חנייה. יש לנו חנייה לצידי הדרכים. אם זה החתך, יש לנו מסעה של שני נתיבים, חנייה ניצבת וחנייה מקבילה. אנחנו מוסיפים גם 1,330. אם תוסיפו את ה-1,330 פלוס ה-400, זה יוצא בממוצע של 1.5 חניות ליחידת דיור, שזה ראוי מאוד. צריך לקחת בחשבון גם את כמות החניות הנוספות. אתם צריכים לזכור שהיום בתחומי המגרש אין שום דבר.

רונית ארנפרינד-כהן: יש שם מרכז ספורט. יש שם בריכה, יש בתי ספר,

קובי נעים: אז גם במרכז הספורט,

צבי גוב-ארי: יש במרכז הספורט חניות שתוכננו מראש.

קובי נעים: אז במרכז הספורט אנחנו מבצעים. לא מתכננים, מבצעים בפועל חנייה גם מרחוב האלון וגם מרחוב האורן. אנחנו מבצעים חנייה. אם תעברו במקום, את תראי כבר את ההכנה, את מה שנקרא את השתית לחנייה שהולכת להיות מבוצעת שם. אוקיי? אנחנו לא עושים מתקנים,

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי, אז עכשיו אמרת לי בעצם שיהיו חניות בסביבות 1,600,

1,700, 1,700 ומשהו.

קובי נעים: 1,748.

רונית ארנפרוינד-כהן: 1,748, ונוסיף עוד את ה-220 גם בנחל. אתה רואה את כל אלה יוצאים לרחוב האלון?

קובי נעים: כן. אנחנו אמרנו, צריך לזכור, א' העיר הזאת גדלה. אתם מדברים כל הזמן על בתי הספר.

דוד שטרית: לא יוצאים בבת אחת כולם.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה? בבוקר אנשים יוצאים.

ירון עברון: חשוב להבין שרכבים לא יוצאים כולם בעת ובעונה אחת.

שחר סימנה: למה?

רונית ארנפרוינד-כהן: הם גם לא יצאו.

ירון עברון: לא, החישוב הוא בדרך כלל,

דוד שטרית: ככה זה, מה לעשות? זו המציאות, זה המצב.

ירון עברון: סדר גודל של חצי נסיעה ליחידת דיור, פחות או יותר. והמספרים שמוצגים פה בהחלט, המערך של הכבישים שמתוכנן בהחלט עונה על המספרים שמוצגים פה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מצליחה לדמיין את זה. אני יכולה להגיד לך, דוגמה של תושב אחד.

דוד שטרית: הנדסה זה לא דמיון.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה לא דמיון, כן. זה מציאות. ליד בית הספר לאומנויות,

דוד שטרית: כן, תפיסת המציאות.

רונית ארנפרוינד-כהן: יש שם, אני לא זוכרת כרגע את הכתובת המדויקת, גם אני לא אגיד, חנייה תת קרקעית. אני שמעתי שם תושבים שביום שישי, כשההורים באים לקחת את הילדים, הם תקועים בחנייה התת קרקעית של עצמם לצאת מהחנייה התת קרקעית לרחוב הקטן הזה 20 דקות. אז תשמעו, זה לא דמיון. אני לא מהנדסת. אני מספרת מציאות.

ירון עברון: את מדברת על מקרים ספציפיים באירועים חריגים, באזורים נקודתיים.

רונית ארנפרוינד-כהן: בבוקר, כשאנשים יוצאים לעבודה זה לא אירוע חריג. זה יומיומי.

קובי נעים: וזה נעשה בזה שאנשים חוסמים את הדרך.

רונית ארנפרינד-כהן: כשמאות ילדים באים לבית ספר האלון, זה לא אירוע חריג. זה יומיומי. אנשים יוצאים, הם באים. תשמעו, אני לא מסוגלת לראות את זה.

קובי נעים: דרך אגב, היום ילדים באים עם תחבורה ציבורית. לא כולם באים עם רכבים.

רונית ארנפרינד-כהן: אתה רוצה לשמוע מה הנהג אוטובוס היום אומר? 'אני תקוע שם שלושת רבעי שעה בבוקר'. זה היום.

קובי נעים: אני לא יודע, לא ראיתי כזאת פגיעה של שלושת רבעי שעה.

רונית ארנפרינד-כהן: אני מצטטת.

קובי נעים: אני נמצאים בעיר הזאת. אנחנו לא מנותקים. אנחנו באים מוקדם בבוקר, הולכים מאוחר בערב. אנחנו ערים ונושמים וחיים את העיר הזאת. אני לא רואה, אני לא זוכר שנתקלתי,

רונית ארנפרינד-כהן: והאוויר שאתה נושם ואני נושמת -

קובי נעים: כנראה יש לך אוויר פסגות. אצלי זה פחות.

רונית ארנפרינד-כהן: אתה נושם פסגות. אני נושמת דאגה גדולה.

קובי נעים: אז אני חושב שלא. אז באמת הנושא של התכנון הוא מתוכנן והוא יהיה טוב. ואנחנו צריכים לזכור שהמדינה עוברת לתחבורה ציבורית ולעידוד של תחבורה ציבורית, למרות שאנחנו, מבחינת החניות, עדיין ההנחייה של המדיניות שלנו היא לא להתייחס למה שנקרא לתקן חנייה של 1:1. היום, אם היינו עושים את זה, היינו בצרה פי 20 יותר גדולה. אז אנחנו לא עושים את זה.

רונית ארנפרינד-כהן: קובי, אתה לא היית כאן בדיונים של השכונה הירוקה. יש באחד הפרוטוקולים, אני באתי ואמרתי לראש העיר, שעכשיו איננו, שהוא יירשם, ואמרתי משפט לא קל, שהוא יירשם לדראון עולם בהיסטוריה של יבנה שלא הלך לקראת התושבים מבחינת החנייה. ולצערי הרב, צדקתי.

קובי נעים: בואי נגיד ככה. אני גר באשקלון. זאת עיר יותר גדולה מפה. וזו עיר יותר צפופה מפה. והלוואי באשקלון היו מחייבים את התושב, את היזם לעשות את כמות החנייה שעושים פה. אני אומר לך שבשכונות שלמות באשקלון אין חנייה תת קרקעית. פה ברוך השם יש 50% מהחנייה תת קרקעית. ותקן של 1.5. שם באשקלון 1.1 או 1.2. הפכו את כל הכבישים באזור הזה לחד נתיביים. התושב נוסע בסדר גודל של תנועות יותר ב-50, 60 אחוז יותר.

רונית ארנפרינד-כהן: מה אתה נותן לי? דוגמאות שככה אתה רוצה? נו, אני רוצה לתכנן עיר לתושבים, שיחיו בה,

סליחה, בבקשה. עד כאן.

צבי גוב-ארי:

זה אומר לתת להם לשים שלוש חניות? כמה?

קובי נעים:

רונית ארנפרינד-כהן: לא,

צבי גוב-ארי: קובי, עד כאן. תמשיך בבקשה. נאפשר לשאול שאלה אחת, שתיים, ונגמור את הסיפור. לא יכול להיות שאנשים שבחיים לא עסקו בתכנון עיר עומדים ושואלים שאלות של קלוצקעשס. מפה יוצא, מאיפה נכנסים, וכו'. ככה לא מתכננים עיר, עם כל הכבוד. הסבירו לכם, סליחה, שחר, דקה. הסבירו לכם בבקשה כך. שנושא החנייה פתור, הרבה יותר טוב מאשר עד היום ברחוב האלון. חד משמעית. הרבה יותר טוב.

רונית ארנפרינד-כהן: אני לא רואה את זה.

צבי גוב-ארי: את לא רואה, כנראה שאת לא יודעת לקרוא מספרים. אינני יודע. יש היום מספר חניות של 300 ומשהו בסך הכל ברחוב האלון. והרגע מדברים, עם תוספת התושבים, אנחנו מגיעים כמעט ל-1.5. והיום אין כזה דבר. יש פחות מחנייה אחת לכל דייר. והכל מונח על הרחוב. עכשיו, עושים תכנון מלא, עומדת מישהי, 'רגע, מה קורה כשיוצאים מהמרתף? ' סליחה רגע, זו לא חנות מכולת. סליחה! מדובר פה על תכנון עיר. תשאלו בבקשה,

רונית ארנפרינד-כהן: צביקה, ובינתיים -

צבי גוב-ארי: סליחה רגע!

רונית ארנפרינד-כהן: לא הוכחת את עצמך שאתה עושה עבודה טובה.

צבי גוב-ארי: לא תפריעי לי! לא תפריעי לי! מדובר על תכנון עיר בצורה מסודרת. קחי בבקשה את החוברת הזאת, תשבי כאן עם מתכננים שאת תביאי, תגידי לי מה לא בסדר. חוצפה כזאת!

רונית ארנפרינד-כהן: צביקה,

צבי גוב-ארי: סליחה רגע! עד כאן. תפסיקי לשחק. פה זה לא תיאטרון.

רונית ארנפרינד-כהן: אני לא עושה שום תיאטרון. מי שהתחיל עכשיו איזשהי הצגה,

צבי גוב-ארי: אוקיי, תמשיך בבקשה, עזוב את היצור הזה.

רונית ארנפרינד-כהן: הצגה תוקפנית, זה אתה. אני דואגת לתושבים. מה שאתה עד היום לא דאגת.

צבי גוב-ארי: מה את דואגת לתושבים? לעמוד בצד ולשדר זו דאגה לתושבים.

רונית ארנפרינד-כהן: זה התפקיד שלי. אתה ראש עיר,

צבי גוב-ארי: 15 שנה שאני מכיר אותך, לא דאגת לתושבים גם יום אחד.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה 20 שנה ראש עיר, צביקה, אתה 20 שנה ראש עיר, היית צריך להביא תוצאות יותר טובות.

צבי גוב-ארי: תמשיך בבקשה.

קובי נעים: לגבי נושא של רחוב הסירה. אנחנו למעשה, במסגרת התכנון של בית הספר, ביצענו תכנון שייתן מענה למספר בעיות שאנחנו חושבים שיקרו. לא בעיות, אלא היתכנויות. דבר ראשון, אנחנו ייצרנו כמות של חנייה גדולה מאוד, כ-60 חניות, על מנת לתת לצוות ולאנשים שמשתמשים בדרך לחנות. יש מה שנקרא רחבה להורדת תלמידים, בשיטה של kiss and ride. למעשה אנחנו גם עתידים להפוך את הרחוב הזה, חלק ממנו, לדו סטרי. מי שמגיע מהרחוב הראשי יוכל להיכנס ולצאת למבנים בדו-נתיבי. אבל מי שמגיע ממערב למזרח ייכנס, יהיה לו נתיב חד סטרי ולמעשה כמות התנועה שתהיה ברחוב תהיה כמות הרבה יותר קטנה. והנושא הזה של פיתרון החנייה והתנועה ברחוב הסירה הוא משביע רצון. צריך גם להדגיש. הוועדים של השכונה ביקשו פגישה אצל ראש העיר, על מנת שיוצג בפניהם הפיתרון. הפיתרון הוצג בפניהם, הם יצאו מרוצים. אני חושב שהדבר הזה ייתן פיתרון טוב.

רונית ארנפרוינד-כהן: למה מלכתחילה הוא לא היה? הרי יש כאן עכשיו תיקון.

קובי נעים: לא תיקון. זה למעשה תכנון שאנחנו עושים. יש לנו חניות, יש לנו למעשה, אנחנו נמצאים היום מרחק של כשישה חודשים,

רונית ארנפרוינד-כהן: קובי, הרי התכנון הזה לא היה לפני שלושה שבועות.

דוד שטרית: אבל אי אפשר להמציא יש מאין. אם לא היה תכנון, אי אפשר היה להציג אותו. יש מגרש שמתכננים אותו. אתה מתכנן, כשתוכנן בית הספר, אז תוכנן גם האזור של החנייה. אי אפשר להמציא יש מאין. המציאו את זה עכשיו?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מבינה. לפני חודש זה היה התכנון? לא.

דוד שטרית: אבל אנחנו עוד לא סיימנו,

קובי נעים: כן. התכנון הזה,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה לא היה.

צבי גוב-ארי: בבקשה, סליחה רגע. התושבים היו מודאגים מכך שמקימים בית ספר כאן, ועומס תחבורתי וכו'. הוסבר לתושבים שיש הבדל בין הקמת המבנה לבין התכנון של התחבורה בפועל, מבחינת ביצוע. ובכן כך. בתי ספר מקימים בתוך השכונה ולא במקום אחר. אי אפשר לקחת בית ספר ולתקוע אותו באיזשהו בחולות. צריך להיות בתוך השכונה. הסדרי תחבורה, הסדרי תנועה, זה שלב שבא הרבה יותר מאוחר. בשטח הזה יש עודף חניות בסדרי גודל. לכן אפשר היה לומר 'פה חניית מורים' ופה יחנו אחרים'. זה כבר השלב האחרון לפני התכנון.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מבינה.

צבי גוב-ארי: ולא קודם לכן. על מנת שאנשים יירגעו, הוצגה התוכנית כאן. מדובר בבקשה על כך שפה יהיו חניות ולא כאן. בתוך המגרש עצמו. מזיז מפה משבצת של מבנה למקום אחר. תכנון ראשוני לחלוטין. בונים קודם את בית הספר, בונים את מערכת הכבישים, את החניות ואחרי זה רואים איך הדבר הזה מתנהג. ראו בבקשה רחוב הדוגית. מה קורה שם? יש שם בית ספר של 600 ילד. ו-18 גני ילדים. בוצעו הסדרי תנועה. העסק עובד. לכו תראו בבקשה בבוקר, ותראו בצהריים. קבענו משעה עד שעה כניסה אסורה מכיוון אחד, בזה נגמר הסיפור. אנשים כבר רגילים. וככה זה עובד. אפשר היה כמובן לקחת את בתי הספר הללו ולומר 'אוקיי, נשים אותם באיזשהו מקום בקצה'. ואז כל האנשים צריכים לנסוע לשם.

מאיר בן הרוש: וגם בנות לאה הוא בקצה, וגם בית הספר הדתי החדש הוא בקצה. זה לא משנה.

צבי גוב-ארי: הוא לא בקצה, הוא בשכונה.

מאיר בן הרוש: בסוף השכונה, ליד בית העלמין.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה אתה אומר? אתה עושה תכנון עוד ב-Job training? תכנון חנייה בכבישים אתה עושה עוד job training? מה, תוך כדי תנועה?

צבי גוב-ארי: אני מאוד שמח לשמוע את המושג הזה on the job training. לא, זה לא on the job training. התכנון הוא תכנון מלא. יש מגרשי חנייה לכולם.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אל תגיע למקום של ציניות.

צבי גוב-ארי: השימושים במגרשי החנייה יכולים להשתנות גם מחר. בהתאם לצרכים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל אני רוצה להבין כמה עלה לנו השינוי הזה?

צבי גוב-ארי: שום דבר.

רונית ארנפרוינד-כהן: טוב, אז אנחנו נבקש הוצאות.

צבי גוב-ארי: שום דבר. מספר החניות קבוע במגרש כולו. השינוי היחיד זה לקחת מפה חנייה לשם, ופה לתת חנייה. זה על הנייר.

אלי מזוז: צביקה, אני מבין שיש פה עבודה ואני מבין שגם עושים שינויים תוך כדי, כמו שהסברת הרגע. אבל תפקידנו גם להאיר בא' או בע', כל אחד ייקח את זה איך שהוא רוצה, למקום שהוא רוצה. אתה דיברת מקודם על הנושא של חניות בשכונה הירוקה, ואמרת שיש כביכול לחנך את התושבים ללכת ברגל. הצלחתם. אני, כשהייתי צריך להגיע למתנ"ס, ואני מגיע למתנ"ס מדי פעם, אני חונה אתה יודע איפה? בכביש שבין, הרבה פעמים, לא תמיד, שבין לב ים לשכונה הירוקה, והולך ברגל.

צבי גוב-ארי: בין?

- אלי מזוז:** בין לב ים לשכונה הירוקה. גיבורי החיל.
- מאיר בן הרוש:** החניות שם בערב זה פשוט, ממש מטורף שם.
- אלי מזוז:** אני צריך להחנות שם וללכת ברגל. למה? כי אין חניות. למה? מה הסיבות? מה הזה? זה כבר אתם צריכים -
- צבי גוב-ארי:** אני לא יודע למה אתה מתכוון.
- אלי מזוז:** אני, כשאני רוצה להגיע ל -
- דוד שטרית:** למה אתה לא נכנס לחניון הפנימי של היכל הספורט? למה אתה לא נכנס לחניונים -
- קובי נעים:** אתה מכיר את החנייה ברחוב -
- אלי מזוז:** בקו אווירי זה אותו דבר.
- קובי נעים:** יש חניות היום ברחוב דוגית, ליד מרכז רוגובין, שתמיד יש בו מקום. (מדברים ביחד) אני כל הזמן נמצא.
- מאיר בן הרוש:** רציתי ללכת לבנק אוצר החייל, אבל אין לי חנייה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תראה, אתם רק שוכחים שבית הספר של דוגית הוא בית ספר צומח. אין שם עדיין את כל 600 הילדים. זה א' ב'. כשיהיה בית ספר צומח, אני רואה -
- קובי נעים:** אני לא יודע מה זה בית ספר צומח. אנחנו בונים -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה כיתות יש היום?
- קובי נעים:** את מדברת בבית הספר הזה, ברחוב הצפירה? אנחנו בונים אותו מלא.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, בדוגית.
- קובי נעים:** אין יותר בנייה בבתי הספר. כל בית ספר שנבנה,
- דוד שטרית:** מלא, מה זה?
- קובי נעים:** הוא נבנה מלא. מלא. אין תוספות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה ילדים יש שם?
- קובי נעים:** אין לי שמץ של מושג. אני יודע לעשות קירות.
- צבי גוב-ארי:** מה זה משנה? בית ספר ע"ש רבין התחיל בשכבה אחת,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה משנה מבחינת תנועה. אנחנו מדברים עכשיו בסוגיית התנועה.

צבי גוב-ארי: מצבו של בית הספר בסירה הרבה יותר טוב מאשר בית ספר אחר.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה?

צבי גוב-ארי: הרבה יותר טוב מאשר בית ספר אחר. כביש מאוד קצר. אפשר חד כיווני לעשות. יש מספיק מגרשי חנייה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מצליחה לשמוע, כן. אני רוצה לשמוע. אני לא מצליחה. כן, צביקה, סליחה.

צבי גוב-ארי: העומס ברחוב הסירה, ככל שיהיה, יהיה הרבה יותר נמוך מאשר בדייגים, מאשר במקום אחר. כי ממה נפשך? בית הספר הזה תוכנן אמנם ל-18 כיתות. אני חושב שבעוד עשר שנים אולי נצליח להגיע ל-34 ילדים בכל כיתה. היום נמוך. נניח, ניקח את הקצה. 34 ילדים בכל כיתה, 18 כיתות. חלק מהילדים יגיעו ברגל, כיתות ו' וכו'. חלק יוסעו בצורה מרוכזת ויגיעו מרחוב הציונות מלמעלה, עם ירידה, עם אוטובוס. והחלק האחר מגיע עם ההורים. כאשר יש פה סדר גודל של 80 ומשהו,

דוד שטרית: 92,

צבי גוב-ארי: 92 מקומות חנייה. אתה שם את הילד, הילד הולך, לוקח את האוטובוס,

רונית ארנפרוינד-כהן: ברגע שהיה את השינוי לשדרות הציונות, זה בסדר.

קובי נעים: למה? למה?

רונית ארנפרוינד-כהן: ברגע שהיה השינוי של שדרות הציונות,

קובי נעים: מה זה שדרות הציונות?

צבי גוב-ארי: לא, לא, לא. מה שביקשו, כניסה משדרות ציונות עם הרכב,

קובי נעים: אין כזה דבר. אנחנו לא עשינו את זה.

צבי גוב-ארי: הוסבר שלא תהיה כניסה עם רכב. אפשר ללכת על שביל,

אלי מזוז: יש מפרץ חנייה,

קובי נעים: יש מפרץ חנייה היום. אתה לא צריך אותי. אנשים יכולים לרדת וללכת ברגל. אנחנו לא עושים שינוי במפרץ התנועה. יכולים לעצור, ללכת ברגל.

- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע. חמש דקות לסיים את העניין.
- קובי נעים:** אני סיימתי.
- צבי גוב-ארי:** שעה אנחנו דנים,
- קובי נעים:** דרך אגב, אני רוצה להגיד. היום יש דבר כזה. את דיברת על on job training, אבל זה לא דומה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא דיברתי, אני ניסיתי -
- קובי נעים:** אז אני אסביר. היום יש דבר כזה שנקרא שיטות ניהול פרויקט. יש שיטה של water fall, יש שיטה של אג'אייל. שיטה של אג'אייל. אומרת 'תתכנן, תבצע קצת, תגמור, תמשיך. תגמור, תמשיך'. התכנון מה שאת קראת לו on job training, שזה לא דומה, אבל הדבר הזה שנקרא תכנון אג'ילי, הוא תכנון שאומר 'תעשה חלקים, תתקדם. תעשה חלקים, תתקדם'. ודבר שאתה משפר אותו יומיום. התכנון היום הולך ניהול פרויקט,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה לא מתכנן עיר ככה.
- קובי נעים:** לא, את דיברת על הנושא הזה של החנייה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אני התייחסתי למה שצביקה אמר.
- קובי נעים:** לגבי תכנון של עיר, יש תכנון מפורט. אני רוצה להגיד שתכנון עירוני הוא תכנון לעילא ולעילא. אנחנו פה משתמשים ביועצים מקצועיים, אנחנו לא יודעים הכל. אנחנו עושים סיעור מוחות, גם עם שפ"ע, גם עם הנדסה, גם עם מנכ"ל העירייה, עם כולם. אין אצלנו את כל החוכמה. אנחנו לומדים מכולם ויש לנו יועצים מקצועיים לכל דבר שאנחנו עושים.
- אלי מזוז:** יש לי בקשה. צביקה, יש לי בקשה קטנה, לאור הדיון החשוב הזה. ואני מודה לך שאתם עושים אותו בצורה כזו, עם אפשרות לשאול ולקבל תשובות. אני חושב שהדברים האלה כל כך חשובים. אני מבקש, אולי אני תמים בבקשה שלי, אבל אני חושב שהראיתם לנו את הבקיאות שלכם בחומר. לעומת חוסר הבקיאות שלנו בחלק מהדברים, וזה טבעי. אנחנו לא חשופים לכל החומרים,
- צבי גוב-ארי:** אני שמח לשאלות. שלא יהיו אי הבנות.
- אלי מזוז:** ואני גם שמח בתשובות. אני רק אוסיף ואומר, יש כאן חברים שהם גם לא בוועדת תכנון ובנייה. הם גם לא בקיאים בכל מה שקורה שם בוועדת משנה. הם לא בקיאים בכל מה שקורה שם. הם לא יודעים כל מה שאתם יושבים ודנים שם. ולא תמיד מי שנמצא שם יודע לתת את ההסברים נכון למי שלא. אני חושב, לאור ההתפתחות העירונית ולאור כל מה שקורה, שזה חשוב, שאלו מהלכים מאוד מאוד חשובים שקורים בעיר, אולי כדאי, ואני יודע שגם יש עניין שלפעמים לא מגיעים, אולי כדאי לכנס את כל המליאה של תכנון ובנייה באופן קבוע. שכולם יהיו,
- צבי גוב-ארי:** לדברים כבדי משקל אסכים לעשות את זה. אין בעיה.

- מאיר בן הרוש:** מה זה כבדי משקל, צביקה? למשל מה?
- צבי גוב-ארי:** שינוי שכונתי מהותי. הנה, פינוי בינוי זה רציני? בבקשה.
- מאיר בן הרוש:** למשל הבנייה של השכונה החדשה במזרח. זה דבר מאוד חשוב ל-50, 60 שנה קדימה. אני חושב שאנחנו צריכים להיות מעורבים בכל התהליך, כי סך הכל,
- צבי גוב-ארי:** ביום שנציג את התוכנית של השכונה החדשה, נדון בה. בינתיים זה בסך הכל תב"ע. ביום שנגיע לשלב של תכנון, הרבה מאוד שלבים מחכים בדרך. המנהלת היא גדולה, לבנות בבת אחת 12,500 יחידות דיור זה עניין מאוד מורכב. הוא לא יחתך מסביב לשולחן הזה. יש תהליכים אחרים. יחד עם זאת, נציג את התוכנית ביום שכל הסיפור של ההתנגדויות וכו' לתב"ע יעבור, כשנתחיל לדבר על תכנון כמו שצריך...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני חושבת שמה שהחברים כאן אומרים שלפני שמפקידים. שלפני שמפקידים, אני חושבת שזה נכון -
- צבי גוב-ארי:** לפני שמפקידים הסיפור הזה עבר בכלל -
- דוד שטרית:** זה ותמ"ל, זה בכלל לא אנחנו.
- קובי נעים:** זו תוכנית ותמ"לית, זו לא הפקדה של העירייה.
- מאיר בן הרוש:** דוד, אם הייתם באים ומציגים את כל השינוי, למשל ברחוב האלון בפינוי ובינוי, ולא היינו מעורבים בכל התהליך בישיבה, יכול להיות שהיינו מגיעים להסדר מסודר,
- צבי גוב-ארי:** מאיר, תעזוב, באמת. לא שאלתם כלום, הלכתם -
- מאיר בן הרוש:** מה שאלנו? אבל אף אחד לא ידע.
- צבי גוב-ארי:** תקשיב, אני מתכוון לטפל בתושבים ולא בפוליטיקה.
- מאיר בן הרוש:** מה זה קשור, צביקה? אתה פוליטיקאי כמוני וכלום.
- צבי גוב-ארי:** שיהיה לכם ברור. אני פה בשביל לשרת את התושבים. וכל המשחקים הללו,
- מאיר בן הרוש:** אבל כולם פוליטיקאים. גם ראש הממשלה הוא פוליטיקאי, מה זה משנה?
- דוד שטרית:** אבל מאיר, הצגנו גם את רחוב האלון, גם פה בזמנו, במסגרת התוכנית הראשונה,
- מאיר בן הרוש:** לא בשינויים האחרונים.

דוד שטרית: תוכנית המתאר הצגנו פה, את תוכנית המתאר שכרגע פעם שנייה אתה בעצמך אמרת,

4. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "אפשרויות בחירת מקצועות לימוד בחטיבה העליונה גינזבורג".

צבי גוב-ארי: אני מבקש מכם, סליחה רגע. לינה מבקשת לצאת. ועל כן אני מבקש לקחת את שאילתה מס' 3 שלך, רונית, אני אגיע אליה. כי לינה צריכה לצאת. שאילתה מס' 3, סעיף מס' 4, בבקשה, בנושא בחירת מקצועות.

מאיר בן הרוש: 4, לא 3.

צבי גוב-ארי: עד כמה שזכור לי, בעניין הזה כבר דנו פעם אחת. יש תשובה?

לינה שרון: אני יכולה לנסות ולהסביר? רוצים שאני אקרא, אני אקרא.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא, אני אקרא. אפשרויות בחירה. מקצועות לימודים בחטיבה העליונה, גינזבורג. רקע: זה לא מזמן, במפתיע, קיבלת החלטה לאחד תחת קורת גג אחת את שני בתי הספר, האלון והאורן גינזבורג. ההחלטה נפלה כרעם ביום בהיר על חדר המורים וההורים. קיבלתי טלפונים רבים מההורים ומורים,

צבי גוב-ארי: פנית לוועד ההורים על מנת להתנגד ואמרו לך 'לא תתעסקי עם זה, אנחנו מסכימים'. בוועד ההורים. חד משמעי.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אתה היית אצלי בבית? או ששמת ציתותים אצלי בבית.

צבי גוב-ארי: שמעתי את זה מראש ועד ההורים. מספיק לי.

רונית ארנפרוינד-כהן: ראש ועד ההורים איזה?

צבי גוב-ארי: כן, כן. אם תרצי, אעמת אתכם.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה מרשה לי לקרוא את השאלתה כחוק?

צבי גוב-ארי: את יכולה לקרוא כל דבר. אבל ביום שמדברים 'ברעם בהיר' ופה ושם, ומתחיל פרק השמצות, אני לא מתכוון יותר לעבור לסדר היום על כל דבר שיש בו שמץ של השמצה. יש לי את הכוח לענות לך באותה השפה. עד היום התאפקתי. רונית, תרשמי לך, לא יהיה יותר איפוק. זה הכל.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אז אני רוצה להגיד לך עכשיו משהו. לצערי,

צבי גוב-ארי: תמשיכי להקריא.

רונית ארנפרוינד-כהן: לצערי, בשנים האחרונות, בעיקר בשנה האחרונה, אתה יודע, אתה, אתה יודע שאתה מקבל החלטות לא כמו שקיבלת לפני 20 שנה. אתה שולף, אתה מחליט ומזגזג. אתה מפטר מהנדס, ומחזיר מהנדס. אז אתה יודע, (מדברים ביחד)

- צבי גוב-ארי:** את רוצה לרדת ... ?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה יודע את זה. לא אני.
- צבי גוב-ארי:** אני תקף אומר לך כמה החלטות קיבלת את בחייך, ששום אישה אחרת לא היתה יושבת מסביב לשולחן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, אתה כרגע יושב על כסא, בחודשים האחרונים לא מתפקד.
- צבי גוב-ארי:** רוצה לרדת ... את למטה בכלל. אני מכבד אותך, אז ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בשנה האחרונה לא מתפקד כמו שתפקדת לפני 20 שנה.
- צבי גוב-ארי:** יפה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** התפקוד שלך עכשיו מבייש את צעירותך. ועכשיו אף אחד לא מדבר כאן פוליטיקה. מדברים כאן עניינית,
- צבי גוב-ארי:** תקשיבי, גברת. מה שמבייש פה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ואתה, חבל, חבל שלא הלכת עם המהלך שהובלת.
- צבי גוב-ארי:** זה עצם העובדה, מה שמבייש פה זה עצם העובדה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** היית צריך ללכת עם המהלך שהובלת לא מזמן.
- צבי גוב-ארי:** שבעיר הזאת נותנים לך ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** היית גומר בכבוד את ... בעירייה. (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** תמשיכי ... את הכישרונות שלך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה שייך? מה היה שייך -
- לינה שרון:** ... את רוצה לגרור ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לינה, אני רוצה לגרור, אבל כשמישהו בא ומאיים, אני חושבת שצריך לשים גבול.
- ד"ר אהוד ויצמן:** יש גבול לדברים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, הגיע זמנך לשים גבול. אני אתה עכשיו, במקום לענות עניינית, אתה באופן קבוע מאיים,

- צבי גוב-ארי:** את לא יכולה להתחיל -
- רונית ארנפרינד-כהן:** מזלזל בהחלטות והתוצאה שמה שאנחנו, מי שמשלם זה התושבים.
- צבי גוב-ארי:** לא יעזור לך כלום. לא אתן לך להתפרץ. את לא יכולה להתחיל שאילתה בכך ש-out of the blue והתפרצות, פה שם.
- רונית ארנפרינד-כהן:** סליחה,
- צבי גוב-ארי:** את שואלת,
- רונית ארנפרינד-כהן:** כתוב. אתה קראת את השאילתה,
- צבי גוב-ארי:** את לא היית שותפה לתהליך. מטבע הדברים לא היית שותפה לתהליך,
- רונית ארנפרינד-כהן:** זכותי לקרוא את השאילתה בלי שאתה תפריע לי,
- צבי גוב-ארי:** כי את לא מבינה בזה. מה לעשות?
- רונית ארנפרינד-כהן:** ובלי שאתה תאיים עלי. וזו השיטה שלך בזמן האחרון.
- צבי גוב-ארי:** אף אחד לא מאיים עליך. את תקבלי את מה שמגיע לך. זה הכל.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אתה איבדת שליטה, וחבל. חבל. (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, תשאלי את השאלה, בבקשה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** ועכשיו מה שאני מבקשת, צביקה, תתאפק.
- צבי גוב-ארי:** תשאלי את השאלה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** תתאפק. לא קרה כלום. אתה אומר שיש לך כוח,
- צבי גוב-ארי:** אני לא ... כולי חיוכים. בלי חיוכים,
- רונית ארנפרינד-כהן:** ואתה ראש העיר, ואתה זה שאחראי כאן, תתאפק ותענה עניינית.
- צבי גוב-ארי:** ... רגוע לגמרי, למרות שזה מאוד מאוד מגרה, הסיפור הזה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** תנו לו שם מים, שיתאפק קצת. אז אני מתחילה מחדש. 'זה לא מזמן, במפתיע קיבלת החלטה לאחד תחת קורת גג אחת את שני בתי הספר, האלון והאורן גינזבורג. ההחלטה נפלה כרעם ביום בהיר על חדר המורים וההורים. קיבלתי טלפונים רבים מהורים ומורים ולא היה לי שום מענה, מדוע ומה ההיגיון להכפיל במאות רבות של מספר

התלמידים לבית ספר אחד. לרגע קיוו ההורים כי למרות המהלך של השלוף הזה, שלא ניתן עליו הסבר כלשהו ולא הוצגה עבודת עומק שהצדיקה את הקפריזה הניהולית הזאת, לפחות יהיה אפשר מכך לייצר מצב שבו כמות התלמידים שגדלה בשכבה אחת תאפשר בחירה מדויקת ומגוונת יותר לכל תלמיד, על פי יכולותיו וכישוריו. אלא שבאופן מוזר ומפתיע התברר להורים כי ככל הנראה כיתת מופ"ת שהיתה בבית הספר האלון לא תהיה שנה הבאה וחמור מכך, התבשרו השבוע תלמידים, (מדברים ביחד) אתם מתנפלים עלי כשאני באה ומגיבה להתנפלות שלכם?

ד"ר אהוד ויצמן: לא בצורה שאת מדברת לראש העיר!

רונית ארנפרינד-כהן: אני אדבר -

ד"ר אהוד ויצמן: לא בצורה ולא אכפת לי ...

רונית ארנפרינד-כהן: אתה תקליט, תקליט איך ראש העיר באופן קבוע מאיים.

ד"ר אהוד ויצמן: באמת.

רונית ארנפרינד-כהן: הוא מאבד שליטה -

ד"ר אהוד ויצמן: אנחנו פה ההנהגה של העיר הזאת, צריך קצת כבוד. קצת, לא הרבה. ולא ככה מדברים עם ראש עיר.

רונית ארנפרינד-כהן: אני אדבר אל ראש העיר בדיוק איך שמגיע לו.

צבי גוב-ארי: אני אפסיק -

רונית ארנפרינד-כהן: 'אלא שבאופן מוזר ומפתיע', אתה תן לי לקרוא, החוק מחייב אותך לתת לי לקרוא.

צבי גוב-ארי: אני אשמע אותך, לא אקשיב לך, זה בסדר.

רונית ארנפרינד-כהן: מה זה? אתה לא מקשיב?

צבי גוב-ארי: כן, לא אקשיב לך. יש מי שיענה לך, נגמר הסיפור.

רונית ארנפרינד-כהן: זה לא חדש. זה לא חדש. אתה ... ולא מקשיב לצרכים של התושבים.

צבי גוב-ארי: את לא ראויה שאקשיב לך דקה אחת מזמני. לא ראויה.

רונית ארנפרינד-כהן: 'אלא שבאופן מוזר ומפתיע התברר להורים כי ככל הנראה כיתת מופ"ת, כיתות מופ"ת, שהיתה באלון, שהיו באלון, לא תהיה בשנה הבאה. וחמור מכך, התבשרו השבוע תלמידים כי הבחירה הינה מצומצמת ועל כל תלמיד ששובץ לכיתה עיונית תוכל/יוכל לבחור רק שני מקצועות מאחד משני אשכולות של אותם מקצועות שהוצגו בפניהם. המשמעות הינה כי לא פתוחים עבורם כל מקצועות המדעים ומספר היחידות שהם מבקשים

ללמוד. עובדה זו חוסמת בפני התלמידים אפשרויות למידה, התפתחות וצבירת נקודות לקראת לימודים באוניברסיטה. היה מצופה כי האיחוד בא בעקבות רציונאל לשיפור או הרחבת יכולות הבחירה והלמידה של התלמידים והתלמידות. אלא שלא כך נראים הדברים בשלב הזה'. צריך לזכור שהדבר הזה נכתב לפני למעלה מחודשיים. אלא שנדחה ונדחה. 'כיוון שנראה שהדברים עדיין בהתגבשות ובתקווה שישופרו וישתנו לקראת השנה הבאה, אני מבקשת להציג שאילתה. האם אמנם לא תהיה כיתת מופ"ת שנה הבאה? האם יאפשרו לתלמידים ללמוד את מירב המקצועות המדעיים שהם מבקשים ללמוד? כמו למשל שילוב של פיזיקה, כימיה ומקצוע נוסף. פיזיקה כימיה יחד. זו השאלה'.

לינה שרון: אני רוצה לענות לך, לפני שאני קוראת את הדברים, את התשובה של ראש העיר, אני רוצה להבהיר לך כמה דברים. א', בכל אחת מהחברות, גם בשנים קודמות וגם בשנה הזאת, חוברות הבחירה, ישנה הערה שכל תלמיד שרוצה שילוב נוסף שירשום ואם יש מספיק תלמידים לשילוב הזה העניין ייפתח. נקודה. אם אין, אז אין. א'. ב', לנושא הבחירה. תלמיד שלומד ארבעה מוגברים, כולל המקצועות המוגברים, זה אומר מתמטיקה 5 יחידות, פיזיקה 5 יחידות, אנגלית 5 יחידות ועוד מקצוע מוגבר, מגיע לבין 48 ל-53 שעות שבועיות. אי אפשר להכניס כזה דבר למערכת, אלא אם כן את מביאה את הילדים משבע וחצי עד שבע או שמונה בערב, וזה קיים במקצועות הטכנולוגיים. תלמידים שלומדים באלקטרוניקה, שעושים שלושה מוגברים, מפני שהמערכת מחייבת אותם, אז הם באמת לומדים עד שש או שבע בערב. אי אפשר לבנות מערכת על שלושה מוגברים של תלמידים. שלא לדבר שמשדד החינוך הוציא כבר הנחייה שהוא לא מוכן לתת יותר מאשר שני מוגברים מפני שאין כסף לזה. זה עניין של כסף. אין דבר כזה. אז מה שאת מבקשת עכשיו, אני לא מבינה מאיפה את מוציאה את זה, זה בלתי אפשרי. כימיה זה מקצוע,

רונית ארנפרוינד-כהן: אני אגיב לך הכל.

לינה שרון: שנייה, שנייה. כימיה זה מקצוע סמי-מדעי. ולכן בית הספר בא לקראת התלמידים ושם את מקצוע הכימיה בשני האשכולות. שתלמיד יוכל לקחת גם אומנות כימיה, או גם פיזיקה כימיה. אוקיי? וזה המקצוע שבאמת חוזר הרבה מאוד פעמים בשנים האחרונות, והנה הגיע. לנושא צמצום הבחירה או הרחבתה, לו היית קוראת את מספר המגמות שיש היום לא היית שואלת את השאלה הזאת, ואני לא מבינה מה עניין שלוש מגמות לעניין צמצום המגמות. אין קשר בין שני הדברים. אני רשמתי לי. יש כמות עצומה. את רוצה, אני תוך שנייה שולפת לך את כל האפשרויות. אני לא מבינה בכלל מי יכול, לפרוטוקול אני רוצה לומר, סליחה. באשכול א' גיאוגרפיה, מדעי החברה, פסיכולוגיה מגדר,

רונית ארנפרוינד-כהן: ראיתי,

ד"ר אהוד ויצמן: רגע, תני לה לסיים.

לינה שרון: ספרות, ערבית, פיזיקה, אומנות, ביולוגיה, דיפלומטיה, כימיה. זה אשכול א'. אשכול ב', תקשורת, מדעי החברה, כלכלה, סוציולוגיה, מוסיקה, כימיה, מדעי המחשב, אלקטרוניקה ומחשבים, ביו טכנולוגיה, גיאוגרפיה עם הדגשה של סייבר, הנדסת תוכנה, מדעי החינוך הגופני, מחול, עולם הערבים והאיסלאם, תנ"ך. מה עוד את רוצה? 4

אלי מזוז: מה זה אשכולות?

לינה שרון: שתלמיד יכול לקחת אחד מפה ואחד מפה. זה נקרא אשכול.

שנייה, שנייה, עכשיו, אם יש תלמיד, אם יש קבוצה מתוך המקצועות האלה שיש חמישה תלמידים שבחרו ביו טכנולוגיה, כמו שהיה השנה הזאת, או חמישה או שישה, אל תתפסו אותי במספר, אבל מאוד מאוד קטן, בדיוק כמו שהיה לפני שנתיים, לפני האיחוד, אין לזה שום קשר. באלקטרוניקה פעם יש לנו 10 תלמידים או 15 תלמידים, ופעם יש לנו 30 תלמידים. אנחנו פותחים שתי קבוצות. אין לנו שליטה על זה, על בחירת התלמידים. אין שליטה כזאת, אתה לא מבין אפילו למה. והמורים האלה שמלמדים את המקצועות האלה הם בכל שנה תלויים על כרעי תרנגולת. 'יהיו לי מספיק תלמידים או לא יהיו לי מספיק תלמידים'. זה לא מקצועות החובה, תנ"ך 2 יחידות או ספרות 2 יחידות. או מתמטיקה 3 יחידות. כל מקצועות הבחירה האלה עומדים על כרעי תרנגולת, והם תלויים במספר התלמידים שיבחרו את המקצועות האלה.

עכשיו, אם את רוצה שיהיה איזשהו שילוב שלא קיים פה, מהרגע ששנית את השילוב הזה, את פוגעת ב-10 או 15 תלמידים אחרים שבחרו את השילוב הזה ואת לקחת אותם, כי יש חמישה אחרים בעלי כוח ובעלי אינטרסים או בעלי אני לא יודעת מה, שהתעקשו וביקשו את השינוי הזה. בבקשה, שיכתבו. אם יש מספיק תלמידים, יפתחו קבוצה נוספת. אבל שיכתבו. זהו. בנושא מופ"ת, אני מודה, זה לא התחום החזק שלי. אבל אם אני מסתכלת על גם כיתה,

צבי גוב-ארי: לינה, אני רוצה, כל הכיתות שלומדות מופ"ת השנה, עוברות למופ"ת לשנה הבאה,

לינה שרון: אני יודעת, אני מדברת על פתיחה של -

צבי גוב-ארי: הטענה שאין מופ"ת בשנה הבאה לא נכונה. הלאה.

לינה שרון: אני לא יודעת מה הולך לקרות, אבל כיוון שהכיתות יישארו ח' ו-ט' וההמשך יישארו כפי שהן, אז לא תהיה פגיעה גדולה. אבל אם בשנה הבאה בכיתה ז' יפתחו גם מדעים, גם סייבר, גם מופ"ת, גם אני לא יודע עוד מדעי אחד, זה מדלל לחלוטין את הכיתות האחרות, וצריך לתת את הדעת, כמנהל, אתה לא יכול להסתכל רק על המצוינות. אתה צריך להסתכל גם על כל מה שקורה בשאר הכיתות. אז לא יכול להיות שיהיו יותר משלוש כיתות מדעיות בשכבה. אם יש שיקול דעת למנהלת, ואני סומכת על מנהלת שבדקה את המספרים וראתה מה שקורה, והחליטה שבכיתה ז' לא רוצים לפתוח מופ"ת, אבל יש מענה לכל הילדים המצוינים האלה באזור הכיתות המדעיות, כיתות הסייבר, זה שיקול דעת של המנהלת, נקודה. כי לה יש את כל הנתונים. יש לך עוד שאלה עכשיו?

צבי גוב-ארי: יחד עם זאת -

רונית ארנפרוינד-כהן: יש לי לא רק עוד שאלה, עוד התייחסות לכמה עובדות.

לינה שרון: אם אתה רוצה, אני אקרא.

צבי גוב-ארי: אני רוצה יחד עם זאת לומר את הדבר הבאה. לגבי מופ"ת כיתה ז' בשנה הבאה. הנושא נמצא אצלי בבדיקה, לראות מה בדיוק התוכנית של מדע וטכנולוגיה,

לינה שרון: אני אפסיק אותך, צביקה. אני לא מדברת על תוכנית. אני מדברת על דילול כיתות בשכבה. זה בכלל לא משנה, לא משנה מה התוכנית. זה דילול של הכיתות האחרות, שאי אפשר להיכנס וללמד שם, כי אתה הוצאת את כל המצוינים, את כל המצוינים פלוס. ואז מורה שנכנס לכיתה כזאת, בלתי אפשרי ללמד שם. צריך להסתכל על זה בצורה

מערכתית. אז להוסיף שלוש כיתות מדעיות זה יופי. להוסיף עוד אחת ועוד אחת, פשוט מעוות את האיזון בכיתות האחרות. יכול להיות שהתוכנית טובה, אני לא נגד התוכנית. אבל צריך לחשוב מה קורה עכשיו.

צבי גוב-ארי: הבעיה שעלתה כאן וניתנה תשובה מלאה, כאשר מספר ילדים מבקשים מגמה מסוימת, יש מספיק ילדים, פותחים את המגמה.

לינה שרון: נכון.

צבי גוב-ארי: באין דרישה כזאת, מה הטעם לכתוב 'אין מגמה', כי אין מגמה? צריך היה ללמוד את זה קודם, זה הכל.

לינה שרון: בכל הבחירות האלה, רונית, יש שתי הערות. הערה אחת, באמת, אם יש לך בחירה נוספת, תגיש אותה. והערה שנייה, שכל פתיחת מגמה תלויה במספר התלמידים ובמספר המורים או בתשתיות המורים שיש בתוך בית הספר. חייבים להתחשב במערך הכללי. אני לא יכולה לעשות מה שאני רוצה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בסדר. תשמעי, כיוון שאני מכירה מה זה, קצת, קצת, את יודעת, אני מכירה קצת מה זה מערכת חינוך, אבל בואי נתמקד רק בנושא של מופ"ת. המענה שניתן להורים על מופ"ת, אני ראיתי אותו. וכיוון שדיברתי אתמול ארוכות עם מנכ"לית מופ"ת, אורנה, וחבל שמופ"ת נמצאים כאן שלוש שנים ולא מצאת זמן לדבר איתה, להיפגש איתה מעולם,

צבי גוב-ארי: כי אני נפגש עם מי שאני צריך, וזה לא קשור לעניין. התשובות שקיבלת דרך ההורים אלה התשובות -

רונית ארנפרוינד-כהן: אז בוא אני אגיד לך מה התשובות של מופ"ת מול מה שאתה נתת.

צבי גוב-ארי: לא מעניין אותי,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא מעניין אותך? אז לא יהיה כאן מופ"ת.

צבי גוב-ארי: זה מה שקבעתי. מה שקבעתי זהו זה.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראו, מי שקובע אם יהיה מופ"ת כאן או לא יהיה מופ"ת כאן זה גם מופ"ת, לא רק הרשות המקומית. אז אני אקריא לך את התשובה של ברוריה, שהיא אחראית על האזור. ואמרה לי חד משמעית, שלחתי לה -

לינה שרון: כל חברה כזאת מעוניינת להיכנס כמה שיותר לבתי הספר.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראי, סליחה. כבדתי אותך, למרות שאני לא את כל התיאור כרגע,

צבי גוב-ארי: מה שהוחלט לגבי כיתות מופ"ת זו החלטה סופית. סליחה. לא מעניין אותי ברוריה. אם ברוריה לא תהיה מסוגלת לקבל את זה, ברוריה תצא מהתוכנית. יחד עם -

- רונית ארנפרוינד-כהן:** ברוריה לא תצא -
- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע!
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ברורה היא התוכנית. אתה התבלבלת.
- צבי גוב-ארי:** שבי. אני יודע בדיוק. אני יודע בדיוק. ובכן ההחלטה היא חד משמעית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שהיא?
- צבי גוב-ארי:** שבשנה הבאה כל הכיתות שלומדות היום במופ"ת עולות לשנה הבאה במסגרת מופ"ת כיחידות אורגאניות. לא מפרקים כיתות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ואז אתה מתחייב שזה יהיה שש שנתי? כמו שמופ"ת, זו התוכנית שלה?
- לינה שרון:** הוא לא יכול להתחייב, רונית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** סליחה,
- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע! את לא המייצגת פה חברה פרטית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לינה, יבנה היא לא בועה.
- לינה שרון:** אם לא יהיו תלמידים, לא יהיה מופ"ת.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז את באמת לא מכירה מה זה מופ"ת. בוא נסביר מה זה מופ"ת. מופ"ת קיימת ב-54 רשויות מקומיות.
- צבי גוב-ארי:** אני יודע.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** עם 162 בתי ספר.
- צבי גוב-ארי:** אני יודע.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** התוכנית של מופ"ת היא קודם כל, אגב, היא לא -
- צבי גוב-ארי:** אני לא מוכן לדון במופ"ת יותר. ההחלטה התקבלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה אתה לא מוכן? זו השאלתה.
- צבי גוב-ארי:** ההחלטה התקבלה אתמול, ועם ההחלטה הזאת אני הולך. אם את מייצגת לי את חברת מופ"ת פה, תסבירי לי בבקשה אם יש ניגוד אינטרסים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מייצגת את חברת מופ"ת. אני מייצגת את האינטרסים של התלמידים שלנו ואת מערכת החינוך של התלמיד.

צבי גוב-ארי: ההורים של התלמידים הללו קיבלו ממני מכתב שמתחייב ...

רונית ארנפרוינד-כהן: שמתחייב לחלק מהם לשנה. מופ"ת לא ייכנסו עם התחייבות לשנה.

צבי גוב-ארי: תסלחי לי, תסלחי לי,

רונית ארנפרוינד-כהן: ההתחייבות של מופ"ת היא אך ורק -

צבי גוב-ארי: דובר על כיתה -

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה רוצה שאני אקריא את התשובה?

צבי גוב-ארי: לא, אני רוצה שתקשיבי. דובר על כיתה י'. ובכיתה י' נאמר, 'במידה ולא יכללו, יצאו משם תלמידים',

רונית ארנפרוינד-כהן: למה שיכללו? איזה יכללו?

צבי גוב-ארי: תקראי את המכתב.

לינה שרון: מפני שיש כאן (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: קיבלת, גבירתי. אין ויכוח, לא מתווכח. קיבלת תשובה.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, צביקה.

צבי גוב-ארי: לא מתווכח איתך. לא ...

רונית ארנפרוינד-כהן: מה שאתה אומר עכשיו ששכבות שלמות לא יהיה כאן מופ"ת שנה הבאה.

צבי גוב-ארי: לא, לא, את יכולה לצעוק -

רונית ארנפרוינד-כהן: כי מופ"ת לא ייכנסו אם אין כאן התחייבות לשש-שנתי. ואז אתה פוגע -

צבי גוב-ארי: או, עם כל הכבוד, עכשיו את מתחילה לחבל דרך מופ"ת?

רונית ארנפרוינד-כהן: במחזורים שלמים של ילדים.

צבי גוב-ארי: עכשיו את מחבלת דרך מופ"ת?

ד"ר אהוד ויצמן: אפשר לעבור לשאילתה הבאה.

- צבי גוב-ארי:** מחבלת דרך מופ"ת עכשיו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה אני מחבלת דרך מופ"ת?
- לינה שרון:** רונית, יש לנו אוטונומיה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** איזה מן דבר זה? וגם לבוא ולהגיד, אני רק אגיד אמירה אחת רחבה לגבי לינה.
- צבי גוב-ארי:** קיבלת תשובה, אני לא רוצה לדבר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מותר לי להתייחס.
- צבי גוב-ארי:** לא, סליחה. סליחה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מותר לי להתייחס. במיוחד שאתם מפריעים.
- צבי גוב-ארי:** יש שאילתה, קיבלת תשובה בכתב. זה הכל. את יכולה לטעון בחוץ, לא פה. שהשאילתה לא ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הדבר הנוסף המשמעותי, לינה, כשיש כמות כזאת של תלמידים, יש סל ענק. ואם בית הספר צריך יועצת ארגונית לפרק את הסל ענק הזה, שייקח. יש לנו אחת מהיועצות הארגוניות לניהול מערכת חינוך וניצול סל ... זה המון כסף.
- צבי גוב-ארי:** סליחה. שחר, בבקשה.
- לינה שרון:** אני הייתי יועצות, מי כמוך יודע, אני לא רוצה להרחיב. מי כמוך יודע שאני הייתי עם היועצות האלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** המשמעות שאתה עשית פגישה עם כל עם תושבים, בלי לדבר עם מופ"ת באיזה תנאים הם מוכנים, זה אתה מדבר עם עצמך.
- צבי גוב-ארי:** מערכת שעובדת עם מופ"ת, יש בשביל זה אגף חינוך. ואגף חינוך עובד עם מופ"ת.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שידבר עם מופ"ת.
- צבי גוב-ארי:** תסלחי לי בבקשה. יש מי שמנהל את העניין הזה. ואל תדחפי לשם את האף ותחבלי בתהליכים. כפי שניסית לעשות בנושא המחשוב של בתי ספר וכפי שניסית לעשות בחיבור בתי הספר. תפסיקי לחבל.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, אתה אחר כך, עוד יקפצו כאן,
- צבי גוב-ארי:** לא, אני מגדיר אותך כמחבלת במהלך -

***** עו"ד איתן בראש יצא מהשיבה *****

- רונית ארנפרינד-כהן:** החבורה הזאת תקפוץ שאני לא מכבדת אותך.
- לינה שרון:** סליחה, אל תקראי לי 'החבורה'. סליחה!
- ד"ר אהוד ויצמן:** מה זה חבורה? מה זה חבורה? מה זה? מה את -
- לינה שרון:** אל תקראי לי חבורה, בבקשה. יש גבול.
- ד"ר אהוד ויצמן:** מה זה הזלזול? מה את מרשה לעצמך? באמת.
- רונית ארנפרינד-כהן:** סליחה, צודקים. אבל צביקה, אם אתה רוצה שאני אכבד אותך, תענה תשובות ענייניות. ועכשיו דנו על מופ"ת,
- צבי גוב-ארי:** קיבלת את התשובה בכתב. זה הכל.
- רונית ארנפרינד-כהן:** ואתה לא דנת עם מופ"ת, ואתה לא יודע בכלל אם זה ישים.
- צבי גוב-ארי:** קיבלת תשובה בכתב ובזה נגמר. אם יש להורים בעיות, יגיעו אלי. קיבלת את התשובה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** הגיעו אליך. נתת מענה בלי לדבר עם מופ"ת.
- צבי גוב-ארי:** לא מעניין אותך. זה לא מעניין אותך. המענה שניתן אעמוד מאחוריו.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מה זה לא מעניין אותי?
- צבי גוב-ארי:** מה אכפת לך עם מי דיברתי? המענה שניתן, נעמוד מאחוריו. סוף. זה הכל.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מה שמעניין אותי שמופ"ת תצא לפועל.
- צבי גוב-ארי:** את לא תאמרי לי עם מי לדבר ואם אני צריך ... או לא.
- רונית ארנפרינד-כהן:** ושלא תזרה חול בעיני ההורים,
- צבי גוב-ארי:** סליחה!
- רונית ארנפרינד-כהן:** ותטשטש את זה שבכלל -
- צבי גוב-ארי:** זהו המענה שהתקבל. והילדים בשנה הבאה יתחילו בכיתות מופ"ת, ז', ח', ט'.
- לינה שרון:** לא ז'.

- צבי גוב-ארי:** ז' מוביל לח'. ז' לח', ט', י'.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ומה עם י', י"א וי"ב?
- צבי גוב-ארי:** בינתיים הכיתה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אין בינתיים. אין בינתיים. במופ"ת זאת תוכנית של שש שנתית. תלכי ותלמדי מה זה מופ"ת. את רוצה, אני גם אתן לך מספר טלפון. יש 162 בתי ספר שאפשר ללמוד מהם מה זה מופ"ת.
- לינה שרון:** כמה בתי ספר יש?
- צבי גוב-ארי:** עם כל הכבוד, סליחה רגע! כאשר אני אשמע ממופ"ת שהם לא מתכוונים ללכת איתי בעניין הזה, אטפל בזה. בינתיים ההחלטה היא זו ולא יהיה שינוי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני משתגעת. אני כבר אמרתי לפני כמה דקות. קבלת ההחלטות שלך, אתה מדבר עם עצמך. אתה מזלזל.
- צבי גוב-ארי:** גברתי, השטחיות שבה את מתנהגת, השטחיות שבה את מתנהגת,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** במקום שתשב ותעשה עבודה,
- צבי גוב-ארי:** לקחת סיפור ולראות אוקיי, זה כל השטחיות מזוועת.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני עם שטחיות?
- צבי גוב-ארי:** חד משמעית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני בונה את דואני ומפרקת?
- צבי גוב-ארי:** או, או, או, עכשיו שימו לב לדבר שלא מבין שום דבר. את פשוט לא מבינה כלום. אבל כלום.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה מבין את הכל.
- צבי גוב-ארי:** כן, תיכף נוכיח לך גם -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ואתה זה שראש העיר. תביא תוצאות. צביקה, תביא תוצאות.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, קיבלת את המכתב.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מכיוון שאתה כבר לא מביא תוצאות, זהו, זמנך עבר.
- צבי גוב-ארי:** רונית ארנפרוינד, קיבלת את המכתב, זו התשובה. אם תפריעי לי

הלאה, אזרוק אותך החוצה מפה. מספיק כבר! שחר, בבקשה.

רונית ארנפרינד-כהן: אני מוכנה להקריא, אין בעיה. אנחנו נקרא את זה בזמנו החופשי.

צבי גוב-ארי: שחר, בבקשה.

שחר סימנה: לא, לא שאילתה. מקודם היה דיון פה. אני רציתי לשאול, אלא אם כן לינה ממהרת.

צבי גוב-ארי: תשאל אותה, זה בסדר.

שחר סימנה: לא, לא קשור ללינה, לא קשור.

לינה שרון: בגלל ששינינו את הסדר.

שחר סימנה: לדיון הראשון. אני קודם כל אני מעריך את אנשי המקצוע, באמת. הפתרון, גם בתחבורה, זה בסדר, זה יפה, באמת, אין לי שאלות, אין לי ביקורת. אבל יש לי שאלה מאוד חשובה, מבחינתי, לפי דעתי גם. אני חושב הבעיה פה בנושא של פינוי בינוי, אני חושב צריך לשנות את כל התפיסה פה ביבנה. צריך לצמצם את הגובה כמה שאפשר. וזה גם יהיה חלק מהפיתרון של התחבורה. אפשר לעלות, לעלות, לעלות, ואז תחבורה וכולם יוצאים החוצה, אני חושב שהמתכננים לא אשמים ואני מעריך את העבודה. אני חושב בפינוי בינוי, בתכנון הנוכחי, לא מתאים גם לתושבים וגם עושה הרבה נזק לתחבורה, לכל מה שתכנון. אני חושב שאנחנו צריכים לעשות תכנון מחדש ולהגיד, 'אם לא יהיה במתכונת הזאת, לא יהיה פינוי בינוי', אני חושב שזה לא נכון. למה? אפשר להוציא מכרז, להביא יזמים ולחשוב אחרת. הגיע הזמן באמת. אני חושב שאנחנו נקלענו למצב עם הרב קומות שמתכננים, וזה פוגע בכל, אם זה הלכות חיים של התושבים. אני חושב שאנחנו צריכים לחשוב אחרת ולתת פיתרון, זה בסדר. אני חושב שזאת דעתי ואני מתכוון גם להיצמד למה שאני אומר. צריך לראות את זה איך באמת יש בעיה.

צבי גוב-ארי: אני שומע את דעתך. אני רוצה לומר רק דבר אחד. בפינוי בינוי יש גם איזשהו תחשיב כלכלי של היזם. היזם מבקש כך וכך יחידות דיור,

עו"ד מאיר דהן: תביא עשר יזמים. לא אחד, לא שניים, לא שלוש.

צבי גוב-ארי: גם ארבעה יזמים. מסתובבים יזמים בשטח. אנחנו בודקים, בין היתר, אם ליזם הזה בכלל יש גיבוי כלכלי להיכנס למתחם פינוי בינוי ולא להשאיר אותנו אחרי זה עם חצי בינוי. ובכן ככה. התחשיב הוא תחשיב כלכלי. עכשיו, ביום שהתחשיב הכלכלי נוגע למספר יחידות הדיור והשטח הוא שטח נתון, אם אתה לא יכול לתת לו בשטח הנתון מקומות קרקע, או קומה שתיים שלוש, מספיק יחידות דיור, הוא עולה לגובה.

מאיר בן הרוש: אבל אפשר לתת לו קרקע חלופית.

רונית ארנפרינד-כהן: קרקע משלימה.

צבי גוב-ארי: קרקע משלימה תהיה בעוד שלוש, ארבע שנים.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** נו? נו?
- צבי גוב-ארי:** זה הסיפור. לומר עכשיו,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז אנחנו מתכננים ל-50 שנה.
- דוד שטרית:** אבל יש עוד פרויקטים.
- ד"ר אהוד ויצמן:** יש פרויקטים (מדברים ביחד)
- מאיר בן הרוש:** ... פינוי בינוי זה הדבר הכי ... לבנות שכונה חדשה זה קל. פינוי בינוי זה מאוד קשה.
- צבי גוב-ארי:** את מנסה ליצור אווירה שאין תכנון ולא חושבים קדימה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אני מנסה, אתה הרי רוצה להשאיר חותם -
- צבי גוב-ארי:** לא, לא, תקשיבי. לקרקע המשלימה למספר קבוע. אנחנו יודעים שכך וכך אחוזים אנחנו יכולים לקבל שם. מתוכננים שם שני מתחמים. אחד זה רמות ויצמן, לכן אני לא נכנס לרמות ויצמן. כי שם צריך לתת סדר גודל של 1,000 יחידות דיור בחוץ. והאחר זה שדרות העצמאות. חלק משדרות העצמאות. ובכן, הפרויקטים הללו לא יוכלו לרוץ לפני שנוכל לתת להם קרקע משלימה. עכשיו, אין יותר קרקע משלימה מאשר ציינתי כאן. אנחנו מדברים על 10% מכלל הבינוי. תעשי חשבון בבקשה כמה זה 10% מ-12,000 יחידות דיור.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, תראה. אתה הרי רוצה להשאיר חותם, ואני מדברת ברצינות.
- צבי גוב-ארי:** לא, אני לא משאיר חותם. את החותם כבר השארתי. אני לא צריך להשאיר חותם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה הרי רוצה להשאיר חותם היסטורי. השארת, אז תבורך וזה בסדר גמור.
- צבי גוב-ארי:** ונא לקבל את זה ברוח טובה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מקבלת ברוח, אבל -
- צבי גוב-ארי:** ... נמצא בעיר. יחד עם זאת אני לא משאיר חותם, אני הולך על מחויבות שלי לאנשים. המחויבות שלי לאנשים היא לא להשאיר שכונה אחת מהותיקות שלא תקבל טיפול. זו המחויבות. בין היתר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תקרא לזה איך שאתה רוצה. זה בסדר גמור. צביקה, אם אתה לא נלחם כראש העיר להגדיל את הקרקעות המשלימות כדי לפתור באופן שפוי את כל ההתחדשות העירונית, וכן רץ לותמ"ל עם 12.5 (מדברים ביחד)

- לינה שרון:** תיבחרי כראשת עיר ותעשי מה שאת רוצה.
- צבי גוב-ארי:** את לא תאמרי לי באופן שפוי או לא שפוי,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** א', אני כן.
- צבי גוב-ארי:** כאשר את אומרת באופן שפוי, את טוענת שאני לא שפוי אז לכי לכל הרוחות. אני באמת לא שפוי -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא אמרתי שאתה לא שפוי. אמרתי התוכנית צריכה להיות,
- צבי גוב-ארי:** תביטי היטב, ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, רמת הרגישות שלך -
- צבי גוב-ארי:** ... בספק, אם הייתי נותן לך לנהל חנות מכולת. ... על כל דבר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אבא שלי היה בעל מכולת. תאמין לי, פרנס אותנו בכבוד ועבודתו היתה מכובדת בעיני מאוד. אני, הלואי והייתי ... אבל בוא, חוץ מזה, יש לנו כאן (מדברים ביחד)
- אלי מזוז:** ... בבקשה. בעלי מכולות מתקדמים גם לסופרים, זה בסדר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, לא בתקופתי. צביקה, כשאני דיברתי, דיברתי על תוכנית שהיא כזאת שתהיה ראויה ושפויה לחיות בה. אתה לא -
- צבי גוב-ארי:** שחר, שחר, בבקשה. עזוב, היתר נעשה הצבעה ונגמור את זה מהר. שחר, בבקשה.

2. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "חגיגות 70 שנה ליבנה או חגיגות לקראת הבחירות".

- שחר סימנה:** אפשר? ... שקט.
- צבי גוב-ארי:** אם אתה רוצה להקליט ... אם לא, תצא.
- שחר סימנה:** לפני שאני מקריא, יש לי כמה שאילתות היום. וגם הצעה לסדר. אני מתנצל, העברית היא לא שפת אם שלי. אני אשתדל לקרוא לאט.
- פאלי כהן:** אתה קורא ומדבר מצוין.

שחר סימנה: אם כאלה ואחרים ילגלגו, על הקריאה או משהו זה לא, וזה לא מראה אינטליגנציה או אחרת. אז אני רוצה להקריא את הנקודה הזאת. ואני עכשיו אמשך בהקראת השאילתה שלי. הנדון: חגיגות 70 שנה ליבנה או חגיגות לקראת הבחירות. 'מבקש להגיש שאילתה בהתאם לסעיף 36(א) לתוספת השנייה בפקודת העיריות. רקע: בשנה האחרונה אנו עדים לבזבזנות של כספים בצורה מופרזת. מעולם לא היה כדבר הזה. את

הדוגמאות בשלטים בחוצות העיר בכמויות שאינן מופיעות בספר התקציבים. מדוע? אנחנו בשנת בחירות. תהלוכת העדלידאע צצה לפני הבחירות, אנו בעד שיפוץ העיר, אבל מדוע פתאום שנה לפני הבחירות כבישים וכיכרות משופצים? האם לא היה נכון לשפץ, להרחיב את הכיכרות לפני שנה או שנתיים? ראש העיר הוציא חוברת מטעמו על התפתחות העיר, שגם היא צצה לפני הבחירות, וכולה מפרגנת לראש העיר. בקיצור, נראה שיש ביבנה כלכלת בחירות, והכל על חשבון כספי הציבור. אבקש לשאול מדוע רק השנה הוצבו כל כך הרבה שלטים לפרויקטים, וכמה עלה השילוט? כמה עלתה תהלוכת העדלאידע, שהיתה קצרה? מדוע כל השיפוצים חיצוניים ולא גם בתוך השכונות הוותיקות, הזקוקות לכך? כמה עלו שתי ה... שעשו? כמה הראשונה וכמה האחרונה? והאם שולמו מכספי משלם המיסים ומאיזה סעיף נלקח התקציב?

צבי גוב-ארי: אני אקריא לך את התשובה. 'חגיגות שנת ה-70 מתרחשות בשנת ה-70' למדינת ישראל ומטבע הדברים אינן זהות בתוכנית לשנה שעברה. חגיגות אחרות. הפרויקטים שהחלו להתבצע כבר בשנת 2017 תוכננו ותוקצבו, טופלו עוד בשנת 2016. מטבע הדברים, חלקם לוקח זמן עד שגומרים את הביצוע. כאשר מבוצעת פעילות תשתית, אשר בין היתר פוגעת בשגרת החיים, יתלווה הדבר בשלט הסברה. בכל שנה מופקת חוברת הסברה על הנעשה בעיר. גם בשנה זו, כיתר השנים. לא שונה. סך כל תקציב ההסברה, פרסום ותקציב האירועים אושר על ידי מועצת העיר, וכל הנעשה נעשה במסגרת תקציב זו ולא מעבר לכך. בשכונות הוותיקות בוצעו לפני שלוש, ארבע שנים החלפות כל המדרכות, שתילת עצים, ריבוד כבישים ובחלקן החלפה של תשתיות של מים וביוב. התחלתי שם, לא במקום אחר. אני יכול לומר לך שבשכונות המערביות החדשות, היכן שאני גר, לא נגעו בתשתיות 35 שנים. לעומת זאת בנאות אשכול ובנאות שז"ר הכל הוחלף שם. מעבר לנ"ל, מתוכננים החלפות עמודי תאורה לשנים וכן מעבר לתאורת לד גם בשכונות. בברכת נמשך לעשות ולהשיב על כל שאלה! תעבירו את החומר, בבקשה.

מאיר בן הרוש: מה, לא דיברת עם ... לא שאלת? שכחת לשאול.

שחר סימנה: השאלתה נשאלה לפני הרבה זמן.

צבי גוב-ארי: שאלתה מס' 3. תקריא את שאלתה מס' 3.

3. שאלתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "תעמולת בחירות בעיר – 2018".

שחר סימנה: לא, זה לא אותו דבר. זו שאלתה אחרת. שאלתה בנושא תעמולת בחירות בעיר – 2018. בהתאם לסעיף 37(א) לתוספת השנייה לפקודת העיריות נוסח חדש, נבקש להגיש שאלתה בנושא הנדון. א', תקופת בחירות מביאה עמה רגישות מיוחדת בשימוש רשויות השלטון המקומי והסמכויות השלטוניות המצויות בידיהן. ב', נדרש איזון עדין בין החובה לפעול ולשמור על הרציפות התפקודית לבין חובת השמירה על איפוק וריסון בהפעלת סמכויות שלטוניות. ג', הבסיס העומד במרכז של השאלתה נוגע לחוקים ולנהלים הבאים. זה החוקים, אני אדלג. 'הנחיות היועץ המשפטי לממשלה לקראת הבחירות לרשויות המקומיות, ועל בסיס החוקים והתקנות אשר ציינתי לעיל. ד', הנחיה כללית בנושא של היועץ המשפטי לממשלה שמספרה 1900 עוסקת ביישום הקובע בסעיף 2(א) לחוק הבחירות דרכי תעמולה ומתייחסת לאיסור הגורף בדבר תעמולת בחירות בכספים וברכוש של גופים מבוקרים ובכללם רשויות מקומיות. ההנחיה עוסקת בהרחבה באיסור הרחב והגורף על פרסומים שיש בהם תעמולת בחירות

וקובעת עקרונות מנחים, בצירוף דוגמאות לקביעה מהו פרסום וקשר עם תעמולת הבחירות. השאלה האם פרסום מסוים מהווה תעמולת בחירות כמשמעה בסעיף 2(א) הנזכר לעיל נבחנת בהתאם לנסיבות המקרה והיא תלויה במכלול רחב של משתנים. ובראשם האיזון בין האלמנט התעמולתי שבפרסום ובין התועלת לציבור בו'.

צבי גוב-ארי: אני משיב לך בכתב. אני נותן לך תשובה. 'השילוט המצביע על ביצוע עבודות תשתית נעשה עוד בשנת 2017. ונמשך עד הרבעון הראשון של 2018. ההערות שלך ושל חבר מועצת העיר מאיר בן הרוש על ציון שם ראש העיר וחברי מועצת העיר זכו לפעולה מיידית של השמטת שמות אלה. לסיכום, ההנחיה שלנו ראויה להערכה וכך נמשיך. וההקפדה בקטנות בכל הנוגע לפרסום תוקנה. בברכת נמשיך לעשות ולהשיב על כל שאלה'.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה זה השילוט המצביע, יש לי שאלה. איפה היועץ המשפטי פה? לאן הוא הלך?

צבי גוב-ארי: הלאה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה זה?

פאלי כהן: שאלתה של רונית, 5.

מאיר בן הרוש: לא הבנתי. לא הספקתי לראות. לא הבנתי. מה ההערות שלך חבר המועצה מאיר בן הרוש, לא הבנתי.

שחר סימנה: זה מפרסם אותך.

צבי גוב-ארי: זה מחק.

שחר סימנה: מאיר, זה מפרסם אותך, מה אתה מתנגד?

מאיר בן הרוש: לא, היית כותב לפחות מאיר בן הרוש. למה צריך ... המועצה?

צבי גוב-ארי: מה?

מאיר בן הרוש: תכתוב מאיר בן הרוש. (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: ברגע שאכתוב מאיר בן הרוש, אף אחד לא יאמין שזה ...

רונית ארנפרוינד-כהן: איפה איתן? אני לא בטוחה ואני רוצה לשאול אותו לגבי הנושא של השילוט בשנת בחירות?

מאיר בן הרוש: לא, זה לא חוקי. בדקתי את זה.

פאלי כהן: אז תורידו את זה.

דוד שטרית: אסור לאזכר את שם ראש העיר,

- מאיר בן הרוש:** דוד, אתה לא מכיר את החוק.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז דוד, זה קצת יותר מזה.
- מאיר בן הרוש:** כל שילוט שיש לו זיקה למערכת בחירות, לא משנה מה, אסור.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שנה מראש. לא חצי שנה מראש.
- מאיר בן הרוש:** זה פסק דין, מה זאת אומרת? ראש עיריית קריית גת ואשקלון,
- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע. תרצי, תכתבי ליועץ המשפטי שיענה לך,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הוא צריך להיות כאן בישיבה.
- צבי גוב-ארי:** על שאילתות עונים בכתב. עניתי, נגמר הסיפור. תרצי לערער על העניין הזה, תערערי אצל היועץ המשפטי לממשלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אבל הוא צריך להיות כאן בישיבה.
- צבי גוב-ארי:** הוא ביקש לצאת כנראה ויצא. הלאה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז מה אנחנו?
- צבי גוב-ארי:** סעיף 5.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז אני רוצה לבוא ולומר לפרוטוקול, שהשלטים האלו, אנחנו, חברי מקודם גם שאל על תקציבים ועוד לא שמענו, והשלטים האלו גם היו להם הרבה תקציבים. אחר כך למחוק אותם,
- צבי גוב-ארי:** לא היתה שום פעילות בשנים האחרונות של החלפת תשתיות שלא היו שלטים. כולל של התאגיד. בכל מקום שפתחו כביש והפריעו לציבור היה שלט.
- דוד שטרית:** גם בשלטים, גם -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמות השלטים שהיתה כאן,
- צבי גוב-ארי:** מה לעשות? עשינו המון. עכשיו הטענה על זה שעושים הרבה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תבורך על כל מה שעשית.
- צבי גוב-ארי:** לא, לא, את מתלוננת על כך שיש הרבה שלטים? אמרי תודה שעושים הרבה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה עוד פעם מתחיל לעוות את מה שאני אומרת? תבורך על כל מה שעשית. אבל שלטים כאלו שהם בשנת בחירות, בגודל כזה, כשהם לא ספציפיים למקום מסוים, הם הוצאה מאוד גדולה, שהיא בהחלט עבירה על חוק הבחירות.

- ד"ר אהוד ויצמן:** איך את קובעת שזו עבירה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מציעה לך, למה ההדבקות היו שם?
- ד"ר אהוד ויצמן:** אני מציע לך להיות מדויקת. כי היתה הערה והסירו את -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז למה צריך כזה שלט גדול?
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש, בוא נגמור את הסיפור הזה, באמת. מבזבזת זמן יקר של כולנו. במקום לעבוד אני מתעסק עם הקשקוש של הגברת. היא מבזבזת את הזמן של כולנו. להפסיק עם העניין הזה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הקשקוש של מי?
- צבי גוב-ארי:** את רשאית, סליחה, את רשאית להתלונן ליועץ המשפטי לממשלה. זה הכל. תתלונני. תודה רבה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הקשקוש של מי? צביקה, אתה רואה שאתה ממשיך לחזור,
- צבי גוב-ארי:** לא, אני ממשיך מפני שאת -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה לא מכבד אפילו את התפקיד שנקרא ראש העיר.
- צבי גוב-ארי:** את לא מכבדת את כל היושבים פה. לכל אחד מהאנשים הללו יש תעסוקה אחרת, חוץ מלדבר. זה שאת פנויה לעניין, בבקשה. לכו בבקשה, את רוצה לשאול שאילתה מספר 5
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה מבקש התייחסות מכובדת,
- צבי גוב-ארי:** את שואלת או שאני מוריד את זה מסדר היום?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה מבקש התייחסות מכובדת? תכבד.
- 5. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "ניהול כספי הורים ותלמידים בבית הספר".**

צבי גוב-ארי: טוב, תודה. שאילתה מס' 5. בנושא ניהול כספי הורים.

רונית ארנפרוינד-כהן: הנדון, ניהול כספי הורים ותלמידים בבית הספר. בהתאם לסעיף 36(א) לתוספת השנייה לפקודת העיריות, אני מבקשת להגיש שאילתה בנושא ניהול כספים הורים ותלמידים בבית ספר. רקע: מדי שנים נתבעים כספים מהורים בבית הספר. בבתי ספר מסוימים מדי שנה נערכים ימי מכירות ובהם מגייסים כספים נוספים. בהמשך לפניות של הורים שהציגו בפני תמונה של חוסר שקיפות לגבי ניהול הכספים, חוסר שקיפות לגבי ההוצאות וההחלטות לאן ומתי להוציא כספים וכמה, אני מוצאת כי הנושא הינו משמעותי וחשוב. מדובר בכסף ציבורי. הגבייה לכשעצמה יש עליה עדיין דיונים ציבוריים עקרוניים, גם בכנסת, אגב. אך

בוודאי בשלב זה יש לברר ולהקפיד בניהולם.

לכן אני מבקשת להציג שאילתה. (1) האם קיים נוהל שפורסם למנהלים, מנהלות, מי מנהל את הכסף? כיצד מקבלים החלטות על מה מטרת הכסף? האם קיים נוהל על מותר ואסור לגבי שימוש הכסף? ואם כל זה קיים, נבקש כי יוצג בפני חברי המועצה.

***** עו"ד איתן בראש חוזר לישיבה *****

צבי גוב-ארי: אני אקצר. תשובה ראשונה, שכל מה שקשור בהחלטות משרד החינוך באשר לכספי הורים, הכספים הללו מנוהלים על ידי ההורים, כאשר ההוצאה מאושרת הן על ידי ההורים והן על ידי הנהלת בית הספר. כל הפעילות האחרת היא פעילות של ועדי הורים, כאשר להנהלת בית הספר אין יד ורגל. לא מצאנו לנכון עד היום לומר להורים 'אל תעשו גבייה לצרכי אירועים אלה ואחרים שאתם יוזמים'. אני לא רואה היום גם צורך לומר להורים 'אלו כספים אתם אוספים ביוזמה שלכם כוועדי הורים'. אני אקריא את המכתב כולו. 'במענה לשאלתך, קיים חוזר מנכ"ל מסודר בנושא תשלומי הורים. מדי שנה, עם אישור תשלומי ההורים על ידי ועדת החינוך של הכנסת, מפורסם הסכום הכללי המותר לגבייה בכל שכבת גיל וכן גבייה מקסימאלית מותרת בכל סעיף. עם פרסום דף התשלומים מכינה הנהלת בית הספר את סכום הסעיפים השונים בדף התשלומים. טיולים שנתיים, ימי סיור, סל תרבות, מסיבות, אירועים וכיוצא בזה. התוכנית המוצעת מועברת ליו"ר ההנהגה המוסדית והגזבר לעיון, לדין ולאישור.

למעט התשלום עבור ביטוח תאונות, המוגדר תשלום חובה, כל התשלומים שההורים מתבקשים לשלם לבית הספר הם תשלומים עבור שירותי רשות, או תשלומים עבור רכישת שירותים מרצון. הגדרה שקבעה ועדת החינוך של הכנסת משאירה בידי ועד ההורים המרכזי בכל בית ספר את שיקול הדעת האם לאשר את הסכומים המבוקשים בכל סעיף, ובתנאי שלא יעלו על הסכומים שאושרו על ידי הכנסת.

על פי חוזר מנכ"ל, הכספים שנגבו מההורים מופקדים ומנוהלים בחשבון ייעודי. חשבון זה נפתח על ידי הרשות המקומית, והוא נמצא בבעלותה ובאחריותה, בהיותו חשבון -

רונית ארנפרוינד-כהן: ונמצא מה? איפה?

צבי גוב-ארי: בבעלותה ובאחריותה, בהיותו חשבון רשות. חלים עליו כללי פקודות העיריות בכל הנוגע לניהול חשבונות בנק בבעלות רשויות. כולל בקרה חשבונאית לפחות פעם בשנה. בחשבון כספי ההורים שנפתח על ידי שלושה מורשי חתימה, מנהל בית הספר, נציג רשות, מזכירה ומנהלת חשבונות ונציג ועד ההורים. כדי להוציא כסף מחשבון זה נדרשות שתי חתימות, שאחת מהן היא של מנהל בית הספר והשנייה של המזכירה או של נציג הוועד. בכל מקרה, ועד ההורים עוקב אחר הוצאות חשבון הבנק באופן תדיר, ומקבל דוחות באופן סדיר. בכל מקרה, בסוף כל שנה מוצג בפני ההורים מאזן הכנסות והוצאות. השימוש בכספי הורים רק על פי הסעיפים המופיעים בחוזר. כל החשבונות עוברים מדי חודש בדיקה של מאזן על ידי נציג העירייה.

באשר לפעילות אחרת של גיוס כספים, כגון ממכרות על ידי תלמידים וכיוצא בזה, הדבר נעשה בשליטת ועדי ההורים, כולל השימוש בכספים, ואין הנהלת בית הספר מעורבת הן בגבייה והן בשימוש. כמובן, אפשר גם להוציא, להטיל מגבלות של שימוש, כן או לא, על ועד ההורים. אני חושב שוועד ההורים מספיק אחראי על מנת לנהל את ענייני ההורים לבד. לא הייתי רוצה שהעירייה, בשום צורה שהיא, תנחה את ועד ההורים איך לנהל פרויקטים שוועד ההורים יוזם.

רונית ארנפרוינד-כהן: אנשי ועד ההורים קיבלו דבר כזה?

צבי גוב-ארי: זה מופק בכל בית ספר. שאלת שאילתה, הסברתי לך, וההסבר הזה בא ממה שמפורסם בתוך בתי הספר.

רונית ארנפרינד-כהן: אתה מכיר, יש מצב כזה שמהכספים הללו יש שתי חתימות שהם לא של ועד הורים וועד הורים לא יודע על ההוצאה הזאת? יש מצב כזה?

לינה שרון: את מבלבלת שני דברים.

רונית ארנפרינד-כהן: אני לא מבלבלת, תאמיני לי.

צבי גוב-ארי: יש נוהל מחייב, ועל פי הנוהל הזה עובדים. שתי חתימות צריכים על כל הוצאה. דיווח לוועד ההורים מתקבל בתדירות פעם בחודש. מאזן ובסוף שנה. הדבר מאוד שקוף. מה שלא שקוף זה אותם פעילויות ועדי הורים לגביית כספים מההורים לצרכים אחרים. יש שתי אפשרויות. אפשרות אחת לעצור ולומר 'בית הספר יהיה מעורב בעניין הזה ויפקח'. או לומר 'חברים, אנחנו לא מעוניינים לגעת בכספים הלל. אנחנו לא רוצים להיות שותפים שם. זו זכותכם לשכנע את ההורים ללכת על פרויקט זה ואחר'. לשם אני לא נכנס.

רונית ארנפרינד-כהן: יש מצב שיש הוצאות שוועדי הורים לא מעורבים לחלוטין? שמנהלת בית ספר מחליטה בלי לשתף? זה תקין?

צבי גוב-ארי: לא יכול להיות מצב כזה.

רונית ארנפרינד-כהן: לא יכול להיות מצב כזה?

צבי גוב-ארי: אם יש מצב כזה, אז צריך להעלות -

רונית ארנפרינד-כהן: כשקיים דבר כזה, בעיניך זה לא תקין?

צבי גוב-ארי: אם אכן קיים מקרה כזה, לדעתי זה לא תקין. אלא אם ועד ההורים הסכים לעניין הזה טלפונית או בצורה זו או אחרת.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי, אז זו אמירה מאוד חשובה.

צבי גוב-ארי: אז אם יש מקרה כזה,

רונית ארנפרינד-כהן: לא טלפונית ולא כלום.

צבי גוב-ארי: אם יש מקרה כזה, נשמח לשמוע. אבל קונקרטי, בבקשה.

רונית ארנפרינד-כהן: מה שאתה אומר, שוועד ההורים, מבחינת הרשות, חייב להיות,

צבי גוב-ארי: חייב להיות מעודכן בכל הוצאה. חד משמעית.

רונית ארנפרינד-כהן: לא רק מודע.

- צבי גוב-ארי:** הוא צריך להסכים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ועד ההורים מעורב ולהסכים. מבחינת הרשות.
- צבי גוב-ארי:** הוא צריך להסכים, חד משמעית. תודה.
- לינה שרון:** אין קשר, רונית. את מדברת על דברים, מה שעלית פה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לינה, מה שהעליתי פה זה משאלות מהשטח.
- לינה שרון:** אז בואי תשאלי את השאלה. מה השאלה בשטח?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** השאלה שאלתי, קיבלתי והיא תעבור הלאה.
- לינה שרון:** מה השאלה בשטח? את שאלת שאלה אחת שלא קשורה בכלל לשאלתה שלך. אין קשר בין הדברים ששאלת את ראש העיר לבין השאלתה שלך. את רוצה, אני אסביר לך. אין קשר. פשוט אין קשר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אני יודעת, אני יודעת מה.
- צבי גוב-ארי:** תסבירי לה בבקשה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, את רוצה להסביר, בבקשה. אם את חושבת שאת מבינה.
- לינה שרון:** את ממשיכה להעליב בלי לדעת בכלל מה אני רוצה להגיד, רונית. זה לא נעים. לא נעים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אין קשר, אין קשר, תשמעו,
- לינה שרון:** סליחה, אני לא אמרתי את לא מבינה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יש לכם מנדט על רגישות, אני מבינה.
- לינה שרון:** לא, זה לא עניין של מנדט.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז מנדט על הרגישות הוא דרך ארץ הדדית. זה לא חד סטרי.
- לינה שרון:** נכון, אני לא העלבתי אותך מעולם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כשראש העיר תוקפני,
- לינה שרון:** דברי אלי עכשיו, סליחה. את פונה אלי עכשיו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בוטה, גס רוח, הוא איבד שליטה, ואני עונה ככה,
- לינה שרון:** את פונה אלי,

- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתם באופן קבוע מגינים -
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, לא, לא, היא מובילה פה קמפיין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מגינים על מי?
- ד"ר אהוד ויצמן:** זה לא ... לחברת מועצה, באמת. רונית, עם כל הכבוד. זה לא קמפיין בחירות, זו מועצת עיר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה לא קמפיין, כי נוהל בחירות לחלוטין, מועצת עיר -
- ד"ר אהוד ויצמן:** במועצת העיר צריך לדון בדברים שצריך. את לא יכולה לדבר בצורה הזו על ראש העיר, ... קמפיין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני יכולה, כשראש העיר גס רוח ובוטה, אני אתאר את זה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** ממש לא, יש לך דברים ענייניים, תעלי. זה המקום.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מעלה רק דברים ענייניים.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אבל לא צורת הדיבור שלך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מעלה רק דברים ענייניים.
- ד"ר אהוד ויצמן:** באמת, יש גבול.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מציעה לך שהמסננת לא תהיה צביעות חד סטרית. כי יש כאן צביעות.
- ד"ר אהוד ויצמן:** את שמה לב, לא, לא, את מובילה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אל תגיד לי לא. ניסיתי, לא בריא שצביקה בוטה -
- לינה שרון:** אני לא מדברת על ... אני מדברת על לינה. דברי אלי. סליחה, דברי אלי. אני רציתי לענות לך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מדברת אליך.
- לינה שרון:** לא, את מעליבה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מדברת אליך. כשאת תוקפת אותי,
- לינה שרון:** אני לא תוקפת,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** על זה שאני מגיבה לראש העיר, אז את כאן עושה מוסר כפול.

כנ"ל החבר שיושב לידך.

ד"ר אהוד ויצמן:

קוראים לי אהוד. אני חבר מועצה, כן, רונית. כן, רונית.

לינה שרון:

סליחה, באמת.

עו"ד איתן בראש:

ומותר לי להגיד לך שפה לא עושים קמפיין.

רונית ארנפרוינד-כהן:

אני מסכימה איתך.

ד"ר אהוד ויצמן:

זה הכל.

רונית ארנפרוינד-כהן:

אני מסכימה איתך. ולצערי הרב,

לינה שרון:

את לא מוכנה להקשיב אפילו ...

רונית ארנפרוינד-כהן:

עושים כאן המון קמפיין, וזה לא אני.

לינה שרון:

את לא מוכנה להקשיב אפילו.

רונית ארנפרוינד-כהן:

אני מקשיבה מאוד.

לינה שרון:

להערה שלי. לא. באמת, עם כל הכבוד.

ד"ר אהוד ויצמן:

צריך לדון בדברים. גם אם אנחנו צריכים ...

רונית ארנפרוינד-כהן:

נהדר, נהדר. רק שנדבר בכבוד.

לינה שרון:

את מדברת על שני סוגים של גבייה. יש גבייה של הורים, שעליה צריכים לחתום שני אנשים או יותר. שניים או שלושה אנשים. זה נושא אחד, שגם משרד החינוך עובר ובודק. הכל, הכל.

רונית ארנפרוינד-כהן:

זה סמנכ"ל, זה תעריפים -

לינה שרון:

הכל סגור ומסוגר,

רונית ארנפרוינד-כהן:

אני מכירה את זה.

לינה שרון:

יפה. אבל זה לא מה שאת העלית בשאלתה שלך. בשאלתה שלך העלית על כל מיני כספים שנגבים עם כל מיני תרומות וכל מיני הפסקות פעילות שילדים עושים. על זה את שואלת, אם אני מבינה את הבנת הנקרא שלך.

רונית ארנפרוינד-כהן:

לא, את רוצה לענות לי, אני מקשיבה.

לינה שרון:

לא, קודם כל אני רוצה להבין את הבנת הנקרא שלך. בסדר? כשאת אומרת, שנייה, אם כבר אנחנו מדברים, נסגור את זה, בסדר? 'בבתי ספר מסוימים מדי

שנה נערכים ימי מכירות ובהם מגייסים כספים נוספים'. על זה את שואלת, נכון?

רונית ארנפרינד-כהן: גם, כן.

לינה שרון: גם. אוקיי, בואי נעשה את ההפרדה. אז לגבי החלק הראשון, הכל, עד הגרוש האחרון, מבוקר. לגבי החצי השני, של 'מדי שנה נערכים ימי מכירות ובהם מגייסים כספים נוספים', אלו פעילויות שעושה הנוער כדי לגייס תמיכה לילד שיוצא לפולין,

רונית ארנפרינד-כהן: ועד הורים. גם ועד הורים.

לינה שרון: בוודאי. הילדים לא אופים את העוגות. ההורים אופים את העוגות. או הילדים מביאים את העציצים של הרקפות או מה שלא יהיה. זה איזשהו כסף שנאסף כדי לתמוך בילדים נזקקים, שלא יכולים לצאת לפעילות כזאת או אחרת. פה אין, זה לא שייך למשרד החינוך, זה לא שייך לחתימות, זה לא שייך לצ'קים, זה לא שייך לשום דבר. לכן אני אומרת, תעשי את ההפרדה.

רונית ארנפרינד-כהן: אני עשיתי. למה את חושבת שלא עשיתי ואני לא מבינה? אני שאלתי שאלות בכוונה, כדי לקבל תשובות מאוד ברורות, כי הן מאוד חשובות.

לינה שרון: אין בעיה. שאלת שאלה ו... לכיוון אחר לגמרי. אני לא מבינה מה את רוצה שם. אבל יש לך את הסימנים שלך. אני מתנצלת, אני חייבת לצאת.

צבי גוב-ארי: צר לי על עוגמת הנפש.

***** גב' לינה שרון יוצאת מהשיבה *****

6. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרינד-כהן, בנושא "בית הספר של פסח".

צבי גוב-ארי: שאילתה בנושא בית ספר של פסח. את מוכנה לשאול? השאילתה נמחקת? או שאת שואלת?

רונית ארנפרינד-כהן: לא, אתה יודע.

צבי גוב-ארי: אז תשאלי, בבקשה.

רונית ארנפרינד-כהן: קצת מותר לי לשתות.

פאלי כהן: אחרי שהיא החליטה לשתות -

צבי גוב-ארי: אני מרשה לך לעשות אחרי זה הפסקת תה.

רונית ארנפרינד-כהן: פאלי, פאלי. במסגרת החברות.

פאלי כהן: צחקתי. צחוק, צחוק.

רונית ארנפרוינד-כהן: בדאחקות זה בסדר גמור. בית ספר של פסח. בהתאם לסעיף 36(א) לתוספת השנייה לפקודת העיריות, מבקשת להגיש שאילתה בנושא התארגנות לבית ספר של פסח. רקע. בהמשך ליוזמה המבורכת לטובת ההורים הוכרז ופורסם כי בחופש הארוך של פסח יפעילו ברשות המקומית בית ספר של פסח. אלא שהסתבר כי התוכנית יצאה לפועל באופן דיפרנציאלי ולא לכולם. בחלק מהגנים הופעלה התוכנית ובחלקה לא הופעלה. כמו למשל בגן דפנה הופעלה, ובגנים אילנות וצאלון לא הופעלה התוכנית. ברור לכל כי היתה בכך אפלייה, פגיעה בחלק מאוכלוסיית ההורים. מברור שנעשה על ידי ההורים עם הרשות נאמר להם 'לא הצלחנו לגייס כוח אדם'. חשוב לציין כי הורים רבים תכננו את עבודתם באופן רגיל בחופשת פסח, מתוך הפרסום שהיה, מלכתחילה. ושלחפתעתם התברר כי חלקם כן יוכלו לעבוד וחלקם יידרשו להישאר בבית למרות ההכרזות כי ביבנה יופעל בית הספר של פסח.

לאור העובדות הללו ולאור הטענה החוזרת ולא בראשונה, על חוסר הצלחה בגיוס כוח אדם, ואת הטענה החוזרת הזאת של חוסר גיוס כוח אדם, מצוקה כזו או אחרת, שאגב היא לא השנה ואל שנה שעברה היא נשמעה. היא נשמעת כמה פעמים, ואם אני לא טועה, אני שמעתי אותה בעוד מקומות, אבל בכל זאת צריך ללמוד ולתקן משנים קודמות את הבעייתיות. אני מבקשת להציג שאילתה: כיצד מגייסים עובדים לצהרונים ולגנים? מה נעשה כדי לגייס עובדים מקצועיים ואיכותיים לגבי הצהרונים? וחשוב לומר ולהוסיף בעניין זה שפנינו עכשיו גם לקיץ וגם לשנה הבאה. בוודאי, אני משערת שיהיו לנו אוכלוסייה יותר גדולה. ואנחנו יודעים כבר, וללוש כאן, אנחנו יודעים לצפות פחות או יותר כמויות. אנחנו יודעים ללמוד, אני מקווה, מניסיון של שנה שעברה ולפני שנתיים. גם לגבי מיון, גם לגבי ליווי וגם לגבי גיוס. ואני אשמח לשמוע תשובות בעניין הזה.

צבי גוב-ארי: אני אשיב פורמאלית. אם יהיה לך מה להגיד, תגיד. עובדתית, מספר הילדים שקיבלו מענה ביישוב מקרב תלמידי כיתות א'-ג' ועד בכלל, זה 3,700 תלמיד. כולם. בנוסף לכך, 1,810 מילדי הגן קיבלו מענה במסגרת הצהרונים. דרכי הגיוס. פרסום תמידי בערוצי הפרסום היישוביים. אתר המתנ"ס, עיתונות מקומית. עבודה אל מול חברות כוח אדם להשמה. עד לאחרונה, עבודה שלא הניבה פירות לצערי. התקשרות עם מחלקת הגנים ויו"ר ועד העובדים ליצירת מחויבות של עובדות גני הילדים בעירייה לעבוד גם בצהרונים. כלומר העלאת שכר וכל היתר. עבודה משותפת עם השמת כוח אדם ברווחה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מעלים שכר, מהשנה?

אלי אלוש: לא, בשנים האחרונות.

צבי גוב-ארי: זה לא העלאת שכר, זה חיבור של שתי משכורות. זה מתבטא בשכר יותר גדול. עם קבלת העובדים המתנ"ס מכשיר את העובדים כעובדי צוות. לקראת הקייטנה העובדות עוברות הכשרה מרוכזת, הכוללת את כל ההיבטים: פדגוגיים, ניהוליים, בטיחות. עושים מאמץ כל הזמן לגייס. אני יודע מה קורה במהלך השנה, כאשר סייעת לוקחת את הרגליים ועוזבת, ואתה נשאר עם גן ללא סייעת. מתחילים לנייד ממקום למקום. המשאב של כוח אדם מאוד בעייתי. עשינו בזמן האחרון מעשה שהעברנו כמעט את כל סייעות הגנים, כולן בעצם, מעבודה לפי שעות לתקן ודרגה, כעובדים קבועים. על מנת לקבע אותם בתוך המערכת. זה עדיין לא נותן תשובה לפולסים של הדרישות לגבי בית ספר קיץ או לגבי צהרונים.

רונית ארנפרוינד-כהן: כמה עברו עבודה לפי שעות לתקן? כמה אנשים עברו?

צבי גוב-ארי: היום אין. מהשנה אין נשים שעובדות לפי שעות.

רונית ארנפרוינד-כהן: כמה עברו? כולם? ומי מעסיק אותם?

צבי גוב-ארי: העירייה.

רונית ארנפרוינד-כהן: העירייה או רשת, העירייה?

צבי גוב-ארי: תרצה להוסיף? בבקשה.

אלי אלוש: נושא בעית כוח אדם הוא בעיה ארצית, הוא לא זה אבל ביבנה הוא בא לידי ביטוי בצורה הרבה יותר משמעותית בגלל הגידול. אנחנו כבר בשש שנים האחרונות כמעט מכפילים את נושא הצהרונים משנה לשנה וזה אומר כמעט להכפיל את כמות כוח האדם. הנושא של גיוס כוח האדם זה לא משהו שמחכה לקיץ או לבית ספר של פסח. הוא נעשה כל השנה. את יכולה להיכנס לאתר של העירייה, לאתר של הרשת, לפייס האישי של כל אחד מהמנהלים, כולל אותי, ותראי פרסום תמידי שנמצא שם בנושא של גיוס. אני כמעט, כל הזמן מבקש מאנשים: 'אם אתם מכירים, רוצים וכאלה', שחר יכול להעיד על זה, אפילו בני העדה ביקשתי ממנו, שטוענים שאין עבודה, שיבואו ויקבלו עבודה בנושא הצהרונים. תחום מאוד מאוד קשה. רק לסבר לך את הראש. לפני תשע שנים, כשהתחלתי לעבוד פה, כולם היו בשכר מינימום. היום הממוצע של השכר, עלות אני מדבר, לא ברוטו, עומד על 60, 65 שקל עלות לסייעת של שכר, הרבה יותר ממה שמשלמים לסייעת בגנים של העירייה. רק כדי לשכנע אותם להישאר בצהרונים. עושים עבודה מאומצת מאוד כדי לשכנע את הבנות, בעיקר את המובילות, זה הבחורות היותר עם הכשרה יותר גדולה, כדי שיוכלו להוביל קבוצות וכדומה. אנחנו במחסור תמידי יומי, לא רק בחופשים. ביומי. אנחנו במחסור שכל הזמן מנסים, עובדים שם עם קושי עצום כדי לתת את המענה. מי שנרשם בדרך כלל לצהרון, וגם לסדר לכם את המושגים, כי אתם מבלבלים כל אחד בין קייטנות לצהרונים. צהרון זו מסגרת חינוכית שנתית והיא לא מתחילה בחופש או בפסח. היא לאורך כל השנה, וזה מי שנרשם בינואר עד פברואר. אנחנו מתחייבים לכל מי שנרשם מינואר עד פברואר, אנחנו כבר בינואר פברואר יודעים כבר, אני יודע מה יהיה לי בספטמבר הקרוב. אז אני כבר נערך לספטמבר הקרוב. אני עדיין היום, ב-15% מינוס כוח אדם ממה שאני צריך לספטמבר הקרוב. מהניסיון שלנו, אנחנו מצליחים לעמוד ביעדים בסופו של דבר, בשכנוע וכדומה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז מה קרה בפסח, באמת?

אלי אלוש: בפסח משרד החינוך יצא, בערך שלושה שבועות לפני הפסח, בהצהרה הגדולה הזאת פרסומי ענק, שיש קייטנה בפסח. מעכשיו לעכשיו. יצא בפרסום ענק. יש רשויות שלא נערכו לזה בכלל ולא עשו בכלל את בית הספר של פסח. אנחנו אמרנו 'ניקח על עצמנו קודם כל את כל בתי הספר', נתנו מענה כולל לכל בתי הספר, א', ב', ג'. בגנים נתנו מענה לכל הילדים שהיו בצהרון, פלוס הכנסות למסגרות נוספות שיצרנו, והיינו בסדר גודל של בערך 70, 80 אחוז ממי שיכול היה להיכנס, נכנס למסגרות בגנים. בתי הספר 100% מילדי בתי הספר נכנסו לבית ספר של פסח. זה אומר שבסך הכל נתנו מענה כמעט כולל. בודדים שלא יכלו, גם אותם בסופו של דבר, בצורות כאלה ואחרות, על ידי דרישה של ראש העיר, הכנסנו אותם למסגרות שהגדלנו את המסגרות, מה שאנחנו לא רגילים. עוד משהו, אם אני כבר נכנס לסיפור הצהרונים, וזה חוזר על עצמו הרבה פעמים. אני אישית כאיש מקצוע לא מוכן להתפשר על מה שנקרא מחסני ילדים, שרואים בערים אחרות. וככה גם מורידים את המחירים. סייעת לא מוכשרת שתעמוד על 35 ילדים. דרך אגב, זה התקן שמשרד החינוך מדבר עליו על צהרונים היום. זה התקן ומרווחים על זה אפילו כסף, כי מורידים. אני לא

מסוגל לשים סייעת שאין לה שום הכשרה, לבד, על קבוצה של 30, 35 ילדים כי היא לא גנת והיא לא מורה ויש בעייתיות. אצלנו מינימום שתי סייעות, על קבוצות של ממוצע של 20 ילדים. ואז כשעוברים את ה-28, 30, אנחנו מכניסים אפילו בחלק מהמקרים הקשים סייעת שלישית, כדי שתיתן מענה שם. זה מבחינה מקצועית לעניין הזה. אנחנו עדיין במחסור של סייעות. כל הזמן מגייסים סייעות. כל הזמן מכשירים אותן. יש לנו צוות הכשרה והדרכה.

רונית ארנפרינד-כהן: איך אתה מגייס? בפייסבוק?

אלי אלוש: בכל דרך שאת חושבת. פייסבוק, עיתונים מקומיים,

רונית ארנפרינד-כהן: אתה בקשר עם לשכת התעסוקה?

אלי אלוש: לשכת התעסוקה, קשר תמידי. הסירובים שהם שולחים אלי והסירובים שהבנות באות רק כדי לקבל בחזרה, הסירובים האלה הם אין סופיים. קבוע מלשכת העבודה. כל מה שאת יכולה לדמיין בצורה יצירתית. גם הנושא של מחירים. היום סייעות מובילות, חלקן, מהמובילות הטובות, מגיעות לרמה של שכר אקדמי כמו מורה למתמטיקה. והן מובילות קבוצה, ואין להן הכשרה של מורה, של תואר שני כמוה, ומקבלים שכר כזה, חלק מהן.

רונית ארנפרינד-כהן: אז מה שאתה אומר, פסח זה היה בגלל שההתארגנות,

אלי אלוש: פסח ההתארגנות מעולה. מהירה. ונתנו מענה מעולה, בסופו של דבר כל מי שרצה קיבל. הגנים הספציפיים האלה לא היה רישום בכלל של הורים בצהרונים האלה. אז לא היה בכלל, זה צהרונים שלא קיימים כבר שנה. אז לא היתה התארגנות שם.

רונית ארנפרינד-כהן: הם רצו. ענו להם את מה שכתבתי כאן. זה היה ציטוט.

אלי אלוש: אז אני אומר לך. רוב ההורים בסופו של דבר קיבלו. 1,800 ויותר.

צבי גוב-ארי: שחר.

שחר סימנה: בלי להיכנס לכל הדברים, אני יכול להעיד באמת בנושא של השכר עובדים בשרת המתנ"סים נאה מאוד ויישר כוח. אני מכיר את הנושא ואני גם עוזר לאנשים שייקלטו שם,

צבי גוב-ארי: הצרה שזה לא מספיק. אנחנו צריכים יותר עובדים.

שחר סימנה: לא, בסדר. הם באמת מקבלים שכר נאה. אני מברך על זה. אני מכיר את הנושא.

צבי גוב-ארי: תודה. אוקיי, הלאה. אלי, זה שלך.

7. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא: מצוקת בתי כנסת בשכונת נאות רבין.

אלי מזוז: הנדון: מצוקת בתי הכנסת בשכונת נאות רבין. רקע: בשכונת

נאות רבין, המונה כ-12,000 תושבים, ישנם שני בתי כנסת בלבד. ואלו מלאים עד אפס מקום. בית הכנסת ברחוב השייטים הוא היחיד שבנוי כמבנה קבע. אולם התפילה בבית כנסת זה מלא, מה שיוצר מצב שמתקיים בו מניין נוסף באולם האירועים, שגם הוא מלא. זאת אומרת יש לנו את אולם התפילה שמלא מתפללים וגם את האולם אירועים שמתקיים בו מניין כבית כנסת נפרד, כי ישנם הרבה מתפללים ולא כולם יכולים להיכנס לבית הכנסת. בשבתות בהם מתקיימים אירועים מוצאים עצמם חברי המניין הנוסף מתיישבים סביב שולחנות האוכל באי נוחות. כמו כן, לעתים מתפללים גם בלובי של בית הכנסת.

בית הכנסת ברחוב הסירה אף הוא מלא עד אפס מקום, מלבד שלושת המניינים המתקיימים בשני בתי הכנסת, שני המניינים בבית הכנסת ברחוב השייטים ומניין ברחוב הסירה, ישנם עוד שלושה מניינים לפחות המתקיימים במקומות שונים. אם בבניינים, מבני עסקים וכדומה. לאור הגידול באוכלוסייה תושבים נוספים מגיעים, משפחות גדולות, ילדים מתגברים, ילדים קטנים שלא הולכים לבית כנסת. זכינו בשכונה צעירה, שיש בה זוגות צעירים וילדים קטנים שלא הולכים לבית כנסת, אבל הם גדלים, ברוך השם, ויגיעו לזמן שהם צריכים למצוא מקום בבית כנסת.

אנו מגיעים למצב כי נדרשת בניית ארבעה, חמישה בתי כנסת נוספים לפחות בנאות רבין. חשוב להדגיש כי צריך לתת מענה לציבורים שונים ומגוונים. כיום שני בתי הכנסת הקיימים מתפללים בנוסח ירושלים ספרדי. וצריך לתת מענה לעדות נוספות. אשכנזים וכדומה, במבנים חדשים, המיועדים גם עבורם. בעבר, בשיחה שקיימתי עם תושבים, כך הסבירו לי, הבטחת עם תושבים עמם נפגשת כי יינתן למניין שלהם אישור להתפלל במבנה גם בשכונה. אוסיף ואדגיש כי הבעיה היא של כלל הציבור, גם המסורתי והחילוני. שאין לו מקום לחגוג בר מצווה ברווח, ובחגים אין מקום פנוי אחד.

אחוז האוכלוסייה הדתית בשכונה הירוקה הוא כאחוז האוכלוסייה הדתית בארץ. כ-15% בערך. זה אומר 1,800 תושבים דתיים. אנחנו יודעים, אנחנו מכירים, ברוך השם, שעם ישראל מחובר למסורת. יש עוד אחוז נכבד מאוד של מסורתיים שגם הוא מגיע להתפלל. וזה מה שיוצר את העומס הגדול.

לאור זאת ברצוני לשאול את השאלות הבאות: כיצד ניתן לתת פיתרון זמני ומייד לראשית שאלהן מענה וביטוי? כגון אשכנזים, מניינים חסרי הבית, וכגון מבנה יביל, גן ילדים וכדומה. (2) כמה בתי כנסת עתידיים להיבנות בנאות רבין? לא בנאות שמיר. (3) מה לוחות הזמנים לבניית בתי הכנסת ומהו המיקום המיועד או האפשרי עבורם? (4) מה יהיה גודלם של בתי הכנסת וכמה מתפללים יוכלו להכיל? (5) האם יוקמו אולמות אירועים בבתי הכנסת? השאלה היא לא כי צריך אולם לאירוע, השאלה היא כי אנחנו נכונים לדעת שבחגים מגיעים הרבה מאוד מתפללים. הגענו למצב שאפילו את המתנ"ס פותחים ביום כיפור.

צבי גוב-ארי: זו החלטה שקיבלתי, בגלל חוסר בבתי הכנסת.

אלי מזוז: אוקיי. אז הנושא הזה הוא רלוונטי ואני גם אומר שבהרבה מקומות בארץ, מה שנעשה לאור המגוון שקיים בציבור ולאור הביקוש, פותחים מקום אחד ועושים גם כמה בתי כנסת, שהם מה שנקרא באשכול אחד. ככה יש לך כמה אפשרויות לתת מענה שונה, אבל כולם ביחד. יש להם אולם משותף. יש בתי כנסת בקומות. יש כל מיני פיתרונות יצירתיים שאפשר ללמוד ממקומות אחרים. לא הצטרפנו לזה עד היום, זה בסדר. יבנה הוותיקה מלאה בבתי כנסת. לא נצטרפו לזה, אבל המציאות היום מביאה אותנו לבעיה בשטח.

צבי גוב-ארי: אני רוצה לפתוח בכך ולומר ששרד הדתות, הממונה על משרד הדתות, לא מממן בתי כנסת מעבר ל-500,000 שקל. זה הסיפור. בית כנסת גדול עולה סדר גודל של 7.5 מיליון שקל. בית הכנסת הקיים היום בשכונה הירוקה נבנה מתקציב עירוני. לא

של משרד הדתות. בית הכנסת הנייד נבנה בחלקו מתקציב משרד הדתות, והיתר השלמה עירונית. אנחנו עוסקים בעניין בניית בית כנסת חדש כמעט שמונה חודשים. אחרי תכנון יצאנו כבר פעמיים למכרז. המכרז הפעם -

אלי מזוז: מה קרה בפעם הראשונה?

צבי גוב-ארי: לא היו מציעים. הפעם השלישית, שזה עכשיו, יש מציע אחד.

אלי מזוז: גם לפעם השנייה לא ניגשו.

צבי גוב-ארי: יש מציע אחד. המשמעות של מציע אחד, שאתה צריך להחליט על מישהו שאולי לא כל כך מתאים, אבל אין מה לעשות. כנראה שניקח, לא רוצה לומר. שהוועדה תחליט. בסדר? באשר לגודל בית הכנסת. אנחנו מדברים על 250 מקום בערך. בית כנסת ענק. באשר לעניין של מקום לאירועים או דברים אלה ואחרים,

אלי מזוז: לא, אני אמרתי, זה גם לאירועים אבל גם למניינים נוספים.

צבי גוב-ארי: אני עונה לך. בבית הכנסת יהיה גם מרתף. שאלת. אז יש גם מרתף להתכנסות וכו', ואם צריך לעשות בניינים על פי סגנונות שונים, אז יעשו את זה במרתף. אני רוצה להדגיש ולומר שעד היום, בתי הכנסת לעדות השונות נבנו על ידי אנשים עצמם. כלומר היתה הקצאת קרקע ואנשים בנו. בתי כנסת מרכזיים של העיר נבנו על ידי העירייה. הייתי האיש הראשון שהתחיל בטיפול הזה. בנאות בגין זה בית כנסת שנבנה על ידנו. וכמובן בשכונה הירוקה, בית כנסת שני. ובית הכנסת השלישי, יוחלט אם הקבלן זוכה או לא זוכה עוד כמה ימים, עם ועדת המכרזים. מתי יתחילו? ביום שהקבלן יאושר, הוא יצטרך להתחיל לעבוד. וזה נמצא ברחוב הסירה, כאשר הפיתרון הזמני לגבי מתפללים מסגנונות שונים, אני לא אוכל להקצות לזה גן ילדים, מפני שעדיין אין לי את האישור הסופי של גני הילדים, ולדעתי יחסרו לנו גני ילדים עד כדי ניוד של החינוך המיוחד למקום אחר, בשביל לפנות גנים. זהו הרגע המצב. גם כאשר יתפנה גן ילדים, נצטרך לחשוב על זה חמש פעמים לפני שאני לוקח גן ילדים ואומר זה גן לתפילה סקטוריאלית.

אלי מזוז: לא, הוא רק משרת בשבתות.

צבי גוב-ארי: דקה, רגע. באשר לעניין של מועדים וחגים, כל מבנה ציבורי שנמצא בשכונה, שיכול לשרת, ישרת את הציבור. כולל בית הספר. כולל בית הספר הנבנה. וזה מסוכם עם מנהלת בית הספר מראש. כך שבית הספר אמור להסתיים בספטמבר. מספטמבר יהיה לנו פיתרון לפחות בזמני עד לבניית בית הכנסת החדש. הדרישה שלך לחמישה בתי כנסת נוספים, אני מוכרח לומר לך שפוליטית הייתי -

אלי מזוז: לא כל אחד צריך להיות 250, 300 מקומות. אתה יכול, ואני מתחבר למה שאתה אמרת,

צבי גוב-ארי: אין בית כנסת שיהיה פחות מ-3 מיליון ₪.

אלי מזוז: לא, צביקה, אני מתחבר למה שאתה אמרת. קודם כל בפועל, בשטח, אני מברך על המהלך, אבל הוא לא מספיק. דבר ראשון הוא לא מספיק. זה שכתבתי ארבע, חמש, כי זה באמת לא מספיק. זה עובדתית. עכשיו, אני מתחבר למה שאתה אמרת.

אתה אמרת דבר נכון. 'אני התחלתי מהלך של בניית בתי כנסת, מה שלא היה בעבר. בעבר קיבלו קרקע ובנו'. גם זאת אפשרות. זאת אומרת אפשר לבוא ולהקצות שטח חום.

צבי גוב-ארי: תפנה עמותה מאורגנת, שמבקשת הקצאת קרקע להקמת בית כנסת לעדה האשכנזית בשכונה, ננסה למצוא עוד ריבוע קטן.

אלי מזוז: קובי יצטרך למצוא שטח על הגג של המתנ"ס.

צבי גוב-ארי: אני אגיד לך איפה. נוכל באיזשהו מקום להקצות 500 מטר לעניין הזה. אבל התנאי,

אלי מזוז: אז אני רק אומר, ואני אשמח לתת לך, אנחנו יכולים לבנות מודלים שנעשים במקומות אחרים, שעושים את זה גם בצורה שהיא רוויה, שיש איזשהו, באותו שטח,

מאיר בן הרוש: שלושה בתי כנסת -

אלי מזוז: באותו שטח אתה מכיל יותר.

צבי גוב-ארי: אלי, זה בסדר גמור. מה שאני מבקש רק, קח מחשבון, כאשר מקצים קרקע צריך שמאחורי זה העמותה תוכיח יכולת ביצוע. אני לא מקצה קרקע ונגמר.

אלי מזוז: נכון.

צבי גוב-ארי: העמותה צריכה להגיע עם הוכחה שאכן יש לה במה לבנות. עד אז,

אלי מזוז: עם הצעדים שאתה עשית,

צבי גוב-ארי: עם סיום בית הספר החדש, אפשר לתת לאחרים להתפלל שם. מנהלת בית הספר יודעת, וכך נעשה.

אלי מזוז: זאת אומרת מספטמבר יוכלו להתפלל בבית הספר, בינתיים. ועד אז אפשר להתחיל תהליך מולך של עמותה, תקציבים, וכו' וכו'.

מאיר בן הרוש: צביקה, איפה עומד הנושא של המקווה?

צבי גוב-ארי: מודיעים לי עכשיו שגם בפעם השלישית אין מציע.

מאיר בן הרוש: למקווה? למה? מה זה, פרויקט -

צבי גוב-ארי: שימו לב. החלטנו על מימון. אישרנו תב"ר לעניין הזה. וזו פעם שלישית עם המקווה.

דוד שטרית: אין מציעים. הורדנו את תנאי הסף, הקטנו כדי לעודד. התקשרנו לכל מי שהיה,

- מאיר בן הרוש:** מה הבעיה?
- דוד שטרית:** מקווה זה דבר מסובך לבנות. ויש את הבעיה של ההלכות. ולא כולם יכולים ורוצים להתעסק עם כל הדבר הזה. הלכנו למי שבנה את המקווה בנאות בגין,
- מאיר בן הרוש:** לא הסכים?
- דוד שטרית:** לא. קנה ולא הצליח.
- מאיר בן הרוש:** וזה שברחוב שבזי לא הסכים?
- דוד שטרית:** גם זה לא.
- קובי נעים:** מקווה, בביצוע שלו, הוא חייב להיות מלווה במהנדס רב, כי יש הרבה מאוד הלכות. כי אם אתה בונה אותו לא כמו שצריך, הוא יהיה פסול. וזה דבר שאתה יודע,
- דוד שטרית:** אנחנו נפרסם עוד פעם. אבל -
- מאיר בן הרוש:** טוב, תעשו עוד סיבוב.
- אלי מזוז:** אני בעיקרון סיימתי. אני רק אומר שברוך השם, השכונה גדולה. אני לא מכיר את כל החוקים לעומק. אבל צריך לעשות גם איזשהו פיזור, כי המצב היום שמתפללים בלובי של בניינים, ובניין שיש,
- צבי גוב-ארי:** תראה, מספטמבר יוכלו להתפלל בבית הספר. זה דבר אפשרי.
- אלי מזוז:** אתה סגרת את זה? זה סגור שיוכלו להתפלל?
- צבי גוב-ארי:** כן. זה דבר אפשרי. כאשר במקביל ייבנה בית הכנסת. אני מניח שביום שנבחר קבלן, ייקח לו שנה לבנות את זה, קובי? אפשר לדחוף את זה לשנה?
- קובי נעים:** את בית הכנסת?
- צבי גוב-ארי:** כן.
- קובי נעים:** ודאי.
- 8. אישור עדכון שכר גזברית העירייה, גב' תמר קופר, ל-95% משכר מנכ"ל.**
- צבי גוב-ארי:** זה לא מבנה מורכב. תודה. אני עובר עכשיו לסדר היום. סעיף 8.
- אלי מזוז:** אישור עדכון שכר גזברית העירייה, גב' תמר קופר.
- אני בעד.**

לא, לא, אתה לא הולך.

צבי גוב-ארי:

אני בעד.

אלי מזוז:

***** מר אלי מזוז יצא מהשיבה *****

צביקה, למה זה צריך לעלות לדיון? לפי ההחלטות כאן זה כבר

מאיר בן הרוש:
מאושר. אז למה צריך?

מה?

צבי גוב-ארי:

משרד הפנים דורש. עובדת סטטוטורית.

דוד שטרית:

כי מה שכותב פה מנהל כוח אדם והמנכ"ל, מאשרים.

מאיר בן הרוש:

אני חייב להביא את זה לאישור, ואני מבקש לאשר,

צבי גוב-ארי:

מאשרים, אז זה בסדר?

מאיר בן הרוש:

חבריה, מי בעד? נגמר, הלאה.

צבי גוב-ארי:

החלטה מס' 1/82/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון שכר גזברית העירייה, גב' תמר קופר, ל-95% משכר מנכ"ל.

9. אישור האצלת סמכויות לניהול ולחתימות בחשבון בנק גן ילדים "שקמה" לגנת וסייעת עובדת עירייה.

אישור האצלת סמכויות לניהול ולחתימות בחשבון בנק גן ילדים

צבי גוב-ארי:

"שקמה" לגנת וסייעת. לכל גן ילדים יש חשבון נפרד, אליו אנחנו מזינים את הכספים וככה זה מתנהל. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 2/82/14:

הוחלט פה אחד לאשר האצלת סמכויות לניהול ולחתימות בחשבון בנק גן ילדים "שקמה" לגנת וסייעת עובדת עירייה.

10. אישור מינוי מר יצחק מוסאי כחבר ועדת משנה לתכנון ובנייה במקום עו"ד מאיר דהן.

אישור מינוי של מר יצחק מוסאי כחבר ועדת משנה לתכנון

צבי גוב-ארי:

ובנייה במקום עו"ד מאיר דהן. מי בעד?

לא, שנייה. אני רוצה, יש לי,

שחר סימנה:

אחרי זה אני רוצה -

צבי גוב-ארי:

- שחר סימנה:** לא, לפני שמצביעים. אנחנו נמצאים ארבעה חודשים לפני הבחירות.
- צבי גוב-ארי:** מה לעשות?
- שחר סימנה:** אני חושב שמן הראוי, זה לא מינויים של חבר ועדה. אני מתנגד עקרונית בגלל אותה סיבה, שנת בחירות. אני חושב שיש גם,
- צבי גוב-ארי:** אם ככה, בוא בבקשה מאיר, תמשוך בבקשה את ההתפטרות שלך. בוא תחליט עכשיו שאתה חוזר בך מהתפטרותך.
- פאלי כהן:** רגע, שנייה, שנייה. איתן, יש עם זה איזו בעיה?
- שחר סימנה:** לא קשור, לא, לא קשור איתן. אני עובד הציבור אצלי. אתם רוצים בעד, תצביעו בעד.
- מאיר בן הרוש:** לא, לא על זה. חסר כרגע חבר (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** חברים, דקה.
- מאיר בן הרוש:** אני חושב שמאיר צריך להישאר. הוא נמצא שם שלוש שנים.
- פאלי כהן:** הוא החליט שהוא לא רוצה. מה זה?
- מאיר בן הרוש:** תשמע, אני לא יודע מה השיקולים שלו.
- פאלי כהן:** יש לו שיקולים. הוא החליט שהוא לא רוצה.
- ד"ר אהוד ויצמן:** שיקולים אישיים.
- פאלי כהן:** יש עם זה בעיה שאיזיק יהיה? איתן.
- ד"ר אהוד ויצמן:** יש לנו איזיק, הוא כבר עכשיו חבר –
- פאלי כהן:** אין בעיה. אם אין בעיה,
- מאיר בן הרוש:** אם הוא רוצה להישאר, בוא נשמע.
- פאלי כהן:** צביקה, אם אין בעיה,
- ד"ר אהוד ויצמן:** איתן אומר שאין בעיה.
- צבי גוב-ארי:** חברים, בואו, ראו. הוועדה לא יכולה לתפקד. כבר דחינו דיון מאוד מאוד חשוב, כי חסר לי אדם אחד. אי אפשר ככה לעבוד. הרי אנחנו לא מפסיקים לעבוד עד הבחירות. יהיו עוד הרבה מאוד פרויקטים שיעלו לשולחן הזה. החל ממרפסת בבית וכלה בתוספת של 2%. מה נעשה? נאמר לציבור 'אין ועדה'?

מאיר בן הרוש: צביקה, בסוף מה שיוצא, כל חברי הוועדה כולם בקואליציה. אז תוסיף עוד מישהו מהאופוזיציה. תבחר מישהו ושיהיה חבר.

צבי גוב-ארי: למה? יש לי -

מאיר בן הרוש: סליחה, מה הבעיה? תראה, גם עדי לפעמים נמצא או ... חבל. גם מבחינת הנראות. תבחר מישהו. יש לך פה חמישה אנשים, תצביע על מישהו, תכניס אותו בפנים. גם, אין לי בעיה איציק. זה חבר.

שחר סימנה: זה חבר, באמת. אני מאחל לו ...

???: אני אומר את האמת. מבחינתי אין בעיה. תקבל החלטה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל מעבר לזה של דיונים של פינוי בינוי שהוא נגוע בהם, אין לו בעיה לשבת בהם -

עו"ד איתן בראש: לא אמרתי שהוא נגוע בהם.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז למה הוא התפטר בכלל?

עו"ד איתן בראש: תשאלי אותו.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז למה הוא התפטר בכלל?

עו"ד מאיר דהן: סליחה, למה פרויקטים? יש פרויקט אחד שאני מייצג בו את התושבים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי, אז על אחת כמה וכמה. סליחה.

עו"ד מאיר דהן: לא פרויקטים, לא ברבים.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אז על אחת כמה וכמה,

עו"ד מאיר דהן: שמה?

רונית ארנפרוינד-כהן: אז למה התפטר?

עו"ד איתן בראש: יש לו חוות דעת שאומרת שזה בסדר.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז למה התפטר?

עו"ד מאיר דהן: ראש העיר יודע בדיוק את הסיבות שבגינן התפטרתי.

צבי גוב-ארי: אני מעלה את, מי בעד צירופו של איציק מוסאי לוועדה? אוקיי. תצביעו. תודה רבה. צורף.

- צבי גוב-ארי:** מי נגד?
- עו"ד מאיר דהן:** נגוע. זה שאת אומרת נגוע, תראי איפה את נגועה. ושלא תעיזי להוציא דיבתי רעה. זה איום.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מאיר, אני שומעת שזה איום.
- עו"ד מאיר דהן:** שלא תעיזי. זה איום. נגוע את אומרת?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני שאלתי. בסדר, אם אתה לא נגוע, זה בסדר גמור.
- עו"ד מאיר דהן:** אז אל תגידי נגוע. לא תעיזי להגיד את זה. ומי שיגיד נגוע ישלם על כך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה יכול לתבוע אם אתה רוצה. בריונות זה לא בבית ספרי.
- עו"ד מאיר דהן:** זה לא בריונות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אל תאיים. מה אתה מאיים?
- עו"ד מאיר דהן:** זה לא בריונות. אף אחד לא יפגע בשמי. בטח שלא את.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בטח שלא אני.
- עו"ד מאיר דהן:** בטח שלא את ולא אף אחד פה, מגיע לקרסוליים של ניקיון הכפיים שלי. ומי שיעז להוציא דיבתי רעה, אני אומר פה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה קרה?
- עו"ד מאיר דהן:** מי שילך עלי רכיל, ישלם על כך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה ההתפרצות הזאת? מה קרה? על מה התיישבת עכשיו?
- עו"ד מאיר דהן:** מה זה נגוע? את יודעת מה אמרת? נגוע. נגוע יש לזה קונוטציה מאוד שלילית. בפרויקטים, את אומרת.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מאיר, אם אתה לא נגוע, ואתה רק בפרויקט, הכל בסדר.
- צבי גוב-ארי:** למה אבל להגדיר נגוע או לא נגוע?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כי אני לא יודעת. היה כאן איזה באזז תקשורתי של -
- צבי גוב-ארי:** לשמור בבקשה על מה שצריכים -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בסדר. אז הכל בסדר. הכל בסדר.

- צבי גוב-ארי:** את פוגעת בלי להרגיש. לכן גם מגיבים קשה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, בריונות זה לא בבית ספרי.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, בסדר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** איומים, איזה דרמה!
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש את סליחת הפורום, אדון מאיר. אתה תקבל בבקשה את סליחת הפורום. יש פה עניין של ... מסוג אחר.
- הצבעה:**
 בעד: 7 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, מאיר בן הרוש, יצחק מוסאי, מאיר דהן, פאלי כהן, יניב עמרני)
 נגד: 1 (מר שחר סימנה)
 נמנעת: 1 (גב' רונית ארנפרוינד-כהן)
- החלטה מס' 3/82/14:**
 הוחלט ברוב קולות לאשר את מינויו של מר יצחק מוסאי כחבר ועדת משנה לתכנון ובניה במקום עו"ד מאיר דהן.
- 11. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "בניית דירות בשכירות ארוכת טווח במחיר מפוקח".**
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, שחר. איפה שחר?
- שחר סימנה:** אני פה.
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, שחר, בבקשה. חבריה, חזרה. שחר, אנא. מחכים לך.
- שחר סימנה:** הצעה לסדר בנושא בניית דירות בשכירות ארוכת טווח במחיר מפוקח. בהתאם להחלטות הממשלה מתאריך 29.9.2013 הוחלט על הקמת חברה ממשלתית, דירה להשכיר, לשם קידום דיור להשכרה במסגרת הפרויקט הלאומי לדיור.
- צבי גוב-ארי:** הלאה. הלאה. סליחה רגע. בן הרוש. אתה משתעמם?
- מאיר בן הרוש:** איתן מדבר, לא אני. (מדברים ביחד)
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא מדבר. תביאו פתק מהמורה.
- צבי גוב-ארי:** שחר, דבר אלי, בבקשה. דבר אלי. תתעלם מהקולות.
- שחר סימנה:** בניית הדירות להשכרה תהיה אלטרנטיבה לרכישת דירות, בגלל האמרת מחירי הדיור בשנים האחרונות בישראל בכלל וביבנה בפרט. בכל פרויקט מיועדים 25% מהדירות לבעלי אישור זכאות לשכר דירה מפוקח, בהנחה של 20% ממחיר השוק. כלל

השוכרים בפרויקטים נהנים מהסכם שכירות ארוך טווח, לתקופה של עד 10 שנים. רמת השירות והתחזוקה גבוהה, סטנדרט בנייה גבוה וחיי קהילה איכותיים וניהול על ידי החברה היזמית, שתחזיק צוות תחזוקה במקום. הצעתי היא, כחבר מועצת העיר, שהעיר יבנה תצטרף ליוזמה של החברה, כדי לתת מענה למחירי הדיור הגבוהים עד מאוד בעיר. בנוסף לפיתרון מצוקות בנושא הדיור להשכרה, עקב חוסר בדירות, דבר הגורר העלאת מחיר השכירות בעיר משנה לשנה. היוזמה תפסה תאוצה ונכון לשנת 2018 קיימים בבנייה כ-4,500 דירות להשכרה במספר פרויקטים בערים שונות, כמו הרצליה, רעננה, ראשון לציון, תל אביב ועוד. ההצעה היא win-win. דהיינו ... סבסוד כלכלי לעיר מבחינת הארנונה לעיר, הכנסות לעסקים קטנים ומצד שני לשוכרים, כאשר יש להם ביטחון בשכירות ארוכת טווח, עם הגנה מפני המשכיר ואין השתעבדות למשכנתא וכמובן מיקום אטרקטיבי של הדירה. לכן מוצע כי מועצת העיר תקבל החלטה להצטרף ליוזמה הממשלתית של חברת 'דירה להשכיר', על מנת לקדם דיור בר השגה באמצעות שכירות ארוכת טווח. אבקש בהתאם לסעיף 26 לתוספת השנייה לפקודת העיריות נושא חדש, להוסיף את הצעתי לסדר היום והזמנה לישיבה הקרובה.

צבי גוב-ארי: עובדתית, המכרזים שיצאו מתייחסים לדירות להשכרה של עמידר. לנו יש חלק מהעניין הזה, כי עמידר הולכת לרכוש, משרד השיכון, הולך לרכוש בשכונה C-ו B מספר דירות עבור דיירי עמידר. זו השכרה של עמידר. אבל מעבר לעניין הזה, דיברתי אתמול עם מטה הדיור שלי שר האוצר. אני הולך להיפגש עם היהודי שממונה במטה הדיור על נושא של דיור להשכרה. אחזור אליכם אחרי שיהיו לי נתונים האם בכלל במסגרת הנוכחית אנחנו יכולים לעשות משהו. לדוגמה, האם בפרויקטים העתידיים של פינוי בינוי נוכל להטיל על היזמים גם חלק מהדירות, לעשות דירות להשכרה?
דבר אחד ברור לי בוודאי, וזו החלטה שכבר קיבלתי, שבשכונה החדשה שתיבנה, תהיה כמות מספקת של דיור להשכרה. זה אחד התנאים שנכניס לתב"ע.

שחר סימנה: לטווח ארוך.

צבי גוב-ארי: אין הרגע. אתה לא יכול מהיום למחר. לכן לקבל החלטה באוויר, אין לזה, אני מחליט על כלום. לכן אני לא חושב שאנחנו צריכים לקבל החלטה שלא נוכל ליישם אותה. החלטות שאפשר ליישם אנחנו מקבלים. מהיום לעוד שלוש, ארבע שנים, שהשכונה היא תיבנה, הרגע יש לנו מספר יחידות דיור שנרכשו על ידי עמידר ומשרד השיכון, לטובת הדיירים של יבנה. אתה רוצה להוסיף, בבקשה?

שחר סימנה: בשורה התחתונה, אכן אתה מתכוון לקדם את העניין הזה.

צבי גוב-ארי: אדווח לכם ברגע שיהיה לי. אין לי, זה לא בידי כרגע. לכן אני לא מקבל החלטות שאני לא יכול לקבל אותן, לא יכול לבצע אותן. אחרי הישיבה, אם נוכל לסכם עם תוכנית עבודה, היכן, מה, מו, מה אנחנו יכולים לתת. אחד הדברים שמבקשים לדוגמה, תקצה לנו קרקע. אין לי קרקע. היכן להקצות קרקע? אני כבר מקצה קרקע לבית כנסת ולא בונים. איזשהו בית כנסת שעדיין לא בונים. אני לא יכול להצביע על זה מהטעם הפשוט, אין לי לעניין תשובה. לכן אני דוחה בינתיים את הסיפור הזה. כאשר יהיו לי נתונים, תקבלו. אבל אני יכול להגיד לך שאני מקווה שאוכל להתחייב שלפגישה הבאה תהיה בידי מספיק אינפורמציה, אחרי ישיבה איתם, לאיזה כיוון אנחנו הולכים. הלאה, נקסט. הבא.

12. הצעה לסדר של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא "בחירות לוועדי שכונות בעיר".

מאיר בן הרוש: שמעו, יש לנו בעיה למנות מישהו כחבר בוועדת צבי גוב-ארי: תכנון ובנייה.

מאיר בן הרוש: תגיד עוד פעם ש.ב., ש.ב., ש.ב.

מאיר בן הרוש: כי זו תקופת בחירות. עכשיו אתה מתחיל לעשות ... שכונה? צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: ש.ג. די, תצלם, פאלי, נו, באמת. ש.ב., ש.ג.

מאיר בן הרוש: דבר. (מדברים ביחד) צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: כל הרעיון עצמו, כשאתה מסתכל על כל המסגרות, אתה לא צריך לדבר פה עם 90,000 איש. מדברים עם נציגים. אם גם בשכונה הירוקה יש שם נציגים, שאם יש בעיה אתה פונה אליהם, הם פונים אליך, מעבירים מסרים מהתושבים. לא צריך כל תושב לפנות לראש העיר במכתב. יש נציג שכונתי. היה נהוג בעבר, זה נהוג בכל מקום. גם בדקתי בכמה ערים. יש נציגות של ועדי שכונות, שהם בעצם מקבילים מהתושבים כל מיני נושאים, בעיות. פעם בשלושה חודשים ראש העיר מחליט לכנס את ועדי השכונות, כדי באמת לתת תשובות ומענה. יותר נוח לשבת עם נציגי השכונות, מאשר לטפל בכל האוכלוסייה עצמה. לכן אני אומר, כל הנושאים שכתבתי, הם דברים שבאמת ביומיום וטיפול קבוע, שגם אותו נציג של שכונה מסוימת יכול לפנות אליך בכתב. ההתייחסות שלך תהיה אחרת אליו, כי הוא נבחר, אפשר לומר מתוך הציבור שם, וגם הוא יקבל מענה, יכול להעביר לתושבים. זה בעצם כל העניין בכל הנושא המרכזי, שאני חושב שאם ינואר, אני הבנתי שבינואר יש בחירות בשכונה הירוקה. אז אמרתי, אם כבר עושים בשכונה הירוקה -

מאיר בן הרוש: יש לי שתי בעיות עם העניין הזה. אם אנחנו יכולים היום, חמישה חודשים לפני הבחירות, צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: לא, אני כתבתי. כתבתי ב-2019, לא עכשיו.

מאיר בן הרוש: אני מקבל שאחרי הבחירות, צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: אחרי הבחירות, כתבתי, צביקה. צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: אחרי הבחירות הבאות, מי שיהיה מביניכם שיהיה פה, נרוץ על ועדת השכונות. צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: אנחנו מאחלים לך עוד 30 שנה ועוד 20 ועוד 40, עד 140. מה, לא, אני מבקש. אם אתה עושה בחירות בשכונה הירוקה, תעשה ב-2019. צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: אני לא עושה לאף אחד לפני הבחירות שום דבר. צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: אמרתי, אבל כתוב פה לאחר הבחירות. זה מה שכתוב. לא שנה מי שיהיה, אבל זו החלטה. צבי גוב-ארי:

מאיר בן הרוש: רגע. מי בעד ההצעה של בן הרוש? צבי גוב-ארי:

- מאיר בן הרוש:** אחרי הבחירות, וזהו. אחרי הבחירות. (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** דרך אגב, אני מבקש לומר כך. אנחנו הצבענו עכשיו על קיום בחירות לוועדי שכונות אחרי הבחירות המוניציפאליות. לא הצבענו על התפקידים המוגדרים.
- מאיר בן הרוש:** מסכים, אין בעיה.
- צבי גוב-ארי:** כי אני לא יכול לקבל את זה. זה מחייב מישהו אחר. בסדר?
- מאיר בן הרוש:** אין בעיה. מקובל.
- החלטה מס' 4/82/14:**
הוחלט פה אחד לקיים בחירות לוועדי שכונות לאחר הבחירות המוניציפאליות. כמו כן, הוחלט לא לאשר בשלב זה את התפקידים המוגדרים.
- מאיר בן הרוש:** אפשר ללכת?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה ללכת? יש עוד ישיבה שלמה.
- 13. הצעה לסדר של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "מתן הקלה בבניית בית כנסת ליוצאי אתיופיה".**
- צבי גוב-ארי:** יש לנו דיון גם לא מהמניין. הדיון הבא יהיה ארוך. זה היה קצר. שחר. אני מציע, דלג על 13. כתבתי לך גם בכתב בעניין הזה. אין לי סמכות לתת יותר שטח או להרחיב שכונות. יש לך היום 600 מטר.
- שחר סימנה:** לא, לא על זה. צריך לעשות את התוכנית.
- צבי גוב-ארי:** יש לך מתכנן, שיעבוד מול הנדסה.
- שחר סימנה:** הביאו כבר, חצי שנה לא מתקדם.
- צבי גוב-ארי:** בית הכנסת של העדה האתיופית. יש לנו בעיה של אישור. ישבתי עם המתכנן, או יותר נכון עם האדריכל שלנו, יחד עם נציג שלהם. הוסבר לנציג מה צריך. ישב עם אלדד יותר מאוחר. אני לא יודע מה קורה ביניהם עכשיו. תבדוק את זה.
- קובי נעים:** אני אעשה בדיקה.
- צבי גוב-ארי:** חבל לי על הזמן של הסיפור הזה. הלאה. תלך להצעה האחרונה, בבקשה.
- שחר סימנה:** טוב, אני בינתיים מושך את ההצעה, עד –
- פאלי כהן:** לא, אל תמשוך כלום. למה אתה מושך?
שחר סימנה: לא, הוא בודק.

פאלי כהן: אין מה למשוך. הוא בודק, ...

שחר סימנה: בסדר.

צבי גוב-ארי: אין מקום לעשות. יש לך תשובה גם בעניין הזה.

14. הצעה לסדר של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא "קריאת כיכר בעיר ע"ש מבצע משה".

שחר סימנה: הנושא האחרון.

פאלי כהן: שזה כיכר.

צבי גוב-ארי: הלאה. שחר, זה חשוב. חבריה, סליחה רגע. אלי, אלי. תפסיקו בבקשה. אני אתחיל לאסוף לכם טלפונים.

אלי מזוז: אבל מותר לי, אני ...

צבי גוב-ארי: אתה מביך אותו. אתה מצלם לו את השיניים.

שחר סימנה: הצעה לסדר בנושא קריאת כיכר בעיר ע"ש מבצע משה. בהתאם לסעיף 26 לתוספת השנייה לפקודת העיריות, מבקש להגיש הצעה לסדר יומה של ישיבת מועצת העיר הקרובה בנושא הנ"ל. הצעה לסדר זו מגיעה מהמקום האישי ביותר עבור בני משפחתי ועבור בני ובנות הקהילה האתיופית בישראל ובכלל, וביבנה בפרט. בין השנים 1980 ל-1984 החלה יציאה המונית של יהודי אתיופיה מן הכפרים באזור גונדר לעבר סודן. רבים מיהודי אתיופיה, שחלמו כל השנים לעלות לישראל, הצליחו לברוח מאתיופיה לעבר הגבול עם סודן ושם המתינו במחנות זמניים לעלייה לישראל. מדינת ישראל, שירותי הביטחון וצה"ל היו שותפים מלאים למבצע ההרואי הזה, שבו הצליחו בנחישות, תעוזה ואומץ לב נדיר להעלות כ-17,000 עולים. בדרכי הבריחה ובמחנות בסודן סבלו היהודים ממגפות, מרעב, מהתנכלות ומעשי אונס ושווד רצחני. הליכה של משפחות, קשישים וילדים נמשכה לעתים חודשים, ולאחריה נאלצו העולים להמתין במחנות הפליטים בסודן כשנתיים, עד לחילוצים ולהעלאתם ארצה. כ-4,000 מבני העדה נספו בדרכים ובמחנות, בניסיונם לעלות לישראל ולא זכו להגשים את חלומם. גם אני, אישית, ומשפחתי, עברנו מסע זה. מסע אשר לעד ייצרב בזכרונתי, מסע אשר עיצב את דמותי וזהותי היהודית והישראלית. בכ"ח באייר בכל שנה מציינת מדינת ישראל את יום הזיכרון לבני הקהילה יהודי אתיופיה שנספו בדרכם לישראל. לכן מוצע כי מועצת העיר תנציח לזיכרון כולם את סיפורם של בנות ובני העדה אשר נספו בדרכם לישראל, וזאת באמצעות קריאת כיכר בעיר על שמו של המבצע, שכל עם ישראל היה שותף לו, מבצע משה. נציע כי הכיכר אשר נמצאת בין הרחוב שבזי לאבוחצירא היא זו אשר תיקרא כיכר מבצע משה. בכיכר זו יוצב לוח זיכרון ופסל חזותי אשר יספר במילים ספורות את סיפורם של בנות ובני העדה אל מול מבצע משה. במעשה זה העיר יבנה בכוונתיה יביאו לזיכרון את מורשת קהילת המודיעין, צבא ההגנה לישראל והקהילה האתיופית בדמות מסע חשוב זה.

צבי גוב-ארי: חברים, ראו. הנושא קצת עולה הפוך, אבל אני רוצה להסביר. אני חושב שהנצחת עולי אתיופיה זו אחת מהחובות שלנו לעשות את זה. זה די ניקר לי הסיפור

הזה, וכמעט שהכרזתי על כזה דבר בכינוס שהיה. ולא עשיתי את זה, אחרי שקיבלתי ממך את המכתב. אני חושב שאנחנו צריכים לאשר את זה. חושב שאנחנו צריכים להמליץ לוועדת שמות לדון ולאשר, ואחרי זה לקרוא. עכשיו, השם. האם לקרוא לזה, אני אצביע בעד. האם לקרוא לעניין הזה מבצע משה? או לתת לזה שם יותר מקיף, מבחינת העלייה מאתיופיה? בוא נסכם כך. שאנחנו הולכים על כיכר שמנציחה את העלייה מאתיופיה. איך לקרוא לכיכר ועדת שמות תחליט. תצטרך פחות או יותר להביא לידי ביטוי את כל העלייה מאתיופיה. כי זה לא רק מבצע משה היה מבצע מורכב. עוד קדם למבצע משה עליות הרבה יותר קשות, אם כי בבודדים. באשר לתוכן. אי אפשר להציב לוח עם שמות וכו'. זה לא חדר הנצחה. יכול להיות משהו ויזואלי, ויהיה כתוב 'לזכר עולי אתיופיה'. ובכן, ההצעה שלי היא שאנחנו, בכלל הפוך. אנחנו הולכים להמליץ לוועדת השמות שתמליץ לנו לאשר,

אלי מזוז: נקבל החלטה להנציח אותם. ושוועדת שמות תדון בזה.

צבי גוב-ארי: אוקיי. אז אנחנו אם כך, אם אין התנגדות לאף אחד נצביע פה אחד. ופה חייב פה אחד. כי אנחנו מאשרים. מי בעד? טוב.

החלטה מס' 5/82/14:

הוחלט פה אחד כי אחת הכיכרות תוקדש לזכר עולי אתיופיה. שמה של הכיכר ייקבע על ידי ועדת השמות.

רונית ארנפרוינד-כהן: בנושא הזה, צביקה, היינו אנחנו יחד באירוע שהיה במתנ"ס סולומון. א', מבחינתי זה היה אירוע מעשיר ומרגש במיוחד. אני חייבת לומר.

צבי גוב-ארי: ויצמן, קומפלימנט.

רונית ארנפרוינד-כהן: ואני רוצה לומר שאתה עלית על הבמה ואמרת שיבנה קיבלה לתוכה הרבה מהקהילה ובהצלחה. אחרי שאני הייתי בערב הזה, שאני חייבת להגיד שהשכלתי, ולא ידעתי את כל הסיפור הזה שבעיני הוא מעורר השראה, יצאתי נרגשת. אני חושבת, אני ככה רק בהערת שוליים, ששווה ונכון לחשוב, כעיר שקיבלה כמות כזאת של אוכלוסייה, ואוכלוסייה שהוסיפה לעיר, והסיפור הוא סיפור מעורר השראה של כולנו. אני חושבת שבאותו יום שמנציחים את זה, צריך להיות בכל בתי הספר בעיר, כעיר שמכילה קהילה כזאת, ואירוע כזה, צביקה, שווה לחשוב,

צבי גוב-ארי: אנחנו עושים את זה כל שנה.

רונית ארנפרוינד-כהן: שבכל בית ספר בעיר תהיה תוכנית חינוכית אחידה לכולם, שמציינת את הסיפור הזה. אני חייבת להודות שאני לא הכרתי כמה זה סיפור הרואי, מרגש ומעורר השראה.

ד"ר אהוד ויצמן: לגמרי.

רונית ארנפרוינד-כהן: ממש. ממש.

צבי גוב-ארי: ולא הכל סופר שם.

שחר סימנה: רק שנייה, אהוד, אני רוצה להגיד לפני כן. בכל אופן, אני מברך

על ההחלטה. תודה על התמיכה לכל חברי מועצת העיר וגם לראש העיר. אני מעריך את זה, תודה רבה.

צבי גוב-ארי: אהוד.

ד"ר אהוד ויצמן: בשני משפטים. קודם כל טוב לשמוע משוב. אני שמח שזה מרגש. אני אומר את זה ברצינות.

רונית ארנפרוינד-כהן: היה, באמת נפלא.

ד"ר אהוד ויצמן: אני מקבל את זה כמו שזה, ותודה. אני חושב שזה ערב מרגש במיוחד. בנינו לו תבנית ממלכתית. אגב, אני לא יודע אם שמת לב, שילבנו את הנוער פנימה. היו חבר'ה מהצופים, היו חבר'ה מאחורי.

רונית ארנפרוינד-כהן: כן.

ד"ר אהוד ויצמן: לפני זה עשינו משחק כדורגל לאיחוד.

צבי גוב-ארי: אהוד!

ד"ר אהוד ויצמן: אני מספר להם.

רונית ארנפרוינד-כהן: יפה מאוד.

צבי גוב-ארי: ביבנה נוהל קורס מספרי סיפורים. בקרב העדה האתיופית.

רונית ארנפרוינד-כהן: אה, באמת? אוקיי.

צבי גוב-ארי: רגע. אנשים למדו איך להציג וכו'.

רונית ארנפרוינד-כהן: איזה יופי!

צבי גוב-ארי: ויותר מאוחר התקיים אצלי בבית כנס של מספרי הסיפורים, עם אנשים נוספים,

רונית ארנפרוינד-כהן: מהקהילה?

צבי גוב-ארי: אצלי בבית. כן.

רונית ארנפרוינד-כהן: יה, מדהים.

צבי גוב-ארי: כ-50 איש היו שם. היו שני אנשים שעמדו וסיפרו. מצמרר.

אלי אלוש: 25 מספרי סיפורים שהם רצים בכל הארץ, שהם מפה מיבנה. מספרים את כל סיפור העלייה שהוא סיפור מרתק. והם רצים בכל הארץ.

רונית ארנפרוינד-כהן: תראה, יש לנו הרבה מבצעים, אלי, לא, יש לנו הרבה מבצעים. ביום הזה אני חושבת צריך לעשות, אתה אומר 25 אנשים? בכל בית ספר צריך להיות היום שמציין את זה. זה פשוט סיפור שאני מכה על חטא שלא הכרתי, עד כדי כך.

צבי גוב-ארי: טוב, אוקיי.

אלי מזוז: אני ביקשתי,

צבי גוב-ארי: ביקשת לנאום חנים,

אלי מזוז: כן, זה לא יהיה חמש דקות, זה יהיה קצר. יש עניין אחד שאני מעלה אותו כאן, יכול להיות זה המקום. לא יוצא לי להיות פה הרבה ולא לפגוש אותך באופן אישי הרבה. אני לא אומר את זה בציניות, אני אומר את זה אמיתי. יש פה הרבה מזרקות עם הרבה דברים יפים. יש לנו מזרקה אחת מאוד יפה בקבר רבן גמליאל, שהיא הפכה להיות בור. היא לא פעילה. אנחנו עושים כל כך הרבה מזרקות, כל כך הרבה דברים יפים, אפשר לתקן אותה, להפעיל אותה, לסדר אותה,

דוד שטרית: בוא אני אגיד לך משהו. על פי ההלכה אסור שם, זה ... מים. זה היה אמור להיות מזרקה. והרבנות פסלה את זה. חברת קדישא וזה. יש הלכה.

אלי מזוז: צריך לסדר את זה, כי זה לא נראה טוב. אבל אני פתחתי בזה, כי נושא של, אני אגיד לך משהו. זה חלל, יש שם חלל. זו מזרקה ריקה.

דוד שטרית: לא, לא, קבר רבן גמליאל, בחזית יש איזשהו ריבוע כזה, מלבן.

אלי מזוז: מזרקה ריקה.

דוד שטרית: זה תוכנן כמזרקה, עם כל התשתית. ומשרד הדתות וחברת קדישא בזמנו,

צבי גוב-ארי: נסגור את זה, נעשה מזה עציץ.

אלי מזוז: או עציץ, או זה. עכשיו, למה אני מעלה את קבר רבן גמליאל, כי פנו אלי כמה פעמים ושכחתי,

צבי גוב-ארי: לא רבן גמליאל.

אלי מזוז: קבר רבן גמליאל. צדיקים במיתתם קוראים הם חיים, אז אנחנו הכל בסדר. פנו אלי בגלל שבשבתות אנשים, אני רוצה לבוא מכף זכות, מבלבלים בין המתחם של הקבר לבין המתחם של גן הסנהדרין.

צבי גוב-ארי: ועושים שם מנגל.

אלי מזוז: ועושים שם מנגל, על האש.

צבי גוב-ארי: יש פיקוח על העניין הזה פעמיים שלוש. בשבת עושים ביקורות

פתע עכשיו. זה הובא לידיעתי.

אלי מזוז: השאלה אם שלט יכול למנוע, אפילו -

דוד שטרית: גם שלטים,

פאלי כהן: היתה לנו גם ישיבת מטה והולכים גם על שלטים.

אלי מזוז: אוקיי. תודה. עוד פעם, לא נעים לי להגיד את זה כאן, אולי זה, באו ואמרו לי אם אפשר לנתק את הזה רגע, כי זה לא, אמרו לי שבשירותים, כן, תנתק שנייה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת מר אלי מזוז *****

צבי גוב-ארי: תודה רבה.

אלי מזוז: רגע, חצי דקה. אז אני גם רוצה, אני לא יודע מה אתם עושים, אבל היה נדמה לי שראיתי שעובדים פה כמה פעמים על נושא של החניות. ואני אומר כתושב, החניות חשובות לנו. לא יודע מה אתם עושים עם החניות פה. אם יהיו יותר, אם יהיו פחות. רק בכביש המשופץ, אני לא יודע מה אתם עושים, כי אתם עושים, אתם עובדים.

צבי גוב-ארי: אחד הדברים שהתלוננו עליו זה היה שהורידו כמה אבני שפה, בשביל להרחיב את מספר החניות.

אלי מזוז: להרחיב את מספר החניות זה מצוין. אז זה מה שרציתי להגיד כי היה נראה לי בהתחלה שיש פחות. ועכשיו אני מבין שעושים משהו. ובנושא בתי הכנסת, אני אשמח אם תהיה חשיבה יצירתית, לראות איך מתכננים את זה קדימה, כמו כל דבר שאתם עושים פה בתכנון הלאה. ...

דוד שטרית: ברגע שיהיה לנו במרכז עוד קבלן,

אלי מזוז: לא בית הכנסת ספציפית. הבעיה שהעליתי כאן. שהיא בעיה. אם מישהו חולק עלי שאין בעיה, סבבה.

צבי גוב-ארי: שמה, רגע, דקה. עוד פעם.

אלי מזוז: העליתי את הנושא של המצוקה של המניינים. אני אומר. אפשר לתכנן, חוץ מבית הכנסת שמתכננים, שזה יהיה 250 מקומות, שעוד פעם, שעל פי נתונים שמינימום זה לא מספיק. יהיה 300 או 250 או 550. אנחנו מדברים רק על 15% תושבים, זה 1,800. מה עם מסורתיים? מה עם כל זה? צריך לחשוב יצירתית, לראות מה עושים. אז אני מאוד אשמח אם תהיה חשיבה בנושא, כדי שעוד חצי שנה, עוד כמה חודשים נבוא עם פיתרונות יצירתיים לתושבים בנושא הזה.

צבי גוב-ארי: הפיתרונות היצירתיים -

אלי מזוז: יש, אני מאמין שיש.

צבי גוב-ארי: מאוד פשוטים. צריך לגייס עוד כ-20 מיליון ₪, בשביל להקים עוד 2.5 בתי כנסת. זה הסיפור. כל מה שאתם רואים כאן היום, זה פיתוח שנעשה בעיר. צריך

להבין שזה חלק מהתוצרים של הסכם הגג. לדוגמה, בהסכם הגג כתוב שעל מנת לטפל בהרחבת הכבישים וכו', תנו בבקשה כסף. אחרת אין הסכם גג. ולכן אנחנו משקיעים את הכספים שקיבלנו משם. כי מדי פעם עולות כל מיני שאלות. תראה, תקופת בחירות, לכן עושים ועושים. אם אתה לא עושה, אין לך עוד. זה הסיפור. עכשיו, אם היה לי כסף גם לבתי כנסת, הלוואי. אבל לשכונות החדשות הסכם הגג כלל בין היתר תכנון של מספר בתי כנסת, מוסדות וכל היתר. עכשיו, אני סוגר את הדין הזה פה.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר